

η συνέχεια της «δοκιμής» και η συνέπεια της συνέχειας

Απ' την αρχή δηλώσαμε ότι αυτή η έκδοση δεν αποτελεί έγγραφη κοινοποίηση των απόψεων μιας συνεκτικής ομάδας. Αφετηρία της, η κοινή επιθυμία για καταγγελία. Προσδιορισμός της, ο πλουραλισμός απόψεων μέσα από την καταγραφή των γεγονότων. Κύρια ενασχόλησή της, η διάδοση της είδησης, του αποσιωπημένου γεγονότος που αφορά το επαναστατικό εγχείρημα. Πρόθεση της, η συνεργασία μ'

όλους όσους αντιστέκονται στην ιεραρχημένη εμπορευματική κοινωνία.

Όλα αυτά όμως σε καμιά περίπτωση δεν της αφαιρούν το δικαίωμα να γεννά θεωρία. Εκείνο που της αφαιρείται, είναι εκείνο που η ίδια αρνείται, το να είναι δηλαδή ένα «ιδεολογικό έντυπο» που θα δίνει τη συνταγή για όλα.

Οι ατέλειες και των δύο μέχρι σήμερα εκδόσεων, ήταν απόρροια έλλειψης υλικών αγαθών, ήταν απόρροια εγγε-

νών αδυναμιών της εκδοτικής ομάδας. Το ζητούμενο είναι ακόμα πολύ μακριά. Η κατάληξη αυτής της απόπειρας εξαρτάται περισσότερο απ' την ανταπόκριση ατόμων ή ομάδων και λιγότερο απ' τη θέληση και τις ικανότητες αυτών που πήραν την πρωτοβουλία. Σημασία όμως έχει πως τούτη η απόπειρα συνεχίζεται παρ' όλες τις αντιξοότητες. Το πείσμα της συνέχισής της προϋποθέτει την επιτυχία της,

όπως κι αυτή με τη σειρά της απαιτεί απαραίτητη προϋπόθεση για μια πιο πλατιά κοινωνική παρέμβαση.

Οι σύντροφοι που δούλεψαν για να θγουν τα δυο φύλλα, δεν διεκδικούν τον τίτλο του εκδότη. Αντίθετα επιδιώκουν να μοιραστούν την ικανοποίηση μιας τακτικής έκδοσης, με όσους πήραν το ερέθισμα κι έχουν την επιθυμία να συμμετέχουν.

Η ΕΚΔΟΣΗ

ΔΟΚΙΜΗ

Τ.Θ. 26050, 100 22 ΑΘΗΝΑ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1985

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ '85

5 χρόνια μετά τις δολοφονίες από το «δημοκρατικό» κράτος,
12 χρόνια μετά τις δολοφονίες από το χουντικό κράτος,
οι δολοφόνοι εξακολουθούν να κυκλοφορούν ανάμεσά μας.

Σελίδα 20

η αριστερή παραλλαγή της πολιτικής της λιτότητας

Α. Παπανδρέου — Α. Γιάνας ευχόμενοι.

«Πού 'σαι νιότη που 'δειχνες πως θα γινόμεν άλλος»

ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ

Δεν αποβλέπουμε σε κριτική των μέτρων ούτε σε κριτική της κριτικής που τους κάνουν. Όσο για τις προοπτικές «επιτυχίας» ή «αποτυχίας» τους, απ' αυτές μια τουλάχιστον είναι σίγουρη: δεν υπάρχει καμιά προοπτική κάποιας αλλαγής έστω και στους τρόπους συμπεριφοράς των ηγετικών οικονομικών και πολιτικών (όλου του φάσματος) ηγετικών ομάδων απέναντι στους εργαζόμενους.

Σελίδα 3

Λεωφορείο η... έκρηξη

Που ίσως είναι ο πόθος της έκρηξης (ίσως χρειαζόμενης)

Στις 31/10/85 μια έκρηξη σε λεωφορείο έβαλε μπροστά κι έκανε να λειτουργήσουν πολλοί μηχανισμοί. Θα έλεγε κανείς πως όλοι περίμεναν την... έκρηξη για να προχωρήσουν σ' ένα άλλο στάδιο τις προσπάθειές τους για επιτυχία των επιδιώξεών τους.

— Ο κ. Α. Παπανδρέου δεν έχασε την ευκαιρία να συνδέσει τις απεργιακές κινητοποιήσεις εναντίον των μέτρων λιτότητας με την έκρηξη και να τονίσει ότι διαμορφώνεται ένα «υπόστρωμα για αποσταθεροποιητικές διαδικασίες και ανώμαλες λύσεις...».

— ... «Δεν μπορούμε ν' αμφισβητήσουμε ότι οι δημοκρατικοί θεσμοί δεν θα τεθούν σε μια νέα δοκιμασία. Τα σταγονίδια θα υπάρχουν για πάρα πολλά χρόνια».

— Οπότε ο κ. Μητσotάκης δηλώνει πως «η Ελλάδα δεν σώζεται αν δεν πέσει το ταχύτερο ο κ. Παπανδρέου», «Μόνο ο κ. Παπανδρέου υπονομεύει τη δημοκρατία με τη συμπεριφορά του».

— «Πολύ κακό σημάδι για τις ελευθερίες των εργαζομένων και τις μελλοντικές εξελίξεις» χαρακτηρίζει το ΚΚΕ τη γενική στάση της κυβέρνησης.

— Και ο κ. Κύρκος ανακάλυψε αμέσως ότι «πράκτορες της ανωμαλίας φωλιάζουν στους μηχανισμούς που δεν ξεκαθάρισε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Και συνεχίζει «είναι έργο κάποιων ανεξέλεγκτων κύκλων της ΚΥΠ που συνδέονται με τη CIA — μήπως, η έκρηξη της θόμβας».

Όλο το πολιτικό φά(ντα)σμα διαλύθηκε από την έκρηξη σε πολύχρωμες σταγόνες σαν εκείνες των βεγγαλικών που έπεφταν στα κεφάλια μας σαν κραυγές προειδοποιητικές μιας ακόμα θεομηνίας που αποτελεί η συντριβή από τα «σταγονίδια» της ίδιας της δημοκρατίας «μας». ...Και η λιτότητα και η αύξηση της παραγωγικότητας — που θα ήταν θεόσταλη σωτηρία αν στη διαμόρφωσή τους έπαιρναν μέρος όλες οι κοινωνικές δυνάμεις (και πολιτικές, πρώτα-πρώτα) της πραγματικής, σωστής, κλπ αλλαγής — καλά κρατούν.

Αλλά τι θα λέγατε αν η έκρηξη δεν ήταν έργο των τρομοκρατών — απόσταθεροποιητών — οργάνων των διαφόρων κακόφημων υπηρεσιών αλλά έργο της μπαταρίας του λεωφορείου;

Μη φοβάσαστε! Καθόλου δεν θέλουμε να θίξουμε την ευσυνειδησία των συνεργειών συντήρησης και ελέγχου των λεωφορείων. Είναι γνωστό ότι όλα λειτουργούν ρολόι σύμφωνα με εντολές. Μια άνοψη είπαμε! Τι θα λέγατε τότε;

Α. ΣΙΝΙΟΡΟΣ

η «αθέατη πλευρά της δολοφονίας του»

συζήτηση με την οικογένειά του

ΕΠΟΧΙΑΚΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ

πρόταση για οργάνωση

η θέση της γυναίκας στη μισθωτή εργασία

ΠΟΛΩΝΙΑ

Συζήτηση με εκπρόσωπο της «Αλληλεγγύης»

Σενάρια... πρακτόρων

Ο απόηχος της υπόθεσης Κρυστάλλη θα συνεχίζει για μεγάλο ακόμα διάστημα να δημιουργεί μια σειρά από εικασίες και προβληματισμούς. Κι ενώ είναι πολλά τα κενά και τα ερωτηματικά από αυτή την υπόθεση, εκείνο που θα πρέπει να προβληματίσει είναι η ευκολία με την οποία οι κρατικές υπηρεσίες Ασφάλειας παραδέχτηκαν το ρόλο του Κρυστάλλη.

Τί έκανε την Ασφάλεια και την ΚΥΠ να αποκαλύψουν ένα χαφίε τους με 10ετή σχεδόν δραστηριότητα;

Ήταν απλά η διαμάχη ανάμεσα στις δυο κρατικές υπηρεσίες που τις οδήγησε στο «κάψιμο» του κοινού τους χαφίε;

Φαίνεται αρκετά απλοϊκό να υποθέσουμε ότι από μόνη της η διαμάχη αυτή οδήγησε στην «αποκάλυψη» μιας ανύπαρκτης οργάνωσης τρομοκρατών, μια ενέργεια που κετέληξε σε φιάσκο, και στη γελοιοποίησή τους με την αποκάλυψη ενός χαφίε που υπηρετούσε ταυτόχρονα πολλά αφεντικά, παίρνοντας πληροφορίες από τον ένα και διοχετεύοντας τις στον άλλο.

Μέσα από το συνολικό σενάριο είναι δυνατό να θγουν κάποια συμπεράσματα σχετικά με αυτό το γεγονός.

Όπως έγινε γνωστό, η δράση του Κρυστάλλη είχε σαν αντικείμενο το χαφιεδωμά αριστερών, αριστεριστικών οργανώσεων και διάφορων ομάδων. Στη συνέχεια του ανατέθηκε η διείσδυση σε οργανώσεις ένοπλης βίας.

Μέσα στις αρμοδιότητες της τελευταίας αυτής δραστηριότητας του ήταν και η σύνταξη πλαστών προκηρύξεων που να δείχνουν ότι έχουν προέλευση τις οργανώσεις ένοπλης βίας. Εκτός από τις πλαστές προκηρύξεις που βρέθηκαν στο σπίτι του, φαίνεται ότι υπήρχε συντάκτης και άλλων πλαστών προ-

κηρύξεων όπως η γνωστή προβοκατορική προκήρυξη που ανελάμβανε την ευθύνη για το θάνατο του Αθανασιάδη. Αυτή η «ανάληψη ευθύνης» ως γνωστόν καταγγέλλθηκε από την ομάδα έκδοσης του περιοδικού «Αντιστρατιωτική Πάλη» σαν πλαστή.

Σ' όλο αυτό το διάστημα η δράση των οργανώσεων ένοπλης βίας συνεχίστηκε χωρίς να γίνει δυνατό το κτύπημά τους από τα μέσα. Τα δύο τυχαία κτυπήματα: ο θάνατος του Χρήστου Κασίμη, στην ένοπλη σύγκρουση στο Ρέντι το 1977 και ο θάνατος του Χρήστου Τσουτσουδή το Μάη του 1985 στην ένοπλη συμπλοκή στου Γκούζη, δεν έδωσαν κανένα καινούργιο στοιχείο στις δικωτικές αρχές.

Αποδείχτηκε παράλληλα ότι ο Κρυστάλλη ήταν ένα νεκρό χαρτί που δεν μπορούσε να αποδώσει τίποτα το ουσιαστικό εκτός από κάποια ψιλοκαρφώματα χωρίς σημασία.

Για τις κρατικές υπηρεσίες ασφάλειας, όμως, έμπαινε επιτακτικά το ζήτημα. Έπρεπε να παρουσιάσουν κάποια επιτυχία στη δίωξη των «τρομοκρατών».

Οι λόγοι που επέβαλλαν μια τέτοια «επιτυχία» είναι εξωτερικοί και εσωτερικοί.

Οι εξωτερικοί έχουν σχέση με τις πιέσεις των Αμερικάνων και των συνεταίρων της ΕΟΚ. Οι χαρακτηρισμοί της Ελλάδας, σαν «κέντρο της διεθνούς τρομοκρατίας», από τους Αμερικάνους και οι πιέσεις για «εξομάλυνση» των Ελληνοαμερικανικών σχέσεων έχουν σαν ένα από τους σημαντικούς άξονες την εξάρθρωση «τρομοκρατών».

Σ' αυτό το σημείο προστίθενται και οι αναλύσεις των Κέντρων μελετών του Ιμπεριαλισμού (έκθεση τρέβι), που πρόβλεπαν από μερικά χρόνια πριν, την αύξηση της βίας και των ένοπλων ενεργειών στην Ελλά-

δα.

Οι εσωτερικοί λόγοι φαίνεται ότι αποτέλεσαν την ουσιαστική αφετηρία για την εφαρμογή του σχεδίου Κρυστάλλη.

Οι τρεις βασικές όψεις του εσωτερικού παράγοντα είναι η ανυπαρξία επιτυχίας στο κτύπημα των «τρομοκρατών», η μείωση του κύρους των κρατικών υπηρεσιών ασφαλείας τόσο σαν αποτέλεσμα των αποτυχιών τους όσο και εξ αιτίας των οπωσδήποτε υπαρκτών αντιθέσεων τους, καθώς επίσης και η αύξηση των μορφών βίας.

Αυτές οι βίαιες ενέργειες, ξεπερνούν τη δράση των οργανωμένων ομάδων ένοπλης βίας, παίρνοντας άλλοτε ένα γενικό χαρακτήρα (χούλιγκανς κλπ) και άλλοτε ένα συγκεκριμένο αντικαπιταλιστικό-αντικρατικό ή αντιαμερικανικό (τράπεζες, αμερικάνικα αυτοκίνητα, αντίσταση της νεολαίας στα Εξάρχεια και το Χημείο κλπ).

Εκτός αυτού, οι αιτίες αύξησης της βίας στην Ελλάδα που ήδη έχουν αναλύσει και προβλέψει οι μελετητές του διεθνούς ιμπεριαλισμού, έχουν σχέση με την κοινωνική και οικονομική κρίση που διέρχεται ο εδώ καπιταλισμός.

Η διατήρηση και αύξηση του πληθωρισμού, τα μεγάλα άλματα της ανεργίας, το πάγωμα των μισθών, η κατάργηση της υποτιθέμενης ΑΤΑ, η νέα υποτίμηση της δραχμής, και μια ατέλειωτη σειρά αντιλαϊκών και αντεργατικών μέτρων που παίρνει και προτίθεται να πάρει η κυβέρνηση θα διογκώσουν την αγανάκτηση των εργαζόμενων.

Οι κινητοποιήσεις που θα ακολουθήσουν θα έχουν δυο όψεις μια ελεγχόμενη και μια ανεξέλεγκτη.

Το κράτος δεν έχει να φοβηθεί τίποτα από τις ελεγχόμενες κινητοποιήσεις, που θα προκλη-

θούν μέσω του ελεγχόμενου από το κράτος συνδικαλισμού. Ίσα-ίσα θα τις επιδιώξει σαν μέσο εκτόνωσης και κατάπνιξης των επιθυμιών και διεκδικήσεων των εργαζόμενων.

Εκείνο, που παραμένει σαν κίνδυνος είναι οι ανεξέλεγκτες αντιδράσεις των εργαζόμενων, των ανέργων και της νεολαίας που μπορούν να πάρουν ποικίλες διαστάσεις.

Μέσα σ' αυτές περιλαμβάνονται οι βίαιες αντιδράσεις απέναντι στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική καταστολή εκ μέρους του κράτους. Σαν ένας ακόμη ανεξέλεγκτος παράγοντας παραμένει η συνεχιζόμενη δραστηριότητα των οργανώσεων και ομάδων ένοπλης βίας.

Αυτούς τους δύο παράγοντες έρχεται να ελέγξει και να καταστείλει η υπόθεση Κρυστάλλη επιδιώκοντας παράλληλα να αποκαταστήσει και το κύρος των κρατικών υπηρεσιών ασφαλείας.

Παρ' όλο που ο στόχος είναι οι οργανώσεις ένοπλης βίας οι επιδιώξεις είναι πολύ ευρύτερες.

Για να επιτευχθεί αυτό το σημαντικό θήμα έχουν συσσωρευθεί αντικειμενικά ή υποκειμενικά κι άλλες προπαρασκευαστικές ενέργειες. Από το 1983, με την προβλεπόμενη σε σχέση με το θάνατο του Αθανασιάδη και την έκρηξη στο ξενοδοχείο Πλωτίνι. Στη συνέχεια ακολούθησαν κάποιες θόμβες στο Μουσείο και διάφορες ανεξιχνίαστες μικροβιοβιολογικές ενέργειες, με αποκορύφωμα την πρακτορολογία και κατασκοπική του νεκρού αγωνιστή Χρήστου Τσουτσουδή.

Η αποκάλυψη του Κρυστάλλη είναι το σημαντικό θήμα που θα δώσει τη δυνατότητα:

α) Καχυποψίας και επιφυλακτικότητας ανάμεσα στις ομάδες και οργανώσεις ένοπλης βίας με στόχο τον περιορισμό της δρα-

στηριότητάς τους.

β) Την προώθηση της ανύπαρκτης και αστήριχτης μέχρι τώρα άποψης Σαγκουνέτι, σύμφωνα με την οποία οι ομάδες ένοπλης βίας καθοδηγούνται από τις μυστικές υπηρεσίες του κράτους και συνεπώς δεν αποτελούν αυτόνομο και δυναμικό κομμάτι αντιπαράθεσης στο κράτος.

γ) Τη σπορά της αμφιβολίας ανάμεσα στο λαό αναφορικά με τις δυναμικές αντιδράσεις ενάντια στο κράτος και τους μηχανισμούς του.

δ) Την προώθηση της φοβίας στον κόσμο και την αποκατάσταση κάποιου τμήματος από το χαμένο κύρος των κρατικών υπηρεσιών ασφαλείας.

ε) Την αποθάρρυνση των επιθυμιών για δυναμική αντιπαράθεση ενάντια στην κοινωνική και πολιτική καταστολή του κράτους εκ μέρους των εργαζόμενων και της νεολαίας. Ενώ στο μέτρο που θα υπάρξουν, θα έχει μεγαλύτερη απήχηση ο χαρακτηρισμός, ότι υποκινούνται από «σκοτεινές δυνάμεις».

στ) Την δικαιολόγηση ακόμα μεγαλύτερων κατασταλτικών δραστηριοτήτων είτε νομοθετικά (σκληρότεροι-έκτακτοι νόμοι, μακροχρόνια προφυλάκιση κλπ) είτε πρακτικά (ανεξέλεγκτες συλλήψεις και προφυλακίσεις, μπλόκα, έρευνες κλπ).

Έτσι, γίνεται περισσότερο κατανοητός ο λόγος που οι κρατικές υπηρεσίες ασφάλειας δέχτηκαν να «κάψουν» τον χαφίε τους Κρυστάλλη.

Όσο κι αν η σκευωρία για δήθεν τρομοκρατική οργάνωση αποδείχτηκε στην πράξη φλούδα, η ουσία παραμένει ότι ο σπόρος ρίχτηκε.

Το κατά πόσο θα καρπίσει ή όχι δεν είναι βέβαιο. Εκείνο που παραμένει είναι ότι το κράτος απλώνει ένα κλοιό μέσα στον οποίο σκοπεύει να περιλάβει όλους όσους θα αντιταχθούν στις πραγματικά σκοτεινές επιδιώξεις του.

δημοκρατική ευαισθησία ή μποχανοαντίδραση

Στο παρακάτω κείμενο της δικηγορικής παράταξης του ΚΚΕ καταγγέλλονται καταπατήσεις ατομικών δικαιωμάτων και ελευθεριών στην «υπόθεση Κρυστάλλη».

Πώς όμως και η παράταξη αυτή ασχολήθηκε με τέτοιου είδους ζητήματα; Εδώ και δέκα χρόνια δημοκρατικής καταπάτησης δικαιωμάτων σε εκατοντάδες περιπτώσεις δεν ίδρωσε το αυτί τους, εκτός από εκείνες που αφορούσαν δικούς τους (π.χ. ξυλοδαρμούς μελών αντιστασιακών οργανώσεων σε εθνικές επετείους, αφισσοκολλητών ή συνδικαλιστών τους).

Η μήπως (λέμε, μήπως;) το ενδιαφέρον τους ξεκινάει από τους «ημέτερους» Σερεπίσιο, Μεγαλοοικονόμο και Πιπιτσιούλη, που βέβαια πουθενά δεν αναφέρονται στην καταγγελία; Άραγε να υπονοούνται κατ' επέκταση κάτω από το «υπόθεση Κρυστάλλη»;

Είναι άλλωστε τυχαία η στάση του Ριζοσπάστη, όπου τις δύο πρώτες μέρες μιλούσε για πράκτορα της ΚΥΠ, που είχε σχέση με την «τρομοκρατία» και στη συνέχεια τιτλοφορούσε πρωτοσέλιδο:

«Συνωμοσία της C.I.A.», όπου ο Κρυστάλλη, παρουσιάζεται ούτε λίγο, ούτε πολύ σαν θύμα και οι χαρακτηρισμοί χαφίε και πράκτορας «μπαίνουν» σε εισαγωγικά;

Τί μεσολάβησε ώστε να αλλάξει η στάση του;

Γιατί το ΚΚΕ και το όργανό του αποποιήθηκαν αυτή την «ευκαιρία» να στηρίξουν την πάγια τακτική τους απέναντι στους «αναρχοαυτόνομους», όπως προσφιλώς αποκαλούν αναρχικούς και ακροαριστερούς μαζί, για να «αποδείξουν» ότι είναι «πράκτορες και χαφίεδες των μυστικών υπηρεσιών του ιμπεριαλισμού»; Κάτι που μέχρι τώρα με συνέπεια έχουν πράξει απέναντι και σε γνωστούς αγωνιστές.

ΚΑΤΑΠΑΤΗΘΗΚΑΝ ΤΑ ΑΤΟΜΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ ΣΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΚΡΥΣΤΑΛΛΗ

Την προκλητική καταπάτηση των ατομικών δικαιωμάτων και ελευθεριών των πολιτών και την κατάφωρη παραβίαση της συνταγματικής νομιμότητας από πλευράς δικωτικών αρχών, που εκδηλώθηκε πρόσφατα με αφορμή την υπόθεση Κρυστάλλη, καταγγέλλει με ανακοίνωσή της η Νέα Κίνηση Δικηγόρων Αθηνών.

Συγκεκριμένα, υπογραμμίζεται ότι:

— Αγνοήθηκαν προκλητικά οι εγγυήσεις του Συντάγματος και της Ποινικής Δικονομίας σύμφωνα με τις οποίες απαιτείται η επίδοση εντάλματος και μάλιστα αιτιολογημένου στον συλλαμβανόμενο, κατά τη στιγμή της σύλληψής του. Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα του Τύπου πραγματοποιήθηκαν πάνω από 150 συλλήψεις και βίαιες προσαγωγές υπόπτων στην Ασφάλεια, οι οποίες ήταν τελείως παράνομες.

— Παραβιάστηκε σε πολλές περιπτώσεις το άσυλο της κατοικίας. Οι εκτεταμένες έρευνες σε

σπίτια προσώπων, που σχετίζονται έστω και φιλικά με τους κατηγορούμενους και μάλιστα κατά τη διάρκεια της νύκτας, χωρίς τις ανάλογες συνταγματικές εγγυήσεις και την παρουσία εκπροσώπων της δικαστικής αρχής, στοιχειοθετούν τα εγκλήματα της κατάχρησης εξουσίας και της παραβίασης του οικιακού ασύλου.

— Επαναλήφθηκε για μια ακόμα φορά το φαινόμενο της διαιτης προσαγωγής, ή μάλλον απαγωγής ατόμων, σαν μαρτύρων, που ισοδυναμεί με παράνομη σύλληψη.

— Στερήθηκαν οι κατηγορούμενοι του αναφαίρετου δικαιωμάτους τους να παρίστανται με τον συνήγηρό τους σε όλα τα στάδια της ανάκρισης.

— Παραβιάστηκε τέλος η συνταγματική επιταγή για την προσαγωγή του συλληφθέντος στον αρμόδιο εισαγγελέα μέσα σε 24 ώρες.

Η υπόθεση Κρυστάλλη — συνεχίζει η Νέα Κίνηση Δικηγό-

ρων — έφερε στην επιφάνεια πολλά δύσσομα συμπτώματα του δημόσιου δίου, όπως:

● Η διατήρηση των στεγανών στα σώματα ασφαλείας, που καθιστά αδύνατο κάθε έλεγχο, όχι μόνο από πλευράς της Βουλής αλλά και της ίδιας της κυβέρνησης.

● Η ανελεγκτη διαχείριση των μυστικών λεγόμενων κονδυλίων.

● Η τοποθέτηση εγκαθέτων σε πολιτικές οργανώσεις και στα μαζικά μέσα ενημέρωσης.

● Η παραβίαση του απόρρητου των τηλεφωνικών συνδιαλέξεων.

● Η σπύλωση της υπόληψης ανθρώπων που τελικά αποδεικνύονται τελείως αμέτοχοι στις αποδομένες πράξεις.

● Τέλος η ηθική και νομική απαράδεκτη χρησιμοποίηση από πλευράς των δικαστικών αρχών, των υπηρεσιών του «AGENT PROVOCATEUR».

Η Νέα Κίνηση Δικηγόρων καλεί την κυβέρνηση να επανεξετάσει τις αρμοδιότητες των μυστικών υπηρεσιών, να καταργήσει τα στεγανά τους και να θέσει τη λειτουργία τους κάτω από τον έλεγχο της Βουλής. Καλεί ακόμη την εισαγγελική αρχή να κινηθεί αυτεπάγγελτα για την επιβολή κυρώσεων κατά των παραβατών.

Η Αριστερή παραλλαγή της πολιτικής της λιτότητας και που βρίσκεται ο κίνδυνος

Ξεκινάμε με το πανόραμα των θέσεων και των σκέψεων πολιτικών κομμάτων, εκπροσώπων των επιχειρηματικών τάξεων και προσωπικοτήτων που καλύπτουν ολόκληρο το φάσμα των πολιτικο-οικονομικών ομάδων.

«Η κυβέρνηση φαίνεται διατεθειμένη για πιο ρεαλιστική αντιμετώπιση της κατάστασης» (ΔΕΛΤΙΟ ΣΕΒ τεύχος 472-473)

«Τα πρόσφατα μέτρα που πήρε η κυβέρνηση αποτελούν... μια ένδειξη ότι η κρισιμότητα της κατάστασης έχει μια συνειδητοποιηθεί, ότι τα αίτια που την προκαλούν έχουν επισημανθεί και ότι υπάρχει η βούληση για την υπέρβασή τους» (υπογρ. δική μας)

«Να προχωρήσει με άλματα ο εκσυγχρονισμός της Δημόσιας Διοίκησης. Να βελτιωθεί η παραγωγικότητά του» (ΒΗΜΑ 27/10/85 Θ. ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ πρόεδρος ΣΕΒ)

«... Τα μέτρα που λήφθηκαν είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, ανεξάρτητα από επιφυλάξεις που μπορεί κανείς να έχει για ορισμένα απ' αυτά» Σ. ΖΟΛΩΤΑΣ (ΕΘΝΟΣ 13/10/85)

«Τα μέτρα που ανήγγειλε και εφαρμόζει η κυβέρνηση με στόχο τη σταθεροποίηση της οικονομίας, είναι ορθά, απαραίτητα και δίκαια...» Γ. ΜΑΥΡΟΣ ΝΕΑ 24/10/85

«Έφθασε, ατυχώς ή ευτυχώς, η ώρα, να θάσουμε όλοι μυαλό, κυβερνώντες και κυβερνώμενοι. Βλέπω ότι αλλάζουν επιτέλους οι κυβερνώντες τη νοοτροπία ή την τακτική τους και έλαβαν μέτρα αντιδημοτικά. Φοβάμαι όμως να αποδειχθούν επαρκή υπό την προϋπόθεση ότι αντί να εξεγείρεται ο λαός με συλλαλητήρια και απεργίες, θα αποφασίσει να εξεγερθεί όπως στις 28 Οκτωβρίου 1940...» (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 22/10/85 Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ)

«Η κυβέρνηση έδειξε και πολιτική τόλμη και πολιτική αρετή με τα μέτρα της Παρασκευής...» ΑΔ. ΠΕΛΑΣΗΣ (ΒΗΜΑ 13/10/85)

«Τα μέτρα αυτά καθαυτά είναι και αναπόφευκτα και ορθά...» ΑΔ. ΠΕΠΕΛΑΣΗΣ (ΕΘΝΟΣ 13/10/85)

«Τα μέτρα είναι σωστά. Θα τα ήθελα όμως πιο αποφασιστικά...»

Ι. ΖΙΓΔΗΣ

«Η υποτίμηση βραχυπρόθεσμα θα βοηθήσει τα προϊόντα μας... Η πρόσφατη υποτίμηση οπωσδήποτε θα βελτιώσει... την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών προϊόντων... να βελτιώσει το ισοζύγιο πληρωμών δίνοντας μια ώθηση στις εξαγωγές και αναχαιτίζοντας τις εισαγωγές»

ΣΤ. ΔΗΜΑΣ, Κοιν. Εκπρ. της ΝΔ ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΑ ΝΕΑ

«Τα μέτρα αυτά δεν οδηγούν στην ανάπτυξη και στην έξοδο από την κρίση αλλά θα εντείνουν την ανεργία και την ακρίβεια. Δεν έχουν καμιά σχέση με τη διασφάλιση της εθνικής ανεξαρτησίας, όπως ισχυρίζεται η Κυβέρνηση, αφού υλοποιούν τις προδιαγραφές και τις εντολές της ΕΟΚ και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου για σκληρότερη, πιο αναλκική λιτότητα»

Και προτείνει: «Στήριξη του εισοδήματος... Τα αντίστοιχα μέτρα θα ενθαρρύνουν την αύξηση της βιομηχανικής και αγροτικής παραγωγής» Ανακοίνωση του Π.Γ. του ΚΚΕ 25/10/85

«Η σοβαρότητα των μέτρων που εξήγγειλε η κυβέρνηση δεν συγχωρεί παρορμητικές αντιδράσεις. Η κυβέρνηση έλαβε σκληρά μέτρα που αποδεικνύουν την κρισιμότητα...»

Π. ΜΠΗΤΡΑΣ πρόεδρος Εμπ. συλλόγου Πειραιά (ΝΕΑ 14/10/85)

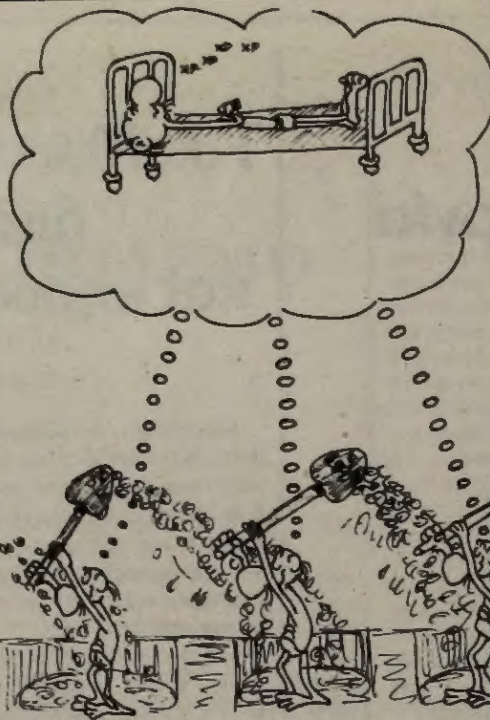
Στα παραπάνω πρέπει να προστεθούν και οι κατηγορηματικές αρνήσεις απέναντι στα μέτρα των διαφόρων αποχρώσεων, μικροομάδων κυρίως της ακροαριστεράς. Εκείνο που χαρακτηρίζει όλες αυτές τις αντιδράσεις είναι η προσπάθεια παραγωγής πολιτικών οφελειμάτων. Ιδιαίτερα η κριτική στάση των δυο ΚΚΕ, στοχεύει άμεσα στη συσπείρωση όλων των πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων που υποστηρίζουν την αλλαγή σε κάποιον νέο φορέα που θα την προωθήσει. Που θα επιτύχαινε εκεί που δεν πέτυχε μόνο του, αυτοδύναμο το ΠΑΣΟΚ. Κι αυτά όλα με βάση τη «διανομή της λιτότητας», την «αύξηση της παραγωγικότητας» και το νοικοκύρεμα της δημόσιας διοίκησης, μέσα, φυσικά, στο σύστημα που υπάρχει.

ο μεγάλος κίνδυνος

Αυτά που παραθέσαμε, δεν αποθλέπουν σε κριτική των μέτρων ούτε σε κριτική της κριτικής που τους κάνουν. Όσο για τις προοπτικές «επιτυχίας» ή «αποτυχίας» τους, απ' αυτές μια τουλάχιστον, είναι σίγουρη: δεν υπάρχει καμιά προοπτική κάποιας αλλαγής έστω και στους τρόπους συμπεριφοράς των ηγετικών οικονομικών και πολιτικών (όλου του φάσματος) ηγετικών ομάδων απέναντι στους εργαζόμενους. Αυτά που παραθέσαμε, όμως, δείχνουν την βαθύτατη, την εσώτερη επιθυμία όλων αυτών των ομάδων να ενώσουν τις προσπάθειές τους έτσι που να διατηρούν την κυριαρχία τους, μέσα από τις αντιθέσεις τους και τις αλλαγές στις θέσεις τους στην ιεραρχία (οι μόνες αλλαγές που όλοι επιδιώκουν) της διαχείρισης του συστήματος των κοινωνικών σχέσεων που υπάρχουν. Οι μανούβρες που άρχισαν κιάλας σε κλίμα «εκρήξεων» και εκρήξεων για τη διαμόρφωση των νέων ισορροπιών, αποτελεί τον μεγάλο κίνδυνο.

Τόσο το ΠΑΣΟΚ όσο και οι άλλες επώνυμες και ανώνυμες «δυνάμεις της αλλαγής» παρά τις διακηρύξεις και τα εγκώμια που πλέκουν και θα συνεχίζουν πιο έντονα να το κάνουν, στην αποφασιστικότητα, στην αγωνιστικότητα, στο αμετακίνητο των επιδιώξεων των εργαζόμενων, έχουν στο βάθος μια άλλη αντίληψη:

Οι εργαζόμενοι ξεγελιούνται εύκολα. Αυτό που επιτρέπει σε μας να προωθήσουμε μέσα από τα συνδικάτα, τους «μαζικούς φορείς», τα κόμματά μας, τα μαζικά μέσα ενημέρωσης και άλλα πολλά «όπλα» που διαθέτουμε, να φτάσουμε αυτή την αγωνιστικότητα, την αποφασιστικότητα κλπ μέχρι το σημείο που να μη γίνει επικίνδυνη... Μπορούμε, δηλαδή, να τηνοδηγήσουμε εκεί που θέλουμε και ύστερα να την ξεφουσκώσουμε. Κι αν δούμε ότι τα πράγματα είναι κά-

«Τα οικονομικά μέτρα που εξήγγειλε τώρα η Κυβέρνηση... δεν συνιστούν την ολοκληρωμένη οικονομική πολιτική που επιβάλλεται με άλλα αναγκαία μέτρα που θα αντιστάθμιζαν τις θυσίες των εργαζόμενων με τα οφέλη μιας σίγουρης προοπτικής ανάπτυξης και θα αποκαθιστούσαν την εμπιστοσύνη στο εσωτερικό και το εξωτερικό (...) Επιβάλλεται να παραμεριστούν οι επί μέρους κομματικές αντιθέσεις και οι από την κρίση αλλά θα εντείνουν την εξέχου αντεγκλήσεις και οι διαφιλοψομίες και να συγκεντρωθεί η προσοχή πάνω στις επιδιώξεις που έχουν απόλυτη προτεραιότητα» ΓΙΑΓΚΟΣ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ (ΑΥΓΗ 13/10/85)

«... ενώ η Ν.Δ. δεν διαφωνεί κατά βάση με τα μέτρα, συμπορεύεται στον αντικυβερνητικό αγώνα, με δυνάμεις που έχουν άλλους στόχους και άλλες επιδιώξεις» ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 20/10/85

«Σεβασμός και ευλάβεια στο κεφάλαιο»

Είναι παράξενο, αλλά καμιά εφημερίδα δεν έγραψε τι είπε ο πρώην υπουργός Εμπορίου κ. Β. Κεδίκογλου, στη Σύνοδο της Κεντρικής Επιτροπής, που έγινε την περασμένη Κυριακή. Λοιπόν ήταν μια ομιλία-φωτιά. Είπε επί λέξει: «Τέσσερα χρόνια ΠΑΣΟΚ και στα χέρια μας υπάρχουν ακόμα κολύβια!»

«Τέσσερα χρόνια ΠΑΣΟΚ και οι εργαζόμενοι επιδοτούν, μέσω των εισφορών στο ΙΚΑ, τους εργοδότες!»

«Τέσσερα χρόνια ΠΑΣΟΚ και όλες μας οι ενέργειες ήταν σεβασμός και ευλάβεια στο μεγάλο κεφάλαιο»

«Όταν είμαστε αντιπολίτευση χαρακτήριζαμε μη εθνική την αστική τάξη. Τώρα πώς συμβιβάζεται να ζητούμε τη συμβολή αυτής της μεταπρατικής τάξης στο αναπτυξιακό πρόγραμμα;»

ΕΘΝΟΣ 13/10/85

«Έρχονται καθυστερημένα και είναι αποσπασματικά. Αν δε δεν συμπληρωθούν και μείνουν μέτρα μερικής σταθεροποίησης και όχι ανάπτυξης σε λίγο θα επανέλθουμε στα ίδια και τα αυτά»

Είναι ακόμα και ασαφές. Πολύ σαφές προς την κατεύθυνση περιορισμών του λαού και με ασαφείς ενδείξεις για τα μεγάλα εισοδήματα. Γι αυτό και έχουν προκαλέσει ανησυχία»

Θ. ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ Γεν. Γραμματέας ΕΔΑ ΕΘΝΟΣ 13/10/85

«Οι επιπτώσεις στις κοινωνικές τάξεις με την περικοπή των κοινωνικών δαπανών θα οδηγήσουν σε ανακατατάξεις και βάζουν σε πρώτη γραμμή και με νέο πρόσημο το πρόβλημα της Κοινωνικής Συμμαχίας»

Α. ΚΥΡΚΟΣ ΝΕΑ 19/10/85

πως δύσκολα, τότε βάζουμε μπροστά τα μεγάλα μέσα: σπάμε τους παλιούς φορείς, τους ανανεώνουμε, τους πλουτίζουμε, τους στολίζουμε και τους παρουσιάζουμε σαν νέους. Προσφέρουμε νέα πολιτικά προϊόντα, νέα πολιτικά σχήματα. Μπορούμε να του δώσουμε κεντροφιλελεύθερους, φωτισμένους και αναγεννημένους συντηρητικούς πούρους δημοκράτες, σοσιαλιστές πατεντάτους, προοδευτικούς της αλλαγής... και του πουλιού το γάλα. Και επιτέλους, πάλι, πίσω απ' όλους αυτούς τους σχηματισμούς και μέσα σ' αυτούς, θα είμαστε εμείς οι αιώνιοι παραδοσιακοί πολιτικοί και συνδικαλιστικοί παράγοντες της «Δεξιάς» του «κέντρου» της «Αριστεράς»...

Μ' αυτή περίπου τη συλλογιστική κινούνται -άρχισαν κιάλας- κι ενεργούν σ' όλο το πλάτος του πολιτικού και συνδικαλιστικού φάσματος. Πιστεύουν πως οι εργαζόμενοι είναι διαποτισμένοι μέχρι το κόκκαλο και διαβρωμένοι ηθικά από τον καταναλωτικό τρόπο ζωής που με τόση επιμονή τους καλλιεργήσαν όλοι δεκαετίες και δεκαετίες. Έτσι, υπονομευμένοι δεν έχουν κουράγιο να φτάσουν πέρα από τα επιτρεπτά όρια στις διεκδικήσεις τους. Κι ότι μπορούν ν' αγκαλιάσουν σαν σανίδα σωτηρίας μια καινούργια αυταπάτη, ικανή να τους συντηρήσει τον καταναλωτισμό τους -στα όρια του επιτρεπτού, υγιεινά -και να προβάλλει νέα οράματα-. Αυτό θα επιδιώκουν οι νέοι φορείς που ετοιμάζονται. Που θα έχουν σαν φιλοσοφία τους κι αυτοί τη νομή της εξουσίας, την αναδιανομή της δύναμης αποφάσεων, την εισαγωγή στα ενδότερα των προνομιακών ομάδων. Ενώ η πολιτική τους δεν θα μπορεί να είναι άλλη από μια.

αριστερή παραλλαγή της πολιτικής της λιτότητας απέναντι σε μια δυναμική των λαϊκών κινητοποιήσεων που η λογική τους ήταν να ξεπεράσουν τα στενά πλαίσια της «Αλλαγής».

Αυτό είναι το σκεπτικό εκείνων που στη βάση της προσπάθειας επιβολής των υπαγορευμένων κυβερνητικών μέτρων στην Οικονομία και στη Διοίκηση διαμορφώνουν τους νέους όρους του πολιτικού παιχνιδιού.

Ο μεγάλος κίνδυνος δεν είναι θεωρητικός ή καλύτερα φανταστικός.

Οι κινήσεις μερικών «αυτόνομων» ή ενταγμένων σε παραδοσιακές καταστάσεις του κομμουνιστικού κινήματος ή «ανεξαρτήτων» τόσο στο πεδίο της κουλτούρας και της επιστήμης συμπλέουν με τα δυο ΚΚ στις επαφές με κύκλους «συσπειρώσεις» του ΠΑΣΟΚ για τη διαμόρφωση της διάδοξης κατάστασης που θα εξασφαλίσει την «πραγματική» κλπ αλλαγή και...

Αν πετύχουν τα σχέδιά τους σημαίνει ότι οι εργαζόμενοι δεν κατάφεραν και τούτη τη φορά ν' αποφύγουν την υιοθέτηση μιας νέας αυταπάτης. Χωρίς βέβαια να είναι και οι μοναδικοί υπεύθυνοι γι αυτό.

Εργασία και ανεργία

Προωθείται η αρχή της ελαστικότητας της εργασίας στην κοινωνική αγορά

Το Συμβούλιο των υπουργών Εργασίας της ΕΟΚ συζήτησε στη σύνοδό του το Σεπτέμβριο την ευκαμψία-ελαστικότητα στον τομέα της αγοράς εργασίας, σαν μια πρώτη προσπάθεια διερεύνησης των πιθανοτήτων αποδοχής της από τα κράτη-μέλη.

Αν και δεν έχει υπάρξει ακόμη κατάληξη στις οδηγίες της ΕΟΚ για μερική απασχόληση και προσωρινή εργασία σαν υποστηρικτές της άποψης εμφανίζονται η Μ. Βρεταννία, Ολλανδία, Δανία, Δ. Γερμανία, Βέλγιο, ενώ έχουν επιφυλάξεις η Ιταλία, το Λουξεμβούργο και η Γαλλία.

Ο Έλληνας υπουργός εργασίας τοποθετήθηκε αντίθετος κατ' αρχήν στην ελαστικότητα της εργασίας με το επιχείρημα: «τέτοια λύση θα προκαλέσει μεγάλη αναταραχή και θα ρίξει την παραγωγή και την παραγωγικότητα, γιατί το συνδικαλιστικό κίνημα αντιτάσσεται κατηγορηματικά σε οποιοδήποτε περιορισμό των δικαιωμάτων του».

Σύμφωνα με την ελαστικότητα της εργασίας:

- απελευθερώνεται η διάρκεια της εργασίας και εφαρμόζεται ο ελεύθερος προσδιορισμός της.
- καταργούνται οι συλλογικές διαπραγματεύσεις και εφαρμόζονται οι ατομικές συμβάσεις.
- απαλείφεται ο κρατικός παρεμβατισμός και επίσης τα κατώτατα όρια στους μισθούς και τα μεροκάματα.
- περιορίζεται η προσπάθεια του δικαιώματος της απασχόλησης των εργαζομένων με την κατάργηση των σχετικών προστατευτικών διατάξεων και των κανονισμών εργασίας.
- καθιερώνεται η ελευθερία στις απολύσεις και ελευθερώνονται οι επιχειρήσεις από δεσμεύσεις στον προγραμματισμό της αγοράς εργασίας.

Ο Έλληνας υπουργός συμπληρώνοντας τις επιφυλάξεις του ανέφερε τα μέτρα που προτίθενται να πάρει η κυβέρνηση κατά τη νέα τετραετία, για την αντιμετώπιση της ανεργίας χωρίς να επιτρέψει ελευθερία στις απολύσεις. Τέτοια μέτρα ανέφερε: εκσυγχρονισμός της επαγγελματικής κατάρτισης, καθιέρωση της 4ης Βάρδιας, κατάργηση της διπλοθεσίας και της απασχόλησης των συνταξιούχων, περιορισμός των υπερωριών στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα.

Για το πλαίσιο αυτό της ελαστικότητας κατά τον υπουργό εργασίας έχει συμφωνήσει η ΓΣΕΕ, ενώ η ΕΣΑΚ αντιδρά στην 4η βάρδια. Η ελαστικότητα κατά τα ΕΟΚικά πρότυπα έχει απορριφθεί ακόμα και από το Σύνδεσμο Βιομηχανιών (που

διαφοροποιήθηκε από τις άλλες Ευρωπαϊκές εργοδοτικές οργανώσεις) και δεδομένων των αντιδράσεων από τα συνδικάτα πρότεινε μερική ευκαμψία στην αγορά της εργασίας για θέματα όπως: άδειες, ωράριο κλπ κατόπιν συμφωνίας των δύο μερών.

Προς νομοθετική κατοχύρωση της 4ης βάρδιας

Το υπουργείο εργασίας προχωρεί άμεσα στη νομοθετική κατοχύρωση της 4ης βάρδιας στη Βιομηχανία και τη Βιοτεχνία, ικανοποιώντας έτσι εν μέρει το αίτημα του ΣΕΒ για ελαστικοποίηση του χρόνου και της οργάνωσης της εργασίας. Ο υπουργός εργασίας ανακοίνωσε στην 1 Οκτώβρη ότι πρόκειται να καταρτιστεί ειδικό νομοσχέδιο που θα δίνει τη δυνατότητα στις επιχειρήσεις να καθιερώνουν την 4η βάρδια χωρίς τη συναίνεση των συνδικαλιστικών οργανώσεων.

Ήδη ο υπουργός εργασίας έχει πραγματοποιήσει δυο συναντήσεις με τους εκπροσώπους της εργοδοσίας που τις έχει χαρακτηρίσει σαν εθιμοτυπικές.

Ο θεσμός της 4ης βάρδιας έχει θεσπιστεί με την απόφαση 25/83 του Διαιτητικού Δικαστηρίου, αλλά με τον όρο της συμφωνίας μεταξύ εργαζομένων και εργοδοσίας. Επίσης το Ανώτατο Συμβούλιο Εργασίας έχει ήδη αποδεχθεί το αίτημα των εργοδοτικών οργανώσεων για την υιοθέτηση της αρχής της ελαστικότητας της εργασίας, με την απελευθέρωση της Κυριακής αργίας και εφαρμογή της 4ης βάρδιας στις βιομηχανίες ελαστικών.

Όπως δείχνουν τα πράγματα οι «αντιρρήσεις» του υπουργού εργασίας δεν είναι παρά για εσωτερική κατανάλωση. Η καθιέρωση της 4ης βάρδιας και νομοθετικά ενάντια στη θέση των εργαζομένων πέρα από την άμεση υλοποίηση του αιτήματος του ΣΕΒ, ανοίγει το δρόμο για την εφαρμογή της μερικής απασχόλησης και καθιερώνει νέες συνθήκες δουλειάς κάτω από την πίεση της ανεργίας. Σύμφωνα με τον ΣΕΒ, η εργασία των 32 ωρών καταναμεμένη σε 3 μόνο μέρες πλησιάζει με τις προσαυξήσεις τα επίπεδα των αμοιβών πλήρους απασχόλησης και κατά συνέπεια είναι ιδιαίτερα ελκυστική για τους νέους.

Με την εφαρμογή της 4ης βάρδιας η παραγωγή θα διαρθρωθεί με τέτοιο τρόπο ώστε οι νεοπροσλαμβανόμενοι θα εργάζονται: το Σάββατο 10π.μ.-10μ.μ. την Κυριακή 6π.μ.-6μ.μ. και την Τετάρτη 6π.μ.-14μ.μ. Οι 32 ώρες εργασίας λόγω των προσαυξήσεων θα πληρώνονται για 41 ώρες.

Το 70% των δικαστικών αποφάσεων δικαιώνουν την εργοδοσία και κηρύσσουν παράνομες τις απεργίες

Εξαιρετικό ενδιαφέρον παρουσιάζει η μελέτη των δικαστικών αποφάσεων που έχουν εκδοθεί μετά το 1982 και αφορούν αγωγές επιχειρήσεων με αίτημα να κηρυχθούν παράνομες και καταχρηστικές οι απεργιακές κινητοποιήσεις.

Στη συντριπτική τους πλειοψηφία οι αποφάσεις (πάνω από το 70%) διαπιστώνουν τον καταχρηστικό χαρακτήρα της απεργίας και διατάσσουν τη διακοπή της. Αυτό που παρουσιάζει το ενδιαφέρον αφορά την εκτίμηση του ειδικού βάρους των αιτημάτων της απεργίας από τις δικαστικές αποφάσεις. Η κήρυξη των απεργιών σαν παράνομων δεν στηρίζεται στην εξακρίβωση της μη τήρησης των τυπικών προϋποθέσεων που προβλέπει ο ν. 1264/82, αλλά στο χαρακτηρισμό των αιτημάτων των απεργών σαν καταχρηστικών και εξωπραγματικών.

Πρόκειται ασφαλώς για ένα σοβαρότατο θέμα που αφορά τον συνδικαλιστικό και πολιτικό αγώνα. Γι' αυτό δημοσιεύουμε χωρίς σχόλια μερικές χαρακτηριστικές αποφάσεις με το σκεπτικό τους εν συντομία (από την Επιθεώρηση Εργατικού Δικαίου. Πλήρη κείμενα των αποφάσεων για τα έτη 1983, 1984, 1985).

ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣ/ΚΗΣ. Αρ. 4905/82

Για τα αιτήματα της απεργίας: επαναπρόσληψη απολυμένων, εφαρμογή συνδικαλιστικών νόμων, άμεση καταβολή αναδρομικών, το δικαστήριο έκρινε τα ακόλουθα: για την επαναπρόσληψη των απολυμένων αρμόδια είναι τα πολιτικά δικαστήρια στα οποία πρέπει να

προσφύγει το σωματείο αντί να κατέβει σε απεργία. Κι αυτό γιατί με τις απολύσεις δεν θίγονται συνολικά οι εργαζόμενοι, αλλά μόνο οι απολυόμενοι. Για το θέμα των αναδρομικών το Πρωτοδικείο έκρινε ότι μπορούσε να επιλυθεί με τη δικαστική οδό αντί να χρησιμοποιηθεί το όπλο της απεργίας που ζημείωσε την επιχείρηση με 9 εκατ. χωρίς λόγο.

ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΕΣ/ΚΗΣ. Αρ. αποφ. 4084/82

Το δικαστήριο κρίνει παράνομη απεργία σε πλεκτοβιομηχανία της πόλης με το αιτιολογικό ότι «ήταν καταχρηστική η επιμονή του σωματείου να συνεχίζει επί 4μ-ν απεργιακές κινητοποιήσεις που στόχευαν σε μια αύξηση μόλις 4%».

ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ. Αρ. Αποφ. 57/1983

Κρίνονται καταχρηστικά και παράνομα τα αιτήματα απεργίας σε μεταλλοβιομηχανία της περιοχής διότι: α) δεν μπορεί ένα σωματείο να έχει σαν αίτημα την κοινωνικοποίηση γιατί αυτό είναι θέμα κυβερνητικής πολιτικής, β) δεν είναι νόμιμη η διεκδίκηση των μεροκαμάτων της απεργίας γιατί δεν αναφέρεται σε καμιά διάταξη.

Η απόφαση επικυρώθηκε από το Εφετείο (50/1983) με το σκεπτικό ότι δεν αποτελούν νόμιμα αιτήματα απεργίας όσα μπορούν να επιλυθούν με προσφυγή στα πολιτικά δικαστήρια.

Με ανάλογο σκεπτικό κρίθηκαν παράνομες οι απεργίες στις πλεκτοβιομηχανίες ΕΛΒΙΚΑ και ΓΚΑΛΛΟΠ. Τα αιτήματα ήταν υπερβολικά και ο εργοδότης υπήρξε αρκετά «διπλαλλακτικός» ενώ το σωματείο «αδιάλλακτο».

ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ. Αρ. Αποφ. 20/1983

Κάθε απεργία που δεν αποσκοπεί στη διαφύλαξη των εργασιακών συμφερόντων είναι παράνομη. Απεργία χωρίς προβολή συγκεκριμένων αιτημάτων ή αιτημάτων που ικανοποιήθηκαν καθώς και στην περίπτωση που ο εργοδότης έδειξε σοβαρή και ειλικρινή διάθεση για διαπραγματεύσεις θεωρείται παράνομη.

Εξίσου παράνομη είναι και η απεργία που προκαλεί στον εργοδότη δυσανάλογα μεγαλύτερη ζημιά από το όφελος των απεργών.

ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ. Αρ. Αποφ. 1067/1985

Απεργίες με αιτήματα άσχετα με τα οικονομικά, εργασιακά, συνδικαλιστικά συμφέροντα των απεργών είναι παράνομες. ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ. Αρ. Αποφ. 1012/85 και 1067/85

ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ 716/85

Κατάχρηση του δικαιώματος της απεργίας αποτελούν οι απεργίες που προκαλούν ανεπανόρθωτη ζημιά στην επιχείρηση.

ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ. Αρ. Αποφ. 1012/85

Χαρακτηρίζεται παράνομη η κήρυξη απεργίας που επιδιώκει ματαίωση απολύσεων που αποφασίστηκαν για οικονομικούς λόγους. Οιαπολύμένοι μπορούν να προσφύγουν στο αρμόδιο δικαστήριο και να ζητήσουν την ακύρωση των απολύσεων τους. ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ. Αρ. Αποφ. 1402/85

Κατάχρηση του δικαιώματος της απεργίας αποτελούν η κατάληψη των χώρων εργασίας και η παρακώλυση όσων επιθυμούν να εργασθούν. Μια τέτοια κατάσταση σε συνδυασμό με ενδεχόμενες βιαιοπραγίες μεταβάλλει μια νόμιμη απεργία σε παράνομη.

ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ. Αρ. Αποφ. 716 και 834/85

Ο εργοδότης έχει το δικαίωμα να καταγγέλλει τις συμβάσεις των απεργών. Ακόμη το δικαστήριο καταλογίζει στους απεργούς συγκεκριμένες ευθύνες για την αποκατάσταση της ζημιάς που προκαλείται στον εργοδότη από την απουσία τους. Οι απεργίες που υποχρεούνται να καταβάλλουν αποζημίωση σύμφωνα με τις διατάξεις για τις αδικοπράξεις.

ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ. Αρ. Αποφ. 1067/85

Επέβαλλε χρηματική ποινή και προσωπική κράτηση στα μέλη της διοίκησης συνδικαλιστικής οργάνωσης επειδή συνέχισαν παράνομη απεργία. ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ. Αρ. Αποφ. 1702/85

Για τον ίδιο λόγο τιμωρήθηκε με προσωπική κράτηση και χρηματική ποινή ο πρόεδρος και ο γεν. γραμματέας συνδικαλιστικής οργάνωσης.

«νόμιμη η απόλυση απείθαρχων εργατών» κατά τον Άρειο Πάγο

Το Ανώτατο Δικαστήριο -απόφαση 948/1984 του τμήματος Β'- κατέληξε στην άποψη αυτή μετά από προσφυγή επιστάτη του τμήματος παραγωγής κεράμων και οξυράχων σε κεραμοποιείο της Θεσ/νίκης, που ζητούσε να ακυρωθεί η απόλυσή του.

Εκείνο που έχει ενδιαφέρον να μάθει κανείς είναι τα περιστατικά που επικαλέστηκε η εργοδοσία της επιχείρησης στον Άρειο Πάγο.

- ο επιστάτης αρνήθηκε να συμμορφωθεί με επείγουσες οδηγίες του διευθυντή του κεραμοποιείου 'σχετικά με την παραγωγή οξυράχων. Εκτός από αυτό ο επιστάτης απάντησε στο διευθυντή με «έκδηλη πε-

ριφρόνηση» και επιπρόσθετα έκλεισε απότομα το τηλέφωνο «επί σκοπώ καταφρονήσεως ενώ δέδοσε το περιστατικό σ' όλη την επιχείρηση».

Από το γεγονός αυτό, ο Άρειος Πάγος έκρινε ότι μειώθηκε το κύρος του διευθυντή, ενώ κλονίστηκε η πειθαρχία των εργαζομένων στο εργοστάσιο.

- όπως επικαλέστηκε η εργοδοσία, η επιχείρηση αποφάσισε να καταγγέλλει τη σύμβαση εργασίας για να αποκαταστήσει το κύρος του διευθυντή.

Με βάση αυτά τα δεδομένα ο Άρειος Πάγος έκρινε ότι η καταγγελία της εργασιακής σύμβασης δεν είναι καταχρηστική.

Η δολοφονία του Αντρέα Σινιώρου και η «αθέατη πλευρά των γεγονότων»

Μια συζήτηση της «Δοκιμής» με την οικογένειά του

Ας δούμε όμως, τι ειπώθηκε στη συζήτηση που είχαμε με τον πατέρα του Αντώνη, τη γυναίκα του Γίτσα και την αδερφή του Ζωή:

Δ-: Γράφτηκε στις εφημερίδες, ότι την Τετάρτη 3 του Ιούλη, η αστυνομία σε ανάγκασε με απειλές, να υπογράψεις έγγραφο, όπου κατηγορείς τον Αντρέα σαν «κλέφτη» και «ναρκομανή». Τί ακριβώς έγινε;

Γίτσα: Την Τετάρτη, μια μέρα πριν το φονικό, ήρθαν αστυνομικοί με πολιτικά στο σπίτι. Με ρώτησαν, αν είχε φέρει ο Αντρέας μια τηλεόραση. Εγώ τους είπα ναι και τους την έδειξα. Τότε αυτοί άρχισαν να με απειλούν ότι θα με κατηγορήσουν για «συνεργό σε κλοπή», έτσι χωρίς ένταλμα σύλληψης, με οδήγησαν στο Αστ. τμήμα. Πηγαίνοντας στο τμήμα μου έδειξαν την ταβέρνα του Πατρινού. Ο Πατρινός έκανε μήνυση εναντίον του Αντρέα πιστεύοντας ότι ο Αντρέας έκλεψε την τηλεόραση.

Δ-: Με τί στοιχεία έκανε τη μήνυση;

Γίτσα: Με μοναδικό «στοιχείο» μια παντόφλα και αποτυπώματα στο ju-Box του.

Δ-: Το κατά πόσο θέβαια ευσταθεί η στοιχειοθέτηση αδικήματος με μια παντόφλα -πότε άραγε έκλεψε κανείς φορώντας παντόφλες;- καθώς επίσης και με αποτυπώματα στο Ju-Box, όπου κατά δεκάδες αφήνονται καθ' εκάστην απ' τους θαμώνες του μαγαζιού, είναι ένα ερώτημα νομισμένης.

Τί έγινε όμως στη συνέχεια στο Αστ. Τμήμα;

Γίτσα: Στο Αστ. τμήμα του Αγίου Φαναρίου κάτω από πιέσεις του στυλ: «είσαι συνεργός στην κλοπή», «θα τον χώσουμε για τα καλά μέσα τον Σινιώρο και δεν θα ξαναδεί το φως του Ήλιου...» μου δώσανε να υπογράψω ένα «χαρτί» λέγοντας «άντε υπόγραφε εδώ για να τελειώνουμε», μέσα στην ταραχή και την άγνοια μου υπέγραψα. Ύστερα μου έδωσαν να διαβάσω τι υπέγραψα. Στο «χαρτί» αυτό παρουσιάζομαι εγώ να κατηγορώ τον Αντρέα σαν «κλέφτη», «χασικλή», «ναρκομανή», καθώς επίσης ότι με «κακομεταχειρίζεται» και ότι είναι αυτός ο οποίος «έκλεψε την τηλεόραση».

Δ-: Με τον Πατρινό τί έγινε;

Γίτσα: Φεύγοντας απ' το τμήμα, πέρασα απ' το μαγαζί του και του πρότεινα να πληρώσω τη ζημιά (60.000), για να «τραθήξει» τη μήνυση, ο Πατρινός όμως μου είπε: «μόνο με 200.000 καθαρίζεις».

Δ-: Τί έγινε τη μέρα της δολοφονίας (Πέμπτη 4 του Ιούλη);

Γίτσα: Στις 6.30 το πρωί έρχονται οι αστυνομικοί, φωνάζοντας: «πού είναι ο χασίκλας;» μπαίνουν με τα όπλα στο σπίτι, ερευνούν χωρίς ένταλμα κάνοντας τα πάντα άνω κάτω. Κατά τη διάρκεια της έρευνας έβριζαν και μου λέγανε: «πως μπορεί και σε καταφέρνει τα βράδια;», «σου δίνει και σένα πρέζα;», «δεν φοβήθηκες να κάνεις παιδί μαζί του;»... αφού δεν βρήκαν τίποτε, έφυγαν. Ξανά 'ρθαν στις 9π.μ. αλλά δεν βρήκαν κανέναν.

Το ξημέρωμα της Παρασκευής 5 του Ιούλη του 1985 βρήκε τον Αν. Σινιώρο δολοφονημένο κάτω από «περίεργες» συνθήκες.

Η «ΔΟΚΙΜΗ» επειδή δεν επιδιώκει απλά και μόνο μια συμβατολογική κάλυψη των γεγονότων -πράγμα το οποίο ο αστικός τύπος στη συγκεκριμένη περίπτωση αποποιήθηκε, όπως άλλως τε το συνηθίζει- παραθέτει τα στοιχεία που συγκέντρωσε απ' τη συζήτηση που είχε με την οικογένειά του δίνοντας παράλληλα μια άλλη προοπτική στην υπόθεση αυτή αναζητώντας τα αίτια της εν ψυχρώ δολοφονίας του Αν. Σινιώρου. Η αναζήτηση των συνθηκών που οδήγησαν σ' αυτήν την δολοφονία είναι άμεσα συνδεδεμένη με την αποκάλυψη του ρόλου και της λειτουργίας του Αστυνομικού μηχανισμού.

Σήμερα καθίσταται αναγκαία η παρουσίαση της αλήθειας, αν θέλουμε να πάψει να υφίσταται η τρομοκρατία του κράτους, μια τρομοκρατία που στηρίζεται στη διαστρέβλωση, αλλοίωση και παραποίηση των γεγονότων.

Στις 3π.μ. έρχεται ο Αντρέας και πήγαμε στα Άνω Λιόσια, λίγο αργότερα θα 'ρθουν πάλι αστυνομικοί αλλά δεν θα βρουν κανέναν. Στις 7π.μ. ο Ανδρέας φεύγει απ' τα Άνω Λιόσια. Στις 12π.μ. θα περάσει απ' το σπίτι με ένα ταξί, μέσα στο οποίο βρίσκεται ο Νίκος Αναγνωστόπουλος. Ο Αντρέας αγκάλιασε εμένα και το μωρό δακρύζοντας. Από τότε εγώ δεν τον ξαναείδα...

ΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΔΕΡΦΗΣ ΤΟΥ ΑΝΤΡΕΑ

1. Ποιό είναι το «υπηρεσιακό απόρρητο» που επικαλείται συνέχεια ο Πλατανίτης, όταν τον πλησιάζουν δημοσιογράφοι;
2. Ο Πλατανίτης, αξιωματικός υπηρεσίας τη νύχτα της δολοφονίας, δήλωσε ότι δεν γνώριζε τον Σινιώρο. Αυτό έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τη σκηνή που διαδραματίστηκε μπροστά στο σπίτι μας, λίγο πριν τη δολοφονία, όπου ο Πλατανίτης, δείχνοντας το περίστροφο, είπε στον πατέρα μου: «το βλέπεις αυτό τώρα θα δεις τι θα γίνει με το χασίκλα το γιο σου».

Τη συνέχεια θα μας την πουν ο πατέρας και η αδελφή του Αντρέα, οι οποίοι είδαν τη σκηνή της δολοφονίας να εκτυλίσσεται μπροστά στα μάτια τους: στις 2.15 έγινε η απόπειρα κλοπής του παπουτσιδίκου απ' τον Αντρέα μαζί με τον 17χρονο φίλο του. Την ίδια στιγμή περιπολικά φτάνουν στο μαγαζί και φωνάζουν στον Αντρέα: «Σινιώ-

ρε, θγες έξω δεν θα πάθεις τίποτε». Ο Αντρέας θα τους ξεφύγει και θα κατευθυνθεί προς το σπίτι του, το οποίο όμως είναι περικυκλωμένο από 3 περιπολικά και 1 ασφαλίτικο. Στις 2.45 ο αξιωματικός υπηρεσίας αρχιφύλακας Πλατανίτης θα φωνάξει έξω απ' το σπίτι του Αντρέα «Σινιώρε, Σινιώρε έβγα έξω». Ακούγοντας τις φωνές, θα μας πει ο πατέρας του, θγαίνω έξω και του λέω πως ο γιος μου δεν είναι εδώ και να σηκωθεί να φύγει. Ο Πλατανίτης φεύγοντας φωνάζει δείχνοντας το αυτόματο «το βλέπεις αυτό, τώρα θα δεις τι θα γίνει με το χασίκλα το γιο σου».

Η Λειτουργία ενός μηχανισμού:

Στην επιχείρηση της δολοφονίας του Α.Σ., πόσοι ήταν οι γνώστες του τι επρόκειτο να συμβεί; Να θεωρήσουμε τυχαίο το γεγονός, ότι ο οδηγός του περιπολικού που χτύπησε τον Α.Σ. έπαθε σοκ και την επόμενη μέρα έτρεμε στον ανακριτή;

Εκείνη τη στιγμή πετιέται ο Αντρέας με ένα γυαλί στο χέρι, μόλις εμφανίζεται ακούγεται ένα σφύριγμα και ταυτόχρονα η φωνή «να 'τος ρίχτε του». Ο Αντρέας πετάει το γυαλί χάμω και αρχίζει να τρέχει. Τον τραυματίζουν στη γωνία Πίνδου-Βίτσι στους μηρούς συνεχίζει να τρέχει οπότε και τον κτυπάει από πίσω ένα περιπολικό, πέφτει κάτω και ο Πλατανίτης του αδειάζει το αυτόματο στην πλάτη. Ο Αντρέας είναι νεκρός... Εκείνη τη νύχτα ρίχτηκαν δεκάδες σφαίρες, τους κάλυκε

των οποίων μάζεψε το πρωί η αστυνομία. Η αστυνομία ισχυρίζεται ότι πέθανε στο νοσοκομείο και ότι στη διαδρομή τους απειλούσε, εμείς, μας τονίζει ο πατέρας και η αδερφή του, είδαμε τους αστυνομικούς να τον ρίχνουν στο πορτο-μπαγκάζ. Όσον αφορά αυτό που ισχυρίζεται η αστυνομία ότι ήταν «μεθυσμένος» και «χαπακωμένος» και ότι έτρεχε με «σπασμένα γυαλιά», εμείς ρωτάμε πως είναι δυνατόν, όντας σ' αυτή την κατάσταση, να τους ξεφύγει απ' το μαγαζί που αποπειράθηκε να κλέψει και πως είναι δυνατόν να μην υπάρχουν κοψίματα στα χέρια του απ' τα γυαλιά που υποτίθεται, ότι κρατούσε ενώ έτρεχε;

Ο πατέρας του Αντρέα, ο οποίος είχε συγκεκριμένες από-

Την Κυριακή 7 Ιουλίου, η οικογένεια του Α. παίρνει ένα ανώνυμο χειρόγραφο γράμμα: «Αυτήν την υπόθεση μην την αφήσετε έτσι. Ο Αλ. Λυκουρέζος και ο Γιατράκος είναι οι καλύτεροι ποινικολόγοι». Ποιοί έστειλαν αυτό το γράμμα; Μήπως «κάποιοι» που θεώρησαν τον πατέρα του τη γυναίκα και την αδερφή του αδαείς έτσι ώστε να «στήσουν» μια δίκη όπου ο Πλατανίτης «καρμένο χαρτί» καταδικάζεται αλλά η πραγματική αιτία της δολοφονίας αποκρύπτεται;

ψεις για τη δολοφονία μας είπε: «Είναι αναγκαίο να καταγράψετε τη σχέση που είχε ο Αντρέας με 3 αδελφία, τους Νίκο, Φώτη, Χρύσανθο, Αναγνωστόπουλους, εμπόρους ηρωίνης στα Ν. Λιόσια οι οποίοι έχουν σχέσεις με την Αστυνομία. Πιστεύω ότι έχουν άμεση σχέση με τη δολοφονία. Οι Αναγνωστόπουλοι απειλούσαν τον Αντρέα να του

ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ: απ' τα ψηλά στα χαμηλά κι απ' τα πολλά στα λίγα.

Η ανακριτριά Δανάη που ανέλαβε στην αρχή την υπόθεση προήχθη και μετατέθηκε στη Λειβαδιά. Ο αρχιφυλ. Πλατανίτης ήλπιζε σε προαγωγή, ατύχησε όμως λόγω έλλειψης γνώσης του ρόλου του ως «καρμένου χαρτιού».

Όπως είχαμε επισημάνει τον Ιούλη του '85 με μια πρώτη έμμεση ανάγνωση των γεγονότων: «η αστυνομία θεωρούσε "ύποπτο" τον Α.Σ. και με έρευνες χωρίς ένταλμα, με απειλές στη γυναίκα του προσπαθούσε να συγκεντρώσει "στοιχεία" και "αποδείξεις" της ενοχής του». Σήμερα μπορούμε να πούμε ότι ο Α.Σ. ήταν «ένοχος» απ' τη στιγμή που αρνήθηκε στα 19 του (1982) να γίνει χαφίς, ήταν «ένοχος» γιατί δεν υπακούσαν, ήταν «ένοχος» γιατί «ήξερε πολλά», ήταν «ένοχος» γιατί ήθελε να 'ναι ελεύθερος.

Είδαμε τα γεγονότα απ' την «αθέατη» πλευρά τους και θελήσαμε αυτή την οπτική, καταγράφοντας την, να την κοινοποιήσουμε, αποδεικνύοντας ότι το ψεύδος που καλλιιεγήθηκε, γύρω απ' την ιστορία αυτή, ήταν σκόπιμο για να νομιμοποιηθούν ενέργειες καθημερινής τρομοκρατίας απ' το κράτος και την αιχμή του κοινωνικού ελέγχου, την αστυνομία. Πιστεύουμε ότι η υπόθεση αυτή δεν ήταν κάτι το τυχαίο, γι αυτό όπως δεν σταματήσαμε στην παρουσίαση μιας διαφορετικά ιδομένης μελέτης του αστικού τύπου, δεν θα σταματήσουμε εδώ στην καταγραφή δηλ. των γεγονότων και στην αναζήτηση αιτιάσεων. Θα παλέψουμε για την αποκάλυψη όλης της αλήθειας σχετικά με την εν ψυχρώ δολοφονία του Α.Σ.

δώσει 500.000 για να τον «φυγαδεύσουν» στο εξωτερικό. Το «μεγάλο μυστικό», που πήρε μαζί του ο Αντρέας είναι το γιατί τον απειλούσαν. Ο Αντρέας είχε δώσει 50.000 στα 3 αδελφία. Όταν όμως βρήκε τρόπο να μπαρκάρει, την Τρίτη 2 Ιούλη, ζήτησε πίσω τα 50.000 απειλώντας τους ότι «θα τους ξεσκεπάσει», αυτοί τότε τον χτύπησαν. Την ίδια μέρα ο Αντρέας θεωρούσε τον εαυτό του «εγγραμμένο», έκλαιγε, αγκάλιαζε τη γυναίκα και το παιδί του λέγοντας ότι «τώρα είναι αργά...» να φροντίσεις το παιδί..., δεν θα με ξαναδείτε...». Την ίδια μέρα στη δουλειά μας τον βρήκα να κλαίει πάνω στη ζυγαριά. Εγώ πιστεύω ότι τα 3 αδελφία είπαν στον Αντρέα ότι μέσα στο μαγαζί υπάρχουν τα έσοδα του μήνα και δίνοντας τους τα θα «καθάριζε» μαζί τους. Εδώ μπαίνουν πολλά ερωτηματικά για το κατά πόσο δηλ. είναι «στημένη» αυτή η κλοπή, αφού απ' τη μια πλευρά έχουμε το ότι δεν υπήρχαν χρήματα μέσα στο μαγαζί και απ' την άλλη την καταπληκτική σύμπτωση της παρέμβασης της αστυνομίας την ώρα της απόπειρας κλοπής. Δεν μπορούμε να θεωρήσουμε τυχαία τη φράση που άκουσε ένα παιδί έξω απ' τα μπλιάρδα, το θράδυ της δολοφονίας, από το CB ενός περιπολικού: «τί έγινε δεν τον φάγατε ακόμη τον Σινιώρο».

ΕΚΘΕΣΗ ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΗ:

Ο Α.Σ. δεν ήταν «τοξικομανής», οι μόνες τοξικές ουσίες που βρέθηκαν στο αίμα του ήταν από μύυρα. Ο Α.Σ. δέχτηκε από πίσω 2 σφαίρες στους μηρούς καθώς έτρεχε και μια στο κάτω μέρος της σπονδυλικής στήλης. Η έκθεση του ιατροδικαστή θέλοντας να καλύψει την αποψη της αστυνομίας ότι ο Πλατανίτης «έδρασε ευρισκόμενος σε άμυνα» αναφέρει: 2 χτυπήματα στους μηρούς από μπροστά και μια σφαίρα στο στήθος. «Ατυχής εκτίμηση μια και στα ρούχα του υπάρχει κάψιμο» απ' τις σφαίρες του αυτόματου του Πλατανίτη στο κάτω μέρος της σπονδυλικής στήλης, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι ο Πλ. πυροβόλησε εξ επαφής. Όσον αφορά το ότι χτυπήθηκε από μπροστά στους μηρούς ως θυμίσουμε τη φράση του Πλατανίτη «σημάδεψα στα πόδια, αλλά κατά κακή του τύχη ο νεαρός έσκυψε και η ριπή τον πήρε στο στέρνο». Σκύβοντας ήταν αδύνατο να κτυπηθεί στο στέρνο.

NOMIMA NARKOTIKA — ΠΑΡΑΝΟΜΑ «NARKOTIKA»

Αν ακούγατε κάποιον να λέει: «Το πιο εύκολο πράγμα σήμερα είναι να προμηθευτείς ναρκωτικά», θα το πιστεύατε; Πιθανόν όχι, όμως, δεν θα είχατε παρά να απευθυνθείτε στο πλησιέστερο περίπτερο και να προμηθευτείτε 1 πακέτο τσιγάρα, στο κοντινότερο μπακάλικο και να αγοράσετε ένα κουτί καφέ, ή στη διπλανή κάβα και να αποκτήσετε ένα μπουκάλι αλκοόλ. Είναι γνωστό και γενικά παραδεκτό ότι η νικοτίνη, η καφεΐνη και το αλκοόλ είναι ουσίες, που προκαλούν εξάρτηση, σπάνια όμως αναφέρονται σαν τέτοιες: δηλαδή ναρκωτικές ουσίες. Είναι πιθανό ότι κανένας άλλος όρος τόσο ευρέως διαδεδομένος δεν καλύπτεται από τέτοιας έκτασης άγνοια και εσκεμμένη συσκοτίση, όπως ο όρος «ναρκωτικά». Η απλή, όμως, αναφορά της έκφρασης «ναρκωτικές ουσίες» δεν σημαίνει απολύτως τίποτα, καθώςον καλείται να προσδιορίσει ένα τεράστιο φάσμα ουσιών, οι οποίες δεν έχουν καμιά ομοιότητα στη χημική σύνθεση στην επίδραση στον ανθρώπινο οργανισμό και στον κοινωνικό τους ρόλο. Ευθύς εξ αρχής γίνεται φανερό ότι η κατευθυνόμενη ενημέρωση, δυσσημιστική για ορισμένες ουσίες και εγκληματικά εγκωμιαστική για ορισμένες άλλες είναι απαραίτητη για να διατηρεί τις μεν πρώτες στην παρανομία, τις δε άλλες στη νομιμότητα.

Ας δούμε, όμως, πιο συγκεκριμένα, τις δυο ιδιότητες ανοχής και εξάρτησης, που καθορίζουν μια ουσία σαν ναρκωτική. Όταν μια συγκεκριμένη δόση ουσίας χορηγείται επανειλημμένα για μια χρονική περίοδο και οι επιδράσεις της σταδιακά μειώνονται σε ένταση, αυτό σημαίνει ότι ο οργανισμός έχει αναπτύξει ανοχή. Το φαινόμενο αυτό μπορεί να «αντιμετωπιστεί» με αύξηση της δόσης ή διακοπή της χορήγησης για λίγες μέρες. Είναι τεράστια η διαφορά στην ανοχή, που εμφανίζεται ανάμεσα στις διάφορες ουσίες, για παράδειγμα το χαλός παρουσιάζει ασήμαντη ανοχή, ενώ η ηρωίνη πολύ έντονη. Η δεύτερη ιδιότητα μιας ναρκωτικής ουσίας είναι το ότι προκαλεί εξάρτηση. Η φυσική εξάρτηση αναφέρεται στις προσαρμοστικές αλλαγές του οργανισμού, που είναι τέτοιες ώστε διακοπή χρήσης να προκαλεί την εμφάνιση συμπτωμάτων στέρησης, τα οποία μειώνονται ή εξαφανίζονται με τη χορήγηση μιας δόσης. Φυσική εξάρτηση παρατηρείται ύστερα από συστηματική χρήση ουσιών που καταστέλλουν το Κ.Ν.Σ. (Κεντρικό Νευρικό Σύστημα), όπως η μορφίνη και τα βαρβιτουρικά. Οι μηχανισμοί της λεγόμενης ψυχικής εξάρτησης δεν έχουν διευκρινισθεί, πάντως παρουσιάζεται και σε διεγερτικά και σε κατασταλτικά του Κ.Ν.Σ. Είναι πιθανό να υπάρχει φυσική εξάρτηση χωρίς ψυχική και αντίστροφα, καθώς επίσης ψυχική εξάρτηση χωρίς σημαντική ανοχή. Φαίνεται ότι οι τρεις

καταστάσεις στηρίζονται σε διαφορετικά νευρικά κυκλώματα ή και διαφορετικές περιοχές του Κ.Ν.Σ. και μπορούν να εμφανιστούν ανεξάρτητα ή μια απ' την άλλη.

Με βάση, λοιπόν, τα παραπάνω στοιχεία, ας δούμε τις ιδιότητες ορισμένων ουσιών:

	Παράγωγα οπίου Ηρωίνη, μορφίνη	Βαρβιτουρικά	Νικοτίνη	Καφεΐνη	Αλκοόλ
Ανοχή (ανάγκη αύξησης δόσης)	έντονη	ναι	ναι	ναι	ναι
Ψυχική εξάρτηση (επιθυμία λήψης)	ναι	όχι	ναι	ναι	ναι
Σωματική εξάρτηση (σύνδρομο στέρησης)	έντονη	ναι	ναι	ναι	ναι

Οι ουσίες του πίνακα αυτού, δεν προκαλούν φυσική εξάρτηση, δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του χαρακτηρισμού «ναρκωτικό». Παρ' όλ' αυτά η χρήση τους διώκεται ποινικά.

εξυπηρετεί τα συμφέροντα της συγκεκριμένης χρονικής περιόδου.

Ακόμα, είναι χρήσιμο να επισημανθεί πως η ποινικοποίηση και η θέσπιση σκληρής νομοθεσίας όχι μόνο δεν οδηγεί στη διακοπή της χρήσης και στη σωματική-κοινωνική «ανάρρω-

ση», αλλά στον εγκλεισμό των χρηστών στα διάφορα «σωφρονιστικά» ιδρύματα και στη φυσική και ψυχική εξόντωσή τους. Και βέβαια, είναι εγκληματικό να υποτιμάται η οπωσ-

	Χαλός, Μαρξοσάνα	LSD	Κοκαΐνη	Αμφεταμίνες
Ανοχή (ανάγκη αύξησης δόσης)	ασήμαντη	μέτρια	ναι	ναι
Ψυχική εξάρτηση (επιθυμία λήψης)	μέτρια	μέτρια	ναι	ναι
Φυσική εξάρτηση (σύνδρομο στέρησης)	όχι	όχι	όχι	όχι

Εκτός από τα βαρβιτουρικά και τα παράγωγα του οπίου, όλες οι υπόλοιπες ουσίες (καφεΐνη, νικοτίνη, αλκοόλ), που εμφανίζουν και ανοχή και φυσική εξάρτηση, προκαλώντας επώδυνα (ψυχικά και σωματικά), συμπτώματα στέρησης, διαφημίζονται έντονα με σκοπό την αύξηση της κατανάλωσής τους και φυσικά την αντίστοιχη αύξηση των κερδών των διομηχανιών και εμπόρων.

Γίνεται στο σημείο αυτό φανερό ότι το αν μια ουσία είναι παράνομη ή νόμιμη, δεν καθορίζεται από το αν είναι ναρκωτική ή όχι, αλλά από το πόσο κερδοφόρα είναι σε κάθε περίπτωση. Ενδεικτική είναι η περίπτωση του αλκοόλ, το οποίο είτε καταναλώνεται νόμιμα, όπως σήμερα στην Ελλάδα, είτε καταναλώνεται παράνομα, όπως στην Αμερική του '30, αποτελεί χρυσωρυχείο γι αυτούς που το παρασκευάζουν και το εμπορεύονται. Κάθε φορά, που κάποια ουσία αποκάλυπται ναρκωτική ή χαρακτηρίζεται «ναρκωτική» και η χρήση της χωρίς συνταγή ποινικοποιείται, η παράνομη διακίνησή της έχει ν' αποφέρει τεράστια κέρδη. Ενώ, παράλληλα, κάποια άλλη ουσία παίρνει τη θέση της στη νομιμότητα, διατηρώντας και τα νόμιμα κέρδη σταθερά. Θα πρέπει λοιπόν, πριν διαστούμε να καταδικάσουμε μια παράνομη «ναρκωτική» ουσία, να έχουμε υπ' όψη μας ότι τίποτα δεν είναι πιο εύκολο απ' το ν' απαγορευτεί μια οποιαδήποτε ουσία την οποιαδήποτε στιγμή, αν η απαγόρευση και ποινικοποίηση

δήποτε αρνητική επίδραση της παρανομίας στους χρήστες διαφόρων ουσιών και στον κοινωνικό τους περίγυρο, που μπορεί να αποβεί καθοριστική για τη διακοπή ή τη συνέχιση της χρήσης. Αυτή την επίδραση της ποινικοποίησης σε συνδυασμό με την άγνοια, μπορούμε να την εντοπίσουμε από τον 15ό αιώνα που πίστεψε ότι είναι τοξικομανής επειδή κάπνισε ένα τσιγάρο χαλός, μέχρι το πρεζόνι, που πίστεψε ότι έχει ξεφλήσει αφού τον φυλάκισαν βασάνισαν και «αποτοξίνωσαν» στα κάθε είδους ψυχιατρεία και φυλακές.

Οπωσδήποτε, είναι σκόπιμη μια αναφορά και στην ευκαλία, με την οποία προμηθεύεται κανείς φάρμακα, που δεν είναι περισσότερο αθώα και λιγότερο ναρκωτικά, παρ' όλη τη νομιμότητα, που τους παρέχει η συνταγή ενός γιατρού.

Ένα μεγάλο μέρος του αστικού (και όχι μόνο) πληθυσμού στην Ελλάδα χρησιμοποιεί ηρεμιστικά και αντικαταθλιπτικά φάρμακα, τα οποία ευκολότατα χορηγούνται από τους γιατρούς σε οποιοδήποτε παραπονοθεί για ανησυχίες, απνίες ή άγχος. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το Largactil (χλωροπρομαζίνη), ισχυρό ηρεμιστικό-αντιψυχωτικό, που φαίνεται να χορηγείται σε κάθε περίπτωση «ανησυχίας» και έχει εξαπλωθεί σε όλες τις κοινωνικές τάξεις. Το ίδιο εύκολα χορηγούνται για «απνίες» τα Υπνοστεντόν (ανήκουν στις βενζοδιαζεπίνες), τα οποία χρησιμοποιούνται και από εξαρτημένους τοξικομανείς ελλείψει

της απαραίτητης γι αυτούς ουσίας (ηρωίνης ή άλλης). Ακόμα, ένα μεγάλο φάσμα «αντιβηχικών» (π.χ. Dicovix) έχει σαν βάση την κωδεΐνη, παράγωγο του οπίου, και είναι χαρακτηριστική η ανευθυνότητα των παιδίατρων, που αφειδώς προσφέρουν συνταγές για παρόμοια παρασκευάσματα, προορισμένα να καταναλωθούν από παιδιά.

Τα αντιισταμινικά φάρμακα είναι γνωστά για τη συμπτωματική ανακούφιση αλλεργικών καταστάσεων, δεν είναι, όμως, το ίδιο γνωστή η σημαντική τους παρενέργεια η υπνηλία. Τέτοια φάρμακα, όπως το Phenergan και το Polaramine, πουλιούνται χωρίς συνταγή, και ειδικά το σιρόπι Phenergan. Χρησιμοποιείται από πολλές μητέρες για τα «ζωηρά» και «δύσκολα στον ύπνο» παιδιά (συνιστάται και από ορισμένους παιδίατρους!).

Αξιοσημείωτη είναι και η περίπτωση του Disofrin, ενός συνδυασμού μιας συμπαθομιμητικής και μιας αντισταμινικής ουσίας, και το οποίο πέρα από την αντιαλλεργική του δράση έχει σαν παρενέργειες υπνηλία, καταστολή του Κεντρικού Νευρικού Συστήματος, φόβο, ένταση, νευρικότητα, ενώ σε υπερδοσολογία παρουσιάζει συμπτώματα ατροπικού τύπου (π.χ. καθηλωμένες κόρες), τοξική ψύχωση με παραισθήσεις και ψευδαισθήσεις. Παρετέθησαν μόνο μερικές από τις επιδράσεις του. Το

Disofrin, πουλιέται χωρίς συνταγή.

Μια άλλη περίπτωση είναι αυτή των «μυοχαλαρωτικών» αναλγητικών, που επίσης χρησιμοποιούνται κατά κόρον και για τις πιο διαφορετικές παθήσεις.

Το φαινόμενο, λοιπόν, της χρήσης «ναρκωτικών», «ψύχοφαρμάκων», «τοξικών ουσιών», είναι ευρύτερο, εξαπλώνεται σε όλη την κοινωνία και θα ήταν επικίνδυνη υπεραπλοστέυση ο ισχυρισμός ότι περιορίζεται σε μερικές χιλιάδες για την Ελλάδα τοξικομανείς (χρήστες ηρωίνης, μορφίνης, κλπ) ή «τοξικομανείς» (χρήστες χαλός, LSD, φιλοσιμπίνης, κλπ).

Και είναι οι ίδιοι οι κοινωνικοί-αστυνομικοί-δικαστικοί μηχανισμοί που επιδιώκουν την ελεγχόμενη (απ' αυτούς και όχι απ' τους χρήστες) κατανάλωση ουσιών από την καφεΐνη μέχρι την ηρωίνη, ώστε να απαλύνουν (αν αυτό είναι ποτέ δυνατόν στις υπάρχουσες συνθήκες) τα αδιέξοδα, στα οποία οδηγούν όλους μας οι κοινωνικο-οικονομικές δομές. Η παραπάνω φράση, που τοποθετήθηκε εδώ σαν επίλογος, είναι απαραίτητο ν' αποτελέσει κάποια στιγμή τον πρόλογο για την πιο ουσιαστική συζήτηση, που θ' αναφέρεται στα αίτια της επιζήτησης ναρκωτικών και «ναρκωτικών» απ' τους ανθρώπους.

Μορφίνη — ηρωίνη — όπιο

Για μια πληρέστερη προσέγγιση του θέματος NARKOTIKA κάποια στοιχεία περισσότερο εξειδικευμένα είναι απαραίτητα. Ψάχνοντας λοιπόν βρήκαμε:

ΠΑΡΑΓΩΓΑ ΤΟΥ ΟΠΙΟΥ

1) ΜΟΡΦΙΝΗ: Στα 1803 πουλιέται στα φαρμακεία, χωρίς συνταγή και φτηνά, ένα αλκαλοειδές παράγωγο του οπίου, η μορφίνη. Είναι το πιο αποτελεσματικό αναλγητικό του πόνου. Όταν στα 1840 η μορφίνη χορηγείται στους ασθενείς με σύριγγα, σταματάει άμεσα κάθε πόνο και παράλληλα το κοινό ικανοποιείται από τη νέα τεχνολογική και διομηχανική εικόνα της. Οι ασθενείς δε γνώριζαν ότι «το φάρμακο του Θεού» προκαλεί έξη και φυσική εξάρτηση, μέχρι τη λήξη του Αμερικάνικου Εμφυλίου, όπου 45.000 στρατιώτες είχαν γίνει τοξικομανείς. Η μορφίνη τότε πήρε την ονομασία «η αρρώστια του στρατιώτη». Παρουσιάζει λοιπόν η ανάγκη να βρεθεί ένα άλλο αναλγητικό εξίσου ισχυρό, που όμως να μην προκαλεί τοξικοεξάρτηση.

2) ΗΡΩΙΝΗ: Στα 1898 στα εργαστήρια της γερμανικής φαρμακευτικής εταιρίας Bayer η προσπάθεια χημικών και φαρμακολόγων ν' αντικαταστήσουν τη μορφίνη με κάποιο άλλο αναλγητικό καρποφόρησε: ανακαλύφθηκε η ηρωίνη. Η διάδοσή της έγινε αστραπιαία με μια διαφημιστική καμπάνια άνευ προηγουμένου. Διαφημίζεται σαν το ιδανικό φάρμακο: καταπραύνει όλους τους πόνους, είναι αντιβηχικό, μπορεί να χρησιμοποιηθεί στην αποτοξίνωση των μορφινομανών. Πουλιέται στα φαρμακεία χωρίς συνταγή σε μαζικό επίπεδο, κυρίως σαν αντίδοτο της μορφίνης.

Στην πραγματικότητα η ηρωίνη υποκαθιστά τη μορφίνη και αντίστροφα.

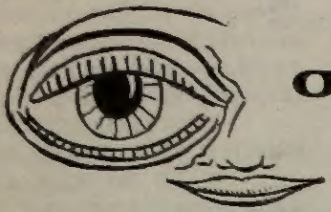
Αλλά όλη η αλήθεια είναι ότι το επιστημονικό όνομα της ηρωίνης είναι «διακετυλομορφίνη», που σημαίνει ότι η «βασίλισσα των ναρκωτικών» είναι ένα ημισυνθετικό παράγωγο της μορφίνης και φυσικά προκαλεί τοξικοεξάρτηση. Για την ακρίβεια η ηρωίνη μόλις φτάσει στον εγκέφαλο μετατρέπεται σε μορφίνη. Είναι φανερό πως η Bayer προώθησε το προϊόν στο εμπόριο έχοντας συνείδηση πως ήταν ένα επικίνδυνο ναρκωτικό.

Στα 1930, η ηρωίνη με μια σειρά από νόμους έχει περάσει για τα καλά από τη νομιμότητα στην παρανομία. Τα σιρόπια όμως που την περιείχαν αλλά άλλαξαν όνομα και συνέχισαν να διατίθενται στο εμπόριο.

Η ηρωίνη πλέον διακινείται παράνομα από γιατρούς, εμπόρους, την αστυνομία και υψηλά ιστάμενα πολιτικά πρόσωπα. Ο πόλεμος είναι κοινό μυστικό ότι οι αμερικάνοι στρατιώτες στο Βιετνάμ την κάπνιζαν στα διαλείμματα της μάχης.

Η λήψη της ηρωίνης γίνεται με: α) το κάπνισμα φέρνει έντονα αποτελέσματα αλλά χρειάζεται μεγάλη ποσότητα καθαρής ηρωίνης β) την «πρέζα». Ρούφηγμα της ηρωίνης από τη μύτη συνηθίζουν οι αρχάριοι αλλά ο μέσος καταναλωτής χρειάζεται πολλά λεφτά για να εξασφαλίσει την ποσότητα που του χρειάζεται, γ) ενδομυϊκή ένεση. Ο οικονομικότερος τρόπος σε σχέση με τους προηγούμενους, δ) ενδοφλέβια ένεση. Ο οικονομικότερος και αποτελεσματικότερος τρόπος. Τον χρησιμοποιούν οι προχω-

στα πεταχτά

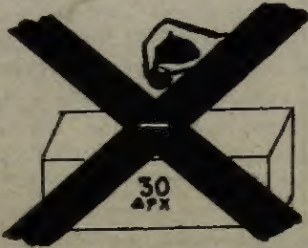
— Ο Παπανδρέου ξήλωσε τους μνηστήρες της εξουσίας απ' το Ε.Γ. Να δούμε αυτόν ποιος θα τον ξηλώσει.
— Οι γιορτές νεολαϊκής τελειώσανε. Καιρός να γλεντήσουν οι νέοι.
— Να μην καταναλώνουμε περισσότερα απ' όσα παράγουμε μας είπε ο «Πατερούλης». Τον ρωτάμε ηλιθίως. Αυτό ισχύει για τον ίδιο και τους περίε;.
— Αξιολύπητο επιχείρημα περί «ένοπλης δράσης» από τα Κ.Κ. «Με τέτοιες ενέργειες παίζουμε το παιχνίδι της αντίδρασης, γιατί δίνουμε το δικαίωμα στην αστυνομία ν' αυξήσει την καταστολή της». Λες και το κράτος άμα θέλει να εντατικοποιήσει την τρομοκρατία του θα μας ρωτήσει. Θα θάλει —ως γνωστό— το ίδιο δέκα μπόμπες και μετά θα μας πλακώσει όλους. Μήπως βρε παιδιά χρειάζεται Ε.Σ.Υ.;
— Ο «πόλεμος» των ΚΑΠΗ μαίνεται. Κλεισίματα, απαλύσεις, απεργίες. Τη νύφη πληρώνουν τα γερόντια και το προσωπικό. Προτείνουμε: το προσωπικό στο Γιαννόπουλο, τα γερόντια στην πλατεία Εξαρχείων. Για να θυμούνται οι νεώτεροι και να μαθαίνουν οι γέροι. Με την ευκαιρία, είναι αλήθεια πως ο Δήμαρχος Ταύρου (Κ.Κ.Ε.) απολύει υπαλλήλους, που δεν πάνε στις εκδηλώσεις του κόμματος; Είναι αλήθεια ότι ο Δήμαρχος Αμαρουσίου (Π.Α.ΣΟ.Κ.) απάλυσε μια έγκυο υπάλληλο; Και στις δυο περιπτώσεις η γνωστή δικαιοσύνη: «Δεν ανταποκρίνεται στα καθήκοντά σου». Με την ίδια δικαιοσύνη και μεις απολύουμε την Γ.Σ.Ε.Ε.
— Υπόθεση Νότια Αφρική. Το πιο παρανοϊκό. Μαύρος αστυνομικός απαγορεύεται να πυροβολήσει λευκό ληστή, ακόμα κι αν τον συλλάβει να κάνει ένοπλη ληστεία. Κι εμείς μετά φωνάζουμε για κακούς μπάτσους.
— Από στοιχείας της Διεθνούς αμνηστίας: Στις Η.Π.Α. το 1984 εκτελέστηκαν 21 άτομα. Πόσοι θανατοποινίτες περιμένουν να

εκτελεστούν; Μόνο 1.400. Κατά τ' άλλα ο «σύλλογος φίλων του κροταλίου» των Η.Π.Α. κάθε άνοιξη διανύει χιλιάδες χιλιόμετρα να απομακρύνει τους κροταλίες απ' τους αυτοκινητοδρόμους, μην τους πατήσουν τ' αυτοκίνητα. Που είσαι Κοινούση να μας τραγουδήσεις «ΑΜΕΡΙΚΗ, ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΙΣΑΙ ΜΙΑ ΧΩΡΑ ΤΡΑΓΙΚΗ».

— Όλοι μιλάνε για τα νοίκια. Σύλλογοι ενοικιαστών, ιδιοκτητών, εφημερίδες, κτλ. Για τα σπίτια ποιός θα μιλήσει; Μήπως χρειάζεται να φωνάξουμε τους ΚΡΑΚΕΡΣ; (σημ. Ευρωπαίοι καταληψίες σπιτιών).

— Όταν η Ασφάλεια μιλάει για «ασφάλεια», ανησυχήστε για την ασφάλειά σας.
— Σφίγγεται κι άλλο η ΑΤΑ. Σφίγγεται κι εσείς. Άμα σφιχτούμε όλοι μαζί, όλο και κάτι θα βγάλουμε

μην αφήνεις το κράτος να σε κλεβει

ΜΗ ΡΙΧΝΕΙΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ
ομάδα Αναρχικών

ΤΟ ΠΙΣΤΕΨΑΝ. Άνοιξαν λογαριασμό στο Ηράκλειο, στο όνομα του Σημίτη, ένας ξενοδοχοϋπάλληλος και μια φύλακας μουσείου, για να «βγάλουν τη χώρα από την κρίση»!! Η πλάκα είναι ότι υπάρχουν άνθρωποι που καταθέτουν, και το ποσό συνεχώς μεγαλώνει. Βρέθηκαν και μερικοί που πήραν στα σοβαρά την «υποστήριξη της εθνικής οικονομίας». Όταν υπάρχουν τέτοιοι ανεγκέφαλοι, τί να πει κανείς;

ΜΕ ΣΥΝΟΔΕΙΑ. 7 Νοέμβρη, 11.30 π.μ., οδός Ιπποκράτους. Μπροστά περιπολικό, πίσω περιπολικό, αριστερά και δεξιά πεζοί αστυνομικοί με γουόκ-τ-ώ-κυ. Ποια «επικίνδυνη» διαδήλωση επιτηρούσαν τόσο στενά; 100 μαθητές σχολείου, που διαδήλωναν «λεφτά για τα σχολεία»!!! Έτσι, για να συνηθίζουν από μικρά...

«ΔΗΛΩΣΕΙΣ». Αναρωτιόμαστε τι σημαίνει η δήλωση του Θ. Τσούρα στις 4 Νοέμβρη μέσω τηλεόρασης ότι «από αύριο όλες οι Ελληνίδες κι όλοι οι Έλληνες θα γνωρίσουν ένα νέο πρόσωπο της αστυνομίας». Και να τι σημαίνει: από τις 7 Νοέμβρη, 16 Έλληνες αστυνομικοί θα εκπαιδεύονται από 3 μαρκοφόρους —άγνωστους ειδικούς της CIA (2 άνδρες και 1 γυναίκα), σε πρακτική (επίθεση-άρνηση) για την «πάταξη της τρομοκρατίας».

Ο κ. Τσούρας διαψεύδοντας τις ανησυχίες μας, διαβεβαίωσε ότι η εκπαίδευση θα γίνει στην ίδια την Αμερική και σ' άλλες ΕΟΚικές χώρες!

Για να λέμε και του στραβού το δίκιο!

Η ΔΗΜΑΡΧΟΣ-ΥΛΟΤΟΜΟΣ. Η δήμαρχος Ζωγράφου Φωτεινούλα Σακελλαρίδου, μετά την αποτυχημένη της υλοτομική προσπάθεια στο Πάρκο της Γ. Παπανδρέου, επέδραμε, επιτυχώς αυτή τη φορά, με τη συνδρομή εκατό ένθερμων οπαδών της αποψίλωσης του Ζωγράφου και τη συναίνεση του δημοτικού συμβούλου, στο δασάκι των Ιλυσίων. Θύματά της 25 πεύκα, που θα «μετατεθούν» κατά τις εξαγγελίες της σε άλλους χλοορούς τόπους!

Προτείνουμε να ανακηρυχθεί επίτιμος πρόεδρος των υλοτόμων διεθνώς και να πάει εθελόντρια στη ζούγκλα του Αμαζονίου για να βοηθήσει τους ιθαγενείς στη διάνοιξη λεωφόρων.

ΑΙΗΤΖ. Στα μέσα του Σεπτεμβρη, έγινε τεστ Αιήτζ σε όσους έχουν σχέση με την αιμοληψία στο ΓΝΑ (Γενικό Νοσοκομείο Αεροπορίας). Η πληροφορία δημοσιεύτηκε στο Ποντίκι (20 Σεπτεμβρίου) και στη συνέχεια απαγορεύθηκε η είσοδος του «Π» στο νοσοκομείο. Μάθαμε ότι ολόκληρο τμήμα του ΓΝΑ, όπου νοσηλεύονται δεκάδες στρατιώτες έχει μπει σε καραντίνα, πιθανότατα για Αιήτζ. Τι γίνεται στο ΓΝΑ και γιατί το κρύβουν;

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ. Πρόσφατα αφαιρέθηκαν τα διπλώματα οδηγησης δύο νέων, οι οποίοι απαλύθηκαν απ' το στρατό, λόγω «ψυχολογικών προβλημάτων». Το μέτρο εξαπλώνεται σ' όλη την Ελλάδα.

ΝΗΣΕΙΑ. Στο Νοσοκομείο Παίδων «Αγία Σοφία» οι εργαζόμενοι, στα πλαίσια των μέτρων λιτότητας, θα τρώνε —κατόπιν τελευταίας εντολής— μπαγιάτικο ψωμί, επειδή στο φρέσκο κάνουν μεγάλη κατανάλωση. Επίσης, κόβεται το φρούτο, πράγμα που σημαίνει ότι φέτος θα αυξηθούν οι ποσότητες φρούτων για θάψιμο στις χωματερές.

ΤΟΣΙΚΟΜΑΝΙΑ. Πρόσφατο ιατρικό συνέδριο στη Γαλλία, διαπίστωσε ότι 8 εκατομμύρια Γάλλοι σε πληθυσμό 40 εκατομμυρίων καταναλώνουν συστηματικά ηρεμιστικά με συνταγή γιατρού. Η κατανάλωση ναρκωτικών γίνεται μαζικό φαινόμενο.

ΕΘΝΟΣ. Ακολουθώντας το φωτεινό παράδειγμα του Φιλιππούλου, ο Γ. Λεβεντογιάννης τέως διευθυντής της «Ακρόπολεως» πήγε στο «Εθνος». Το γεγονός δεν ξαφνιάζει, καθώς πολλά από τα άρθρα του «Εθνους» θα τα δημοσίευε κάλλιστα και η «Ακρόπολις». Πάνω απ' όλα το Εθνος μας, όπως λέει και η διαφήμιση της εφημερίδας.

Το κείμενο κυκλοφόρησε στη Θεσ/νίκη μετά τα «μέτρα λιτότητας» της κυβέρνησης.

Σύντροφοι εργαζόμενοι!!!

Η κρίση που απλώνεται πάνω σ' ολόκληρη την Ελλάδα, αποτελεί την απαρχή μιας γενικότερης επίθεσης του κεφαλαίου και του κράτους προκειμένου να περισώσουν την κυριαρχία τους πάνω στους ραγιάδες της μισθωτής σκλαβιάς. Μέσα από την κρίση τους λοιπόν κεφάλαιο και κράτος ακονίζουν το λεπίδι της επίθεσης κατά παντός «υπεύθυνου». Κι αυτός ο «υπεύθυνος» δεν είναι άλλος από τον εργαζόμενο, τον άνθρωπο του μόχθου και της επιβίωσης, που για τους κατόχους της εξουσίας αποτελεί την πιο άπληστη τάξη ανθρώπων γι' αυτό και τον κύριο όγκο του οικονομικού καρπικώματος. Και σαν κάτοχοι της εξουσίας αναίχουνται και αδίστακτα καταδίδουν δημόσια τους «υπεύθυνους» (θλέπε ομιλία Παπαλεξόπουλου στον ΣΕΒ), απαιτώντας την επιστροφή κι αυτής ακόμη της πενιχρής αξίας που αποκαλείται μισθός, σαν τεκμήριο αποζημίωσης!!! Ακολουθώντας την ακραία μορφή εξαπάτησης, η τάξη που βασιλεύει, δακτυλοδειχτεί σαν «υπεύθυνη» για την κρίση τη μάζα των προλεταρίων, στο βαθμό που οι απανταχού κολασμένοι δεν της επιστρέφουν την ΟΥΣΙΑ, αντιστρέφοντας τη φορά του ίδιου της του χεριού, αποκαλύπτοντας έμπρακτα τον πραγματικό υπεύθυνο. Σε τέτοιες στιγμές κρίσης η πολιτική έκφραση της εξουσίας σαν νέος Πόντιος Πιλάτος «νίπτει τας χείρας της» όχι στο νερό της φύσης (ποτέ η φύση δεν συμβιβάστηκε με τέτοιες εξουσίες), αλλά στα ποτάμια του ιδρώτα που χύνουν καθημερινά εκατοντάδες χιλιάδες εργατών με το άγχος της επιβίωσης και την αγωνία του αύριο. Η πολιτική εξουσία ανάγει την κρίση στην παλαιοντολογία του κεφαλαίου για να δικαιολογήσει τη ΣΗΜΕΡΙΝΗ του πορεία!! «Φταίνε οι δεκαετίες που πέρασαν», αναφωνεί η κυβέρνηση!! «Φταίει η πολιτική σας», αναφωνεί η αντιπολίτευση. Και οι δυο απ' το θιβλίο του Ψεύδους παίρνουν τις συνταγές του λόγου τους, μόνο οι σελίδες διαφέρουν. Και οι μεν και οι δε αρνούνται συνεδηγία (γι' αυτό και κάθε πολιτικός είναι απατεωνίσκος) να ομολογήσουν τη γενεσιουργό αιτία κάθε κρίσης που διατρέχει εδώ και είκοσι δεκαετίες ολόκληρο το σύμπαν.

Το κεφάλαιο —κρατικό, ιδιωτικό ή μικτό— σαν τρόπος ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ της κοινωνίας και σαν ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΞΙΩΝ που την δηλητηριάζει, σε φύλακα άγγελο τον κατασταλτικό και συγκεντρωτικό μηχανισμό του κράτους, αποτελούσε και θα αποτελέσει την αιτία κάθε κρίσης. Παρ' όλα αυτά δεν παύουν, κεφάλαιο και κράτος, να αποτελούν το μήλο της έριδας για όλους τους επίδοξους και συνάμα άθλιους διαχειριστές τους. Η διαμάχη που ξεσπά —εθνική ή πραγματική— ανάμεσά τους σε εποχές κρίσης, ενώ είναι ικανή να διαλύσει έναν αντίπαλο, παραμένει ΦΥΣΕΙ ΑΝΙΚΑΝΗ να διαλύσει τους μηχανισμούς εκμετάλλευσης, εφ' όσον και οι μεν και οι δε προτείνουν τους ΤΡΟΠΟΥΣ εκμετάλλευσης κι όχι την ριζική κατάργησή της. Γι' αυτό εμείς οι αναρχικοί πάντα φωνάζουμε: Το κεφάλαιο είναι πάνω και πέρα απ' τις εσωτερικές και εξωτερικές πολιτικές διαμάχες, είναι παγκόσμια τάξη πραγμάτων. Το πως θα διαχειριστεί (το κεφάλαιο και την κρίση του) είναι πρόβλημα πάνω στο οποίο δημιουργούνται ή εκφυλίζονται τα πολιτικά κόμματα. Για μας όμως, πρόβλημα είναι η ίδια η ύπαρξη του που καταδυναστεύει

ρημένοι τοξικομανείς.

Για ν' αποκτήσει κανείς φυσική εξάρτηση από ηρωίνη αρκούν μερικές δόσεις καλής ποιότητας την ημέρα για δυο, τρεις ή τέσσερις βδομάδες. Μια σοβαρή φυσική εξάρτηση, πολλές φορές δεν αποβάλλεται ακόμα και μετά από αποτοξίνωση. Όσον αφορά τους θανάτους από ηρωίνη, λίγοι είναι εκείνοι που έχουν αιτία τους την υπερβολική δόση (overdose). Στην πραγματικότητα οι περισσότεροι προέρχονται από πολύ νοθευμένη ηρωίνη (με στρυχνίνη, κινίνη ή ζάχαρη)*. Ένα μικρό ποσοστό θανάτων επίσης έχει αιτία την αλληλεγγύη των αρχαίων, την παράλληλη χρήση αλκοόλ (Jimi Hendrix, Janis Joplin) ή την κρίση στέρεσης.

3) ΟΠΙΟ: Η καλλιέργεια του οπίου είναι γνωστή από το 4.000 π.Χ. στην Ανατολή. Το όπιο μεταφέρεται στην Κίνα από τους Άγγλους αποικιοκράτες, κι από εκεί στην Ευρώπη το 18ο αιώνα. Χρησιμοποιείται από τη μεγάλη μάζα του λαού μέσα σε σιρόπια και φάρμακα. Στη διάρκεια του εμφύλιου πολέμου της Αμερικής η παπαρούνα καλλιεργείται σ' όλες σχεδόν τις Νότιες Πολιτείες. Όταν όμως στην Αμερική του '30 οι Κινέζοι ανοίγουν καπνιστήρια καθαρού οπίου διώκονται ανηλεώς (γιατί αντίκεινται στα συμφέροντα των φαρμακοβιομηχανιών).

Συγχρόνως εκατομμύρια παιδιά κάτω των δυο ετών παίρνουν νόμιμα λαύδανο, Giotrey's Cordial και άλλα σιρόπια που περιέχουν μια σο-

βαρή ποσότητα οπίου.

Άλλα παράγωγα του οπίου είναι η κοδεΐνη, η παπαβερίνη, η ναρκωτίνη, η θηβαΐνη κ.ά. τα οποία πολύ συχνά διαβάζουμε στις οδηγίες των πιο συνηθισμένων φαρμάκων π.χ. αντιβηχικά σιρόπια.

* Καμιά φορά συμβαίνει και το αντίστροφο. Δηλαδή όταν ένας καταναλωτής έχει συνηθίσει να κάνει χρήση πολύ νοθευμένης ηρωίνης και κάποια στιγμή πάρει καθαρή πάλι υπάρχει περίπτωση να πεθάνει.

πήραμε και δημοσιεύουμε την παρακάτω καταγγελία:

καταγγελία

Τη Δευτέρα, 4/11/85, στη Βούλα ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΑΣ, 25 ετών, παντρεμένος, «αξιοπρεπής επαγγελματίας» (οπερατέρ και του «χώρου»)

ΚΑΚΟΠΟΙΕΙ και ΒΙΑΖΕΙ 23χρονη γνωστή του.

Για άλλη μια φορά μας γίνεται φανερό ότι οι διαστές δεν είναι μια ειδική κατηγορία αντρών.

Αντίθετα οι περισσότεροι είναι άντρες που ζουν και κινούνται ανάμεσα μας, φίλοι και γνωστοί μας, συχνά και με «ριζοσπαστικές» πολιτικές απόψεις.

— Ο ΒΙΑΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΦΑΣΙΣΜΟΣ

— ΟΙ ΒΙΑΣΤΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΡΑΤΣΑ ΕΙΔΙΚΗ, ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΝΤΡΕΣ

ΟΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΙ

— ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΒΙΑΣΤΕΙ, ΟΛΕΣ ΜΑΖΙ ΝΑ ΣΠΑΣΕΙ Η ΣΙΩΠΗ

— ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΤΑΓΕΙΛΤΕ ΤΟ ΒΙΑΣΤΗ

Αυτόνομες Γυναίκες Ομάδες

ολόκληρο τον κύκλο της ανθρώπινης δραστηριότητας, ο' ανατολή και δύση, γι αυτό και είμαστε εχθροί ΚΑΘΕ κυβερνήσεως, υπαρκτής ή ενδεχομένης.

Ταυτόχρονα ζούμε προς στιγμή τον τρόπο με τον οποίο τα όνειρα κάθε κυβέρνησης γίνονται σκόννη όταν κρούεται ο κώδικας της κεφαλαιακής κρίσης. Και για του λόγου το αληθές, τα νέα μέτρα που εξαγγέλθηκαν δια του κοινωνικού ΧΑΦΙΕ

του σοσιαλιστικού(;) όνειρου Α. Παπανδρέου, δεν αποτελούν παρά την αποστροφή της πραγματικότητας ο' οποιοδήποτε κυβερνητικό όνειρο αλλαγής. Μιας πραγματικότητας (κρίση) την οποία καλείται να υπερεπείσει η κυβέρνηση, γιατί έτσι ορίζεται σαν κυβέρνηση. Μιας πραγματικότητας που καθιστά δυσδιάκριτη τη διαφορά μεταξύ κόλασης και υποσχόμενου παραδείσου. Μιας πραγματικότητας που ακολουθεί πιστά το Ελληνοχριστιανικό ιδεώδες κάθε κυβέρνησης, η κόλαση είναι

στη γη και ο παράδεισος στον ουρανό. Τίποτε πια δεν είναι παράξενο. - το θέτο που φάνταζε σύμβολο εθνικής υπερηφάνειας (για όσους της δίνουν αξία), πρωθυπουργός και υπουργοί το κάνουν επίσημο διαιτητές (μόνον;) γεύμα, όταν η ΕΟΚ το επέστρεψε με ένα «γενναίο» δάνειο.

- οι κοινωνικοποιήσεις έγιναν αντικειμενικές καθώς οι εργάτες που δουλεύουν ο' αυτές θα συμμετέχουν στα κέρδη(;) και στις ζημιές, όταν οι ζημιές καλώς εχόντων των πραγμάτων θα καλυφθούν τουλάχιστον μετά το θάνατό τους.

- το εθνικό νόμισμα αντεθνικό και μιστωτό σύμβολο.

- η ΑΤΑ έγινε Α.Τ.Ι.Α. (Αγνώστου Ταυτότητας Ιπτάμενο Αντικείμενο, το γνωστό UFO

- το πάγωμα των μισθών ουσιαστικά ποινικοποιεί τις απεργίες, αφού κάθε αύξηση πέρα της ΑΤΑ θεωρείται παράνομη.

- το πραγματικό κοινωνικό όραμα είναι η λιτότητα και η αύξηση της παραγωγικότητας αφού από καταβολής εξουσίας για όλα τα αφεντικά, ο' όλες τις εποχές και ο' όλα τα κράτη, νησιτικό αρκούδι μπορεί και χορεύει.

Σύντροφοι εργαζόμενοι προσοχή!!!

Πίσω απ' όλους τους κομματικούς συνδικαλιστές κρύβεται το ίδιο το πολιτικό παιχνίδι για τη νομή της εξουσίας. Πλησιάζουν δημοτικές εκλογές και κάθε κόμμα θέλει να αυξήσει τις ψήφους του. Ανταλλάσσεται όμως η σημερινή κατάσταση με την ψήφο; Αν όλος ο αγώνας γίνεται για μια ψήφο, τότε ας σκεφθεί ο καθένας τι έπραξε στις 2 Ιουνίου (γιατί τώρα δυσανασχετεί;) και κατά πόσο διατηρεί την αξιοπρέπεια του επιλέγοντας ξανά την πεπαιτημένη.

Εμείς οι αναρχικοί δεν θα κάνουμε αντιπολίτευση στην κυβέρνηση ούτε συμπολίτευση στους αντιπάλους της. Δεν ζητήσαμε ποτέ ούτε πρόκειται να ζητήσουμε μια θέση στη σκηνή του πολιτικού θεάτρου, γιατί είμαστε θανάσιμοι εχθροί της πολιτικής εξουσίας. Η δυναμική των ιδεών μας βρίσκεται στην ίδια τη δυναμική των καταπιεσμένων όταν αποβάλλουν κάθε πολιτικό κόμπλεξ και κάθε κομματικό εκβιασμό και αξιώνουν τη ΔΙΚΙΑ ΤΟΥΣ ΦΩΝΗ, παρά και ενάντια στην εκμετάλλευση της φωνής τους από κοινοβουλευτικούς εκπροσώπους και εργατοπατέρες γραφειοκράτες, παρά και ενάντια στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, καταργώντας ΒΙΑΙΑ ό,τι με τη ΒΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΤΗΡΟΥΣΕ.

Σύντροφοι εργαζόμενοι προσοχή!!!

Η δράση της Ασφάλειας και της αστυνομίας στην Αθήνα επί ένα περίπου χρόνο, με αποκρύφωνα τα γεγονότα του Λεπέν και του Χιμείου, δεν αφορούσε μόνο τους Αναρχικούς. Όσοι πίστευαν πως ήταν υπόθεση δικιά μας, άσχετα με τη γνώμη που είχαν για τα γεγονότα, δεν θα αργήσουν να διαπιστώσουν πως θα γίνει και δικιά τους υπόθεση. Το κράτος δεν κάνει ποτέ τέτοιες διακρίσεις, χτυπά ό,τι αντιστέκεται στη λογική και στη λογική της κάστας που το ελέγχει.

Στο ΑΜΜΕΣΑ πρακτικό ζήτημα της αντίστασης κατά του κράτους και του Κεφαλαίου. Θεωρούμε πως η ημερήσια διάταξη της πάλης αυτής, πρέπει να πάρει υπ' όψιν της όλα τα μέσα που κατά καιρούς ή και καθημερινά έχει επιστρατεύσει η σύγχρονη τάξη των καταπιεσμένων.

ΣΑΜΠΟΤΑΖ στην παραγωγή και ΛΟΥΦΑ στις εργάσιμες ώρες. Η «Εθνική» οικονομία τους ανήκει, τους ανήκει και η κρίση της. Συνυπεύθυνος είναι αυτός που ΕΠΙΛΕΓΕΙ και συμφωνεί με τις επιταγές της οικονομίας κι όχι αυτός που η

απειλή της πείνας τον ΕΚΒΙΑΖΕΙ σε εξοντωτικούς ρυθμούς δουλειάς για ένα μεροκάματο.

ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ο' όλες τις υπηρεσίες (ΟΤΕ, ΔΕΗ, ΕΦΟΡΙΑ, ΟΥΘ, ΟΑΣΘ) μαζικά και οργανωμένα, αποδυναμώνοντας έτσι ολόκληρο το οικοδόμημα των νέων μέτρων.

ΑΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΤΕΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΚΩΝ ΧΩΡΩΝ.

Θυμηθείτε πως πέρασαν τα μέτρα. Καιρός να τους απαντήσουμε στην ίδια γλώσσα. Οι ειρηνικές λύσεις, τη στιγμή που μας ρίχνουν το γάντι της βίας ΜΟΝΟ ΘΥΜΑΤΑ ΔΗ-

ΜΙΟΥΡΓΕΙ για ιδιοτελείς και ΨΗΦΟΘΗΡΙΚΟΥΣ λόγους. Παρεμπτόντως οι επικεφαλές της αστυνομίας αυτή τη στιγμή εκπαιδεύονται στην Αμερική, για το πως πρέπει να αντιμετωπιστούν οι διαδηλώσεις.

ΠΡΙΝ ΕΚΠΛΑΓΕΙΤΕ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΤΕ ΤΗΝ ΕΚΠΛΗΞΗ ΚΑΤΩ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ Η ΜΙΣΘΩΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ!

Για την ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Αναρχική ομάδα «Μαύρο και Κόκκινο»

Η ΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΑΣΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ή σημειώσεις και εφαρμογές της Κρατικής Τρομοκρατίας

Ο Αστικός τύπος λειτουργήσει για άλλη μια φορά ως γραφείο δημοσίων σχέσεων της Αστυνομίας. Στο πνεύμα του συνθήματος «λαός-αστυνομία αδελφομένοι», στα πλαίσια του «εκδημοκρατισμού των δυνάμεων ασφαλείας» και της «αποστεγανοποίησης» αυτών, παρουσίασε τον Αν. Σινιώρο σαν «διαρρήκτη», «χαπάκια», «πρεζόνι», αρνούμενος να καταγράψει «το τι πραγματικά έγινε», γιατί απλά αυτό δεν τον ενδιέφερε.

Ας δούμε όμως, πιο αναλυτικά, την επαίσχυντη στάση του τύπου:

Στα «ΝΕΑ» ο' άρθρο του Κ.Χ. (Κώστας Χαρθαβέλας;) και με τίτλο «Με αφορμή το θάνατο του διαρρήκτη στα Ν. Λιόσια. Όταν τραβούν πιστόλι οι αστυνομικοί» αναφέρεται ότι ο Πλατανίτης είναι «νεκρός» επαγγελματικά, οικονομικά, κοινωνικά. Ας αρχίσουμε απ' το τελευταίο, ο Πλατανίτης καταξιώνεται στη συνείδηση της πλειοψηφίας γιατί υπερασπίστηκε την ατομική ιδιοκτησία -την οποία παρουσιάστηκε ότι έθιγε ο Σινιώρος- και κατά συνέπεια ο Πλατανίτης ήταν ένας ικανός αστυνομικός, που σκότωσε έναν «αούδοτο». Όσον αφορά την οικονομική του αποκατάσταση, γνωρίζουμε, εκ πείρας, ότι το κράτος φροντίζει πάντοτε τους φύλακές του. Ατυχής λοιπόν η εκτίμηση του Κ.Χ., Ο Πλατανίτης ήταν ο «καλός» και ο Σινιώρος ο «κακός», για τον περισσότερο κόσμο, που ζει με τις υπεραπλουστεύσεις της μίζερης ζωής του. Αλλά ο Κ.Χ. ούτε λίγο, ούτε πολύ στη συνέχεια, παροτρύνει τους αστυνομικούς να τραβάνε πάντα το πιστόριφο για να είναι εξασφαλισμένοι, λέγοντας: «Κι αν στην περίπτωση Σινιώρου, ο αστυνομικός-δήμιος έπραξε χωρίς σύνεση και ψυχραιμία υπάρχουν άλλες περιπτώσεις που αστυνομικοί δεν τράβηξαν τα πιστόλια τους και πλήρωσαν αυτό το γεγονός, αυτή «τη σύνεση και ψυχραιμία» με τη ζωή τους... όπως έγινε στην υπόθεση Τσουτσουθή, που οι αστυνομικοί χωρίς να τραβήξουν τα όπλα απ' τις θήκες, πλησίασαν τον Τσουτσουθή και το φίλο του και δέχτηκαν την αιφνιδιαστική επίθεση των 2 τρομοκρατών με αποτέλεσμα να σκοτωθούν αλλοί... Ανώτατος αξιωματικός της Αστυνομίας, έλεγε χτες ότι είναι φανερό, ότι οι περισσότεροι αστυνομικοί της δίωξης του κοινού εγκλήματος, δεν ξέρουν να χρησιμοποιούν το όπλο τους. Το βγάζουν όταν δεν χρειάζεται και δεν το εμφανίζουν όταν πρέπει».

Δεν χρειάζεται ιδιαίτερη αντίληψη για να καταλάβει κανείς το σκεπτικό του αρθρογράφου των «ΝΕΩΝ»: όποτε δεν τραβήξαν πιστόλι τα «όργανα της δημόσιας τάξης» θρέθηκαν νεκροί, στην αντίστροφη περίπτωση, έστω κι αν δίνεται ο κυριολεκτικός χαρακτηρισμός δήμιος στον Πλατανίτη, δεν παύει να αποτελεί μια ενέργεια χωρίς απώλειες για την «τιμημένη» Ελληνική Αστυνομία. Παραθέτουμε επίσης τον «Αγώνα» που έκανε η «λαϊκότερη» και «τιμιότερη» εφημερίδα των Βαλκανίων «Αυριανή» για να μαζέψει υπογραφές, για να μην καταδικαστεί ο αρχιφύλαξ Πλατανίτης. Όχι άστοχα χαρακτηρίστηκε η φυλλάδα αυτή «ΧΘΕΣΙΝΗ», γιατί τι άλλο παρά Μεσαίωνα μπορεί να θυμίζει, όταν προπαγανδίζει την αθώωση και την παρασημοφόρηση του Πλατανίτη. Ο Φασισμός ο' όλη του την έκταση καταγραφόμενος στην κιτρινίλα μιας φυλλάδας.

ΣΑΒΒΑΤΟ 13 Ιουλίου 1985

Υποστηρίζουν τον αρχιφύλακα

ΝΑ μην θεωρείται ποινικά για το φόντο του κακοποιού Σινιώρου ο αρχιφύλαξ Πλατανίτης ζητούν εκατοντάδες ανωνύμως που έχουν σπάσει τα τηλέφωνα της εφημερίδας μας. - «Ο ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΑΣ δεν πρέπει να τιμωρείται για τρεις λόγους: - Ήταν σε νόμιμο όπλο. - Κανένας νομοταγής πολίτης δεν κινδυνεύει από τα όπλα των αστυνομικών παρά μόνο οι κακοποιοί. - Αν τιμωρείται ο αρχιφύλακας τότε αντί να φοβούνται οι κλέφτες τα αστυνομικά όπλα θα φοβούνται οι αστυνομικοί τους κλέφτες. ΑΝΑΤΟΛΙΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ - «ΕΜΕΙΣ υπέρ της άποψης να αφεθεί ελεύθερος ο αρχιφύλακας». ΚΑΤΕΟΓΛΟΥ ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΑΒΥΣΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ - «ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ για τη στάση σας απέναντι στον αρχιφύλακα». ΛΑΪΝΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ - «ΔΕΝ πρέπει να δικαστεί ο αρχιφύ-

λακας που σκότωσε το διαρρήκτη αλλά να παρασημοφορηθεί»

ΔΑΡΑ ΙΩΑΝΝΑ ΔΙΟΝΥΣΟΣ

- «Ο ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΑΣ έπραξε σωστά και είναι άξιος παρασημοφόρησης»

Φ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΑ

- ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΕΤΕ τον αγώνα σας, γιατί όσα γράφετε για τους δημοσίους υπαλλήλους είναι πολύ σωστά. Ακόμα συμπαραστήματα στον αρχιφύλακα.

ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ - ΑΜΠΕΛΟΚΗΦΟΙ

- ΔΕΝ μας προετοιμάζει κατάλληλα η πολιτεία για ν' αντιμετωπίσουμε επικίνδυνες καταστάσεις όπως η περίπτωση του συνδελφού αρχιφύλακα.

ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΕΙ ΔΟΚΙΜΟΣ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΑΣ

- ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ τον αρχιφύλακα για την πράξη του γιατί πραγματικά η ενέργειά του ήταν σωστή.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ - ΑΜΠΕΛΟΚΗΦΟΙ

Η «Ακρόπολις» και οι «παραδειγματισμοί των κακοποιών»: Ακρόπολις: «τέτοια ατυχία, θίβαινα, περιστατικά γίνονται παραδειγματισμός για τους κακοποιούς».

Στα Ν. Λιόσια τα «όργανα της δημόσιας τάξης» τρομοκρατούν τη νεολαία θυμίζοντάς τους το θάνατο του Αντρέα. Όσοι δεν υποκύπτουν, εξοντώνονται. Δεν είναι καινοτομία, μια απλή εφαρμογή εξουσιαστικών θεωρημάτων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ταξικές ενότητες τεχνιτών ΗΛΠΑΠ

Οι ταξικές ενότητες των συνδελφών για την μαζική τους προσέλευση στις εκλογές της 11 Σεπτεμβρίου και τους 55 που γι' αυτούς έγινε πια κατεστημένο πώς δικαίος και αναγκαίος είναι ο αγώνας για αποκομματικοποίηση του σωματείου μας και την ακριβοπώληση του συνδελφού. Εκτός από τους 55 που συμβάλλουν στον αγώνα της ταξικής ενότητας πολλοί ήταν εκείνοι που κάτω από την ασυνένοχη και φοβήρα την τελευταία στιγμή αναγκάστηκαν να μην ψηφίσουν κατά συνέπηση. Παρόλα αυτά η ταξική ενότητα βρήκε ενιαία μένη και αυτό ακριβώς την δυναμώνει αποφασιστικά, δηλώνοντας πως ο αγώνας αυτός θα συνεχιστεί πιστά πάντα στις ταξικές της αρχές, χωρίς τολιανισμούς και ψευτικούς συνασπισμούς, μεντήματα σε όλους εκείνους που χρησιμοποιούν τον ιδεώδη των εργαζόμενων για μερίδα με την όμορφη τάξη. Πρέπει να γίνει συνείδηση σε όλους μας, χωρίς καμιά εξαίρεση, ότι υποχρεωνόμαστε όλοι μας και ο καθένας χωριστά, να δώσουμε την μάχη της αξιοπρέπειας, της απεικρίσεως του συνδικαλισμού από κηρύσσοντας και περφέροντας, της απόκτησης της καλής προσωπικότητας, για να πάρουμε σίγουρα στα χέρια μας τις τύχες μας, αφήνοντας την τρομοκρατία των εργοδοτών του εργοδοτικού, κομματικού κυβερνητικού συνδικαλισμού και κάθε είδους λακέ του σπεντικού.

Στην πρώτη νοσηρή της υπέρτασης του εργοδοτικού βόλακεται η ΠΑΣΚΕ. Η ΠΑΣΚΕ που παίζει το ρόλο του απεργοσπαστικού, του χωρειασμού, της χρησιμοποίησης ψεύτικων μέθων, του φασιστικού υποστηρίκτη της ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ. Η ΠΑΣΚΕ που είναι ο τυφλός υποστηρίκτης της κάθε ανεργασίας νόμου όπως και του περιβάλλοντος άθροισμα 4 περί (κοινωνικοποιήσεων) του όρθρου που καθορίζει η σφαίρα να γίνεται κεφάλι, που τους αγώνες των εργαζόμενων καθορίζουν εκείνοι που παίζουν τάβλι στα κεφάλια, οι εκείνοι που κάνουν μόνιμο στην θάλασσα. Όσοι δε συμπεριφέρονται, οργανώνουν και πραγματοποιούν, είναι για την ΠΑΣΚΕ που ΠΑΣΚΕ οι κομφορσοί. Καμάρωστε σοσιαλιστική ιδέα! Η ΠΑΣΚΕ που πραγματοποιεί στο πνέσιμο και ξεπούλημα των αιτημάτων και διεκδικήσεων στα 4 χρόνια που πέρασαν, περνώντας για ακόμη καλύτερες μέρες για τα σπεντικά, για να μην επιδοτηθούν οι οργανισμοί κοινής σφέλειας, που είναι τα εργαλεία τους, μεταφέροντας τους εργαζόμενους στον τόπο δουλειάς των βιομήχανων και τους καταναλωτές στους μεγαλοκαταστηματάρχες και γενικά σε όλους τους εκμεταλεύτες. Η ΠΑΣΚΕ που φορώντας τα χεμάτια των οργανισμών στους μισθούς πείνας των εργαζόμενων, αφήνοντας άσχημα τα σπεντικά να βλάδουν τα κέρδη τους σε ξένες τράπεζες, δηλώνοντας μάλιστα και περησυχία. Η ΠΑΣΚΕ που με δύναμη εντολής κάνει προλήψεις με κομματικό - παραταξιακό κριτήριο χρησιμοποίησης αντί να πιστοποιητικά κοινωνικών φροντισμάτων πόστες ελαστικών τοπικών νομοταγών οργάνων. Αυτό και μόνο αποδεικνύει το ότι Η ΕΛΛΑΔΑ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ παραμένουν υπερέχοντες για όλους. Η ΠΑΣΚΕ που ξεστομίζει χρησιμοποίηση την ανεργία σαν όπλο τρομοκρατίας που απειλή με μεγαλύτερη ακόμη ανεργία αν δεν γίνουν φρονίμα παιδιά της. Η ΠΑΣΚΕ που μετατρέπει τα γαλάζια φάκελα σε πράσινα, σημειώνοντας καθημερινά της κομματικής συμπεριφοράς των εργαζόμενων. Η ΠΑΣΚΕ που το νόημα της ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ των εργαζόμενων για γενικές συνελεύσεις τα μετέφερε συνειδητά σε αποχή, χρησιμοποίησης τους εργαζόμενους απλώς ψηφοφόρους από τις είναι αναγκαίοι και απαραίτητοι, περνώντας την σκεπτική αντίληψη άθροισμα και αμέτοχων όντων. Αυτό φάνηκε από την τετρακόνηθι θεαία στο δ.Σ. που δεν θέλησαν την συμμετοχή των εργαζόμενων σε καμιά Γ.Σ. και ιδιαίτερα απολογιστική, εκτός από εκείνους που χρειάστηκε να σπάσουν τους αγώνες και να μετρήσουν τα κοκκία τους. Η ΠΑΣΚΕ που δεν επέτρεψε ούτε και σε αυτούς ακόμη που κατέβαε για υποψηφιότητα να δεσμευτούν με μια Γ.Σ. γιατί θα ζητούσαν την ψήφο των εργαζόμενων, ποια θα ήταν η διασπορά τους από τους προηγούμενους υποψηφίους και τον λαό μεθοδολογία να κερδίσει τη μάχη (χωρίς την προσωπικότητα). Τέλος η ΠΑΣΚΕ που ο' αυτές τις εκλογές χρησιμοποίησε κάθε παραβίαση και κατακομματική από τους εργαζόμενους και τον λαό μεθοδολογία να κερδίσει ΠΑΡΑΒΙΑΣΤΙΚΕΣ ΠΛΕΙΩΣΕΙΣ, για να υποστηρίξει η εξουσία της κυβέρνησης για περισσότερο κλιτότητα σε βάρος των εργαζόμενων και ακόμη μεγαλύτερη ανακούφιση της υπομωρούς.

Αλλά και οι άλλες κομματικές παρατάξεις δεν διαφέρουν σε τίποτε από την ΠΑΣΚΕ, παρ' όλες τις καθημερινές υποκλοπές τους και θεαρινισμούς. Η παραταξία της νέας δημοκρατίας χωρίς καμιά εργατική ταξική συνείδηση, με στασιμότητα τα χέρια σε κάποια γενικά περιμέ- «κι να χρεοκοπήσει το ΠΑΣΚΕ για να έρθουν εκείνοι πλέον σαν σωτήρες. Όσο για τους μπροστάρηδες της σφαίρας που υπήρξαν και είναι οι δόκτορες όλων των παραπάνω μεθόδων και και νοσηρή την ΕΣΑΚ - Σ.δεν θέλουν ακόμα να καταλάβουν πως δεν ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΠΑΙΖΟΥΝ ΜΕ ΤΕΤΟΙΕΣ ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΝΕΝΑ ΠΡΟΤΟΠΟΡΙΑΚΟ ΡΟΛΟ. Αντί και τώρα να βγαίνει να καταγγέλλουν τους βολιμοίς ρόλους της κυβερνητικής παρατάξης στο διάστημα των εκλογών, έρχονται και «τηναιόουν και εκπαιδούν για συμμετοχή και πάλι στο προεδρείο, την στιγμή που ακόμη και τα νήματα έρουν και γνιώνουν, πως ο συστηματικός δυνάμεις εκλογιστής δεν σ' αλάει κανένας υποτέλεσμα. ΚΑΝΕΝΕ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΝ ΗΛΑΝΟΥΝ ΤΗΝ ΚΑΡΕΚΛΑ ΤΟΥΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ (ανακοίνωση δημοκρατική συνεργασία ΕΣΑΚ-Σ.Σ. 9-9-85).

Συνδελφοί, έσείς που τους ακολουθήσατε ποια δικαιοσύνη δώσατε στον εαυτό σας; πως μπορούσατε να κρεμάσετε τις τύχες των παιδιών σας στους Ρομαντάνηδες και Σ.Σ. που 4 χρόνια υπομένουν το βλοκικό σας επίθετο, που δεν έδωσαν απάντηση στις καταγγελίες για χωρειασμό τους στην διεύθυνση την ώρα που εμάς είχαμε Γ.Σ. για τη σύμβαση του 85, που η σύμβαση αυτή άφησε γύρω στους 150 συνδελφούς έξω χωρίς δουλειά. Καλούμε τους νέους εκλεγμένους (τους παλιούς τους γνωρίζετε) να αποδεσμευτούν από τις κομματικές τους παρατάξεις εάν θέλουν, έστω και την τελευταία στιγμή, να ορίσουν τα χαμένα δικαιώματά μας και την προσωπικότητά τους, να αγωνιστούν πραγματικά κατά από τις επιταγές του εργατικού κινήματος.

Η ΤΑΞΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ θα βολικείται στο πλευρό σε όλα τα θετικά του δ.Σ. αναλαμβάνοντας όπες πάντα και τις ευθύνες της μάχης των αγώνων των εργαζόμενων, θα είναι όμως αντίθετη και παλέμια αν το δ.Σ. ακολουθήσει όποιες μεθόδους με εκείνες του απεργόμενου δ.Σ. Προτείνουμε μετά την εκλογή Προεδρείου Γ.Σ. με δέσμευση από το δ.Σ. προγραμματισμού δράσης που για μας είναι:

Αλλαγή καταστατικού σωματείου
Αλλαγή γενικού κανονισμού ΗΛΠΑΠ
Τροποποίηση κανονισμού Τομέου αλληλοβοήθειας
Συνθήκες δουλειάς (βόψιμο εργοστασίου - αμαρτωσίων - πόρτες, εξαιρετισμένες παρόρρω - λάκκοι - θέρμανση).

Προτάσεις από εργαζόμενους έγκαιρα για την Σ.Σ.Ε. του 86 και να σταματήσουν επιτέλους οι καλυπτικές για δήθεν κοινωνιστικές συνδιαχειρήσεις και όλα τα τρελά της φουερπελιστικής ή θεωρίας που θέλουν να νερώνουν τους εργαζόμενους.

Η εργατική τάξη δεν έχει να συνδιαχειριστεί με κανένα κελίνα τίποτε.

* Εξάλλως της ανισότητας των εργαζόμενων και εξίσωση για όλους (όλα που πάει να ηλ. ΙΔΙΟΣ ΒΑΖΙΣΜΟΣ ΜΙΣΘΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟΔΟΧΕΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΜΑΣ

Προειδοποιούμε και δηλώνουμε προς την διεύθυνση και τους υπαρέτες της να σταματήσουν τις προκλητικές και καταπιεστικές των συνδελφών που τάχτηκαν στον αγώνα μας, γιατί τέτοιες μεθόδους και ενέργειες ο εργαζόμενος δεν τις σπώνει και θα πάρουν την ανάλογη απάντηση.

Με αγωνιστικούς χαιρετισμούς η κίνηση ΤΑΞΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΕΧΝΙΤΩΝ ΗΛΠΑΠ

γυναίκες και εργασία

η θέση της γυναίκας στη μισθωτή εργασία

Αν το θέμα της θέσης της γυναίκας στην παραγωγή είναι πάντα ένα σοβαρό ζήτημα για τις γυναίκες, σήμερα γίνεται περισσότερο από ποτέ σημαντικό.

Τα νέα οικονομικά μέτρα της κυβέρνησης θίγουν άμεσα όλους τους εργαζόμενους και πολύ περισσότερο τις γυναίκες, άνεργες και εργαζόμενες. Τις άνεργες, γιατί σαφώς τους περιορίζεται η δυνατότητα να βρουν δουλειά μέσα σ' ένα κλίμα απολύσεων και αύξησης της ανεργίας. Τις εργαζόμενες γιατί α) Οι αποδοχές τους με το πάγωμα των μισθών περιορίζονται σε χαμηλά οικονομικά επίπεδα, β) απειλούνται με απολύσεις μία και είναι το πιο ευάλωτο εργατικό δυναμικό για λόγους που θα αναλύσουμε στη συνέχεια.

Η γυναίκα κατέχει το δυσκολότερο ρόλο μέσα στο σύστημα παραγωγής, καταπιέζεται φυλετικά και ταξικά μέσα στο χώρο εργασίας. Μιας εργασίας που -κατ' αρχήν- ορίζεται σαν η αγορά της ανθρώπινης δραστηριότητας από το κεφάλαιο, η οποία όμως πληρώνεται τόσο λίγο ώστε σπάνια ο εργαζόμενος να μπορεί να αγοράσει όσα παράγει με αποτέλεσμα οι περισσότερες ανάγκες του να παραμένουν ακάλυπτες. Γι αυτό το κεφάλαιο χρησιμοποίησε και χρησιμοποιεί πολλούς τρόπους για να έχει τον πλήρη έλεγχο των ανισών αυτών παραγωγικών σχέσεων. Ένας από τους τρόπους αυτούς είναι η τοποθέτηση της γυναίκας στο σπίτι ή στην παραγωγή ή και στις δύο ταυτόχρονα δραστηριότητες. Πριν από την βιομηχανική επανάσταση η γυναίκα δούλευε μόνο μέσα στο σπίτι ή έξω από αυτό σαν άμισθη βοηθός του άνδρα. Με την βιομηχανική επανάσταση, η ανάγκη του συστήματος για πολύ και φθινό εργατικό δυναμικό και η χαμηλή αντρική αμοιβή, η οποία κάλυπτε όλο και λιγότερες οικογενειακές ανάγκες, ανάγκασε τις γυναίκες να δουλέψουν έξω από το σπίτι. Άμισθη βοηθός του άνδρα κατ' αρχήν, αμόρφωτη, κακοπληρωμένη εργάτρια στη συνέχεια, η γυναίκα παραμένει το πιο φτηνό και εύκολα μετακινούμενο εργατικό δυναμικό από το σπίτι στην παραγωγή και από την παραγωγή στο σπίτι.

Αίτια που οδηγούν τη γυναίκα στην εργασία

Τα αίτια που οδηγούν τη γυναίκα στη δουλειά είναι α) οικονομικά β) κοινωνικά. α) Οι βιοποριστικές ανάγκες και η αγωνία της επιβίωσης είναι οι βασικοί λόγοι που οδηγούν τη μεγαλύτερη μάζα των γυναικών στην αναζήτηση εργασίας. Οι περισσότερες εργαζόμενες είτε συντηρούν μόνο τον εαυτό τους, είτε συμβάλλουν στον οικογενειακό προϋπολογισμό, μαζί με το μισθό των άλλων μελών της οικογένειας, είτε ακόμα συντηρούν μόνες τους ολόκληρη την οικογένεια.

Οι γυναίκες που έχουν οικογένεια σπάνια κρατούν προσωπικά χρήματα μια και το εισόδημά τους το απορροφά εξ ολοκλήρου ο οικογενειακός προϋπολογισμός.

β) Τα κοινωνικά αίτια που οδηγούν τη γυναίκα στην εργασία είναι. β₁) η θέληση για ανεξαρτησία.

Ήδη πάρα πολλές γυναίκες προσπαθούν να ανεξαρτητοποιηθούν μέσα από την εργασία, «αξιοποιώντας» την οικονομική ανεξαρτησία και τις

κοινωνικές επαφές που τους προσφέρει. Αν και κανείς δεν μπορεί να ανεξαρτητοποιηθεί μέσα στις σημερινές άνισες και καταπιεστικές παραγωγικές σχέσεις, οι γυναίκες κάνουν ένα βήμα «μπροστά» θγαίνοντας από το σπίτι, βήμα που δεν απελευθερώνει, αλλά ίσως είναι προϋπόθεση απελευθέρωσης. β₂) Η νοσηρότητα της προβολής, μέσα από/στην εργασία η οποία ισχύει και ισχύει στην αστική τάξη. Πέρασε όμως ύπουλα και στα μεσοία στρώματα των εργαζόμενων γυναικών. Υπάλληλοι γραφείων, τραπεζοϋπάλληλοι, εργαζόμενες στους δημόσιους οργανισμούς έχουν γίνει ευάλωτες στην αντίληψη των «ανώτερων» και «κατώτερων» γυναικών επαγγελματιών και θεωρούν τον εαυτό τους σε σαφή «προνομιακή» θέση. Αυτή η αντίληψη τις διαχωρίζει συχνά από τις άλλες εργαζόμενες και τις κρατάει έξω από τις συνδικαλιστικές ή άλλες κινητοποιήσεις.

Παράγοντες που επηρεάζουν την απόφαση της γυναίκας να εργαστεί.

Πέρα από τις οικονομικές ή κοινωνικές ανάγκες που οδηγούν τη γυναίκα στην απόφαση να συμμετάσχει στην παραγωγική διαδικασία που επηρεάζουν την απόφασή της αυτή. Τέτοιοι είναι α) Ο βαθμός αστικότητας της γυναίκας: Η περιοχή στην οποία μεγάλωσε και ζει η γυναίκα επηρεάζει σίγουρα την απόφασή της να εργαστεί. Τα αστικά κέντρα προσφέρουν περισσότερες δυνατότητες εκπαίδευσης και προσφοράς μισθωτής εργασίας είναι όμως και τα πρώτα που πλήττονται σε περιόδους οικονομικής κρίσης. Αντίθετα στις αγροτικές περιοχές είναι περισσότερο συνηθισμένο η γυναίκα να δουλεύει στα χωράφια του συζύγου ή του πατέρα. Η δουλειά της είναι περισσότερο εξαρτημένη από τον άνδρα της οικογένειας και σπάνια αμοιβείται.

β) Η ηλικία της γυναίκας, μια και είναι γνωστό ότι όσο μεγαλύτερη μπαίνει μια γυναίκα στην παραγωγή, τόσο πιο εξωθλιωμένη και κακο-

πληρωμένη δουλειά θα αναγκαστεί να κάνει.

γ) Οι αντικειμενικές οικογενειακές συνθήκες.

Η ανύπαντρη γυναίκα αποφασίζει ευκολότερα να εργαστεί και συνήθως επιλέγει ως ένα βαθμό το είδος της εργασίας της. Αντίθετα η παντρεμένη γυναίκα ιδιαίτερα αν έχει και παιδιά προσχολικής ηλικίας, των οποίων η φροντίδα θεωρείται αποκλειστικά δικό της έργο, αποφασίζει δυσκολότερα να εργαστεί και συχνά δέχεται οποιαδήποτε κακοπληρωμένη δουλειά που να της αφήνει κάποιο ελεύθερο χρόνο και να την κουράζει λιγότερο. Αυτό το γενικό σχήμα διαφοροποιείται ανάλογα με την κοινωνική θέση της γυναίκας. Οι γυναίκες των «ανώτερων» κοινωνικών τάξεων έχουν τη δυνατότητα να πληρώνουν για τη φροντίδα του σπιτιού και των παιδιών, ενώ οι εργάτριες επωμίζονται τεράστιο βάρος προκειμένου να κα-

5.650 γυναίκες, ενώ υπάλληλοι γραφείου: 144.000 άνδρες και 110.000 γυναίκες, έμποροι και πωλητές: 193.000 άνδρες και 67.000 γυναίκες, σε παροχή υπηρεσιών 114.000 άντρες και 73.000 γυναίκες.

Οι γυναίκες ποτέ ή σπάνια κρατούν διευθυντικές θέσεις. Στην Ελλάδα π.χ. το ποσοστό των γυναικών διευθυντών είναι 10% (χωρίς αυτό να σημαίνει ότι η κατάκτηση διευθυντικών θέσεων από γυναίκες λύνει το ζήτημα της ανισότητας στις παραγωγικές σχέσεις ή ότι αποτελεί στόχο του γυναικείου κινήματος).

Ισχύει έτσι ένας σαφής διαχωρισμός ανάμεσα σε γυναικεία και ανδρικά επαγγέλματα που α) εξυπηρετεί το οικονομικό κατεστημένο εξασφαλίζοντάς του φτηνά εργατικά χέρια, εξ αιτίας της συγκέντρωσης των γυναικών σε ορισμένους επαγγελματικούς κλάδους και β) διαωνίζει τις πατριαρχικές αντιλήψεις για το ρόλο της γυναίκας στην εργασία.

Η οικονομική θέση της γυναίκας στην εργασία προσδιορίζεται από το είδος της δουλειάς της και από τις συνθήκες εργασίας. Το είδος έχει ήδη αποδειχτεί ότι περιορίζεται κυρίως σε ρόλους βοηθητικούς και δευτερεύοντες, και κατά συνέπεια σε τομείς κακοπληρωμένους. Τυπικά ισχύει η ίση αμοιβή αντρών και γυναικών, για ίση δουλειά, αυτό όμως απέχει πολύ απ' την πραγματικότητα.

Οι πρώτες νύξεις για ίσες αμοιβές ανδρών-γυναικών γίνονται στον Κανονιστικό Χάρτη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας του 1919 και στη Διακήρυξη της Φιλαδέλφειας του 1944, που όριζε ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν ίσα δικαιώματα στην υλική πρόοδο και την πνευματική ανάπτυξη.

Το θέμα της ίσης αμοιβής δεν υπαγορεύτηκε βέβαια από την καλή θέσθ των αντρών, αλλά από το γεγονός, ότι κατά τους παγκόσμιους πολέμους που προηγήθηκαν η γυναίκα αναγκαστικά δούλεψε σε τομείς εργασίας καθαρά αντρικούς και από την ανάπτυξη του φεμινιστικού κινήματος που διεκδικούσε την εξίσωση αντρών και γυναικών.

Το άρθρο 2 της 100ης διεθνούς συμβάσεως εργασίας είναι διατυπωμένο έτσι ώστε να υπάρχουν τα απαραίτητα περιθώρια για την μη εφαρμογή του νόμου.

Βασική προϋπόθεση για την ίση αμοιβή είναι η ίση εργασία. Επειδή οι διαφορές στην εργασία ανδρών και γυναικών καθιστούν τον ορισμό της ίσης εργασίας αμφιλεγόμενο, ή ίση αμοιβή είναι και αυτή όνειρο απραγματοποίητο για τις εργαζόμενες γυναίκες. Κατά το άρθρο 119 της συνθήκης της Ρώμης του 1958 που ίδρυσε την Ευρωπαϊκή Κοινότητα κάθε κράτος-μέλος εξασφαλίζει την ισότητα αμοιβής ανδρών και γυναικών για την ίδια εργασία. Το άρθρο αυτό είναι διάταξη που έχει υποχρεωτική και άμεση ισχύ στο έδαφος των χωρών-μελών της Κοινότητας. Ισότητα λοιπόν στις αμοιβές μετά από πρόταση της Γαλλίας που είχε ήδη εισαγάγει αυτό το σύστημα αλλά γιατί; Η έκδοση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής «Γυναίκες της Ευρώπης» του 1979 ομολογεί ότι «δεν είναι χωρίς ενδιαφέρον να υπενθυμίσουμε πως το άρθρο 119 περιελήφθηκε στη συνθήκη της Ρώμης όχι

για λόγους ισότητας αλλά... για λόγους οικονομικούς: Επρόκειτο πραγματικά να αλλοιωθεί ο ελεύθερος συναγωνισμός με τη χρησιμοποίηση γυναικών που θα πληρώνονταν λιγότερο από τους άνδρες για την ίδια εργασία». Όσο για την ισχύ και το κύρος της διάταξης για ίσες αμοιβές ας δούμε ένα παράδειγμα από την Ελλάδα. Οι αμοιβές το 1978 (που δεν ισχύει η διάταξη για ίση αμοιβή) ήταν: Στις μηνιαίες αποδοχές υπαλλήλων βιομηχανίας και βιοτεχνίας μέσος όρος για τους άντρες 20.646 δρχ. και για τις γυναίκες 18.323 δρχ. Το 1979 (που ισχύει υποτίθεται η επιταγή για ίση αμοιβή) ήταν 25.649 δρχ. για τους άνδρες και 14.600 για τις γυναίκες. Σημειώνουμε επίσης τα παρακάτω στοιχεία που δόθηκαν από τον οικονομικό ταχυδρόμο. Από την άποψη της θέσεως στο επάγγελμα υπάρχουν σήμερα 413.000 άτομα συμβοηθούντα και μη αμειβόμενα μέλη οικογένειας. Από αυτά 92.900 είναι άνδρες ποσοστό 3,89% του ανδρικού εργατικού δυναμικού και 320.000 γυναίκες ποσοστό 29,93% του γυναικείου εργατικού δυναμικού. Δηλαδή μια στις τρεις εργαζόμενες βοηθεί την οικογένειά της και δεν αμειβείται για την εργασία της αυτής.

Είναι πλέον φανερό ότι και αυτά τα υποτυπώδη μέτρα και οι συμβάσεις γίνονται αδύναμες όταν η κοινωνική θέση της γυναίκας δεν πρόκειται να αλλάξει μέσα από νομικές ή συνταγματικές ρυθμίσεις.

Ο χρόνος παραμονής της γυναίκας στην εργασία περιορίζεται κυρίως από παράγοντες αντικειμενικούς. Η φροντίδα των παιδιών ή των γονιών της ή ακόμα και των γονιών του συζύγου της είτε την αναγκάζουν να μπει στην παραγωγή σε μεγάλη σχετικά ηλικία ή την πιέζουν να αποσυρθεί μετά τα τριάντα της. Αυτό δυσχεραίνει τη θέση της στην εργασία μια και ο ρόλος της θεωρείται και από την ίδια και από το περιβάλλον της προσωρινός.

Εμπόδια στην επαγγελματική εξέλιξη της γυναίκας

Οι ανασταλτικοί παράγοντες για την εξέλιξη της γυναίκας στο χώρο της εργασίας της είναι α) οι αντικειμενικές οικογενειακές συνθήκες: οι παντρεμένες γυναίκες και οι μητέρες αντιμετωπίζουν όχι μόνο πρόσθετα παραμονής σε μια δουλειά αλλά και πρόσθετα πρόσληψης. Οι επιχειρήσεις θέλοντας να αποφύγουν την άδεια τοκετού και τις διάφορες παροχές αποφεύγουν να προσλαμβάνουν γυναίκες με οικογενειακές υποχρεώσεις. Από την άλλη πλευρά όταν κάνουν τέτοιες προσλήψεις είναι με τη λογική της έντονης εξάρτησης που έχουν αυτές οι γυναίκες από τη δουλειά λόγω αυξημένων αναγκών.

β) Ο διαχωρισμός γυναικείων και αντρικών επαγγελμάτων. Έχει ήδη αναλυθεί το έντονο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες που παρ' όλες τις επαγγελματικές φιλοδοξίες τους προσκρούουν στη νοσηρότητα του δευτερεύοντος ρόλου της γυναίκας και στην αντρική επαγγελματική φιλοδοξία.

γ) Η επικουρικότητα της γυναικείας απασχόλησης.

Το εισόδημα της γυναίκας δεν είναι πάντοτε απαραίτητο στήριγμα του οικογενειακού προϋπολογισμού. Είναι σχεδόν πάντα συμπλη-

Τελευταία τείχος σιωπής απλώνεται γύρω από το θέμα του στρατού. Οι πέντε αυτοκτονίες των στρατιωτών στην προεκλογική περίοδο έμειναν χωρίς απάντηση απ' τις δυνάμεις, που παλεύουν ενάντια στο στρατό. Έτσι και η πρόσφατη αυτοκτονία στρατιώτη στη Ρόδο, λόγω «ψυχολογικών προβλημάτων» πέρασε στα ψιλά των εφημερίδων. Το ίδιο και η καταγγελία των συναδέλφων του για τις εφιαλτικές και απάνθρωπες συνθήκες, που επικρατούν στη μονάδα. Μια που δεν είναι δυνατόν να καλύπτονται πάντοτε οι αυτοκτονίες και απόπειρες με την απόδοσή του σε «ψυχολογικά αίτια» η σιωπή και η απόκρυψη είναι η καλύτερη μέθοδος. Η τακτική της αποφυγής της δημοσιότητας των αυτοκτονιών στρατευμένων, που αποφασίστηκε στο Ιατρικό Συνέδριο του Στρατού, φαίνεται να αποδίδει.

Σαν απαραίτητο συμπλήρωμα έρχεται η έξαρση του εθνικισμού τις τελευταίες μέρες του Οκτώβρη, με τις «μεγαλειώδεις» παρελάσεις Σχολείων-Πανεπιστημίου-Στρατού, με ύμνους στο «αξιόμαχο» του ελληνικού στρατεύματος και επίκληση των «εξωτερικών κινδύνων». Ποιός θυμάται τώρα το ρόλο του στρατού σαν *στήριγμα του καθεστώτος*, σαν *μηχανισμό καταστολής*, και όλα τα παρόμοια;

και πάλι για το Στρατό

Εκείνο, που μας ανησυχεί τώρα, όπως μας πληροφορεί σχόλιο της Ελευθεροτυπίας είναι η *χαλαρή στοίχιση των στρατιωτών κατά την παρέλαση!!* Το ίδιο σχόλιο εξαίρει την милитарιστική επίδειξη των σπουδαστών. Πάντα πρωτοπόρα η σπουδάζουσα γενιά... Το αποκορύφωμα της έλλειψης μνήμης θα φτάσει στις 17 του Νοέμβρη, όταν το Γ.Ε.Σ. (ναι, καλά διαβάσατε) καταθέσει το στεφάνι του στο Πολυτεχνείο.

Παράλληλα, η χρησιμοποίηση του στρατού για μια ακόμα φορά σαν απεργασιαστικού μηχανισμού, κατά την απεργία του ΟΑΣ της 21 Οκτώβρη, γίνεται χωρίς καμμία αντίδραση. Ίσως ικανοποιηθεί και η επιθυμία της Αυριανής να μαζέψει ο στρατός τις σκουπιδόσακκουλές σε επόμενη απεργία των εργατών περισυλλογής σκουπιδιών.

Δεν λείπουν, βί βαια, οι κινήσεις εξωραϊσμού, που διαφημίζονται και προπαγανδίζονται με όλους τους τρόπους. Πρώτα, ήρθε η πολυδιαφημισμένη «μείωση» της θητείας κα. έ. ένα μήνα. «Μείωση», που εξανεμίζεται

από τις μέρες φυλάκισης, μια που είναι ελάχιστοι οι φαντάροι, που δεν θα τιμωρηθούν ούτε μια φορά. Φτάνει να θυμηθούμε ότι το διάβασμα εφημερίδας κοστίζει μέχρι και 70 μέρες φυλάκιση σε ορισμένες μονάδες. Στη συνέχεια, ήρθε η δημιουργία μισθοφορικού σώματος εθελοντών, σαν «λύση» στο πρόβλημα της ανεργίας των νέων. Υπερφηφενεύεται ο Δροσογιάννης για τις χιλιάδες αιτήσεις καταταγής στο σώμα αυτό, γεγονός αρκετά ανησυχητικό για μια μερίδα της νεολαίας, που φαίνεται να έχει αποδεχτεί το στρατοκρατικό μηχανισμό.

Και τελευταία, προωθείται η τμηματική θητεία φοιτητών-σπουδαστών. Εδώ, μας έρχεται στο νου το ανάλογο προπαγανδιστικό σλόγκαν των Αμερικανών στρατοκρατών: *Κάνετε διακοπές υπηρετώντας τη θητεία σας στην Ευρώπη, όσο υπάρχει ακόμα.* Γίνεται, λοιπόν, προσπάθεια να πεισθούν οι σπουδαστές ότι θυσιάζοντας τις διακοπές τους υπηρετώντας μέρος της θητείας τους, θα τους «έρθει πιο ελαφρά» απ' το να υπηρετήσουν

μια κι έξω.

Το δόλωμα της τμηματικής θητείας, στοχεύει στη μείωση του αριθμού των ανυπότακτων εξωτερικού και εσωτερικού, που παραμένοντας φοιτητές ως τα 29-30 χρόνια τους, δεν δείχνουν καμμία προθυμία να προσχωρήσουν στις τάξεις του στρατού.

Όσον αφορά τους ανυπότακτους του εξωτερικού, αφού τους χρησιμοποίησαν σαν ψηφοφόρους με προεκλογικές υποσχέσεις για απαλλαγή, τώρα τους εμπαίζουν με επικλήσεις της συνταγματικής «ισότητας». Αυτό φυσικά, γιατί η απαλλαγή από τη θητεία των ήδη ανυπότακτων, θα ενθάρρυνε πολλούς νέους να διαφύγουν στο εξωτερικό «για σπουδές».

Απ' την άλλη μεριά, εφαρμόζεται η αφαίρεση των διπλωμάτων οδηγού, από όσους έχουν πάρει απολυτήριο για λόγους «ψυχικής υγείας». Είναι φανερό ότι το μέτρο σκοπεύει να λειτουργήσει εκφοβιστικά σ' αυτούς, που δεν έχουν σκοπό ν' αφιερώσουν 2 χρόνια της ζωής τους στους στρατοκράτες και προτιμούν το τρελόχαρτο.

Είναι οπωσδήποτε φανερό ότι όλα αυτά τα μέτρα, «μείωση», τμηματική θητεία, αφαίρεση διπλωμάτων, έχουν άμεσο στόχο να περιορίσουν τις απαλλαγές από το στρατό, που έχουν πάρει διαστάσεις μαζικές τα τελευταία χρόνια.

Πάνω στην ώρα, φθάνει και η απόφαση του ΝΑΤΟ να απομακρύνει μέρος των άχρηστων και παλιών πυρηνικών του όπλων, η οποία μεταμφιέζεται σε «ειρηνιστική πρωτοβουλία» του Αντρέα, πυροτέχνημα για εσωτερική κατανάλωση. Κι ενώ «απομακρύνονται τα πυρηνικά», για τις 13 Νοέμβρη ανακοινώνεται Ελληνο-Αμερικανική άσκηση σε μονάδα της Βέροιας, που αφορά την ασφάλεια των εκεί εγκατεστημένων Αμερικανικών πυρηνικών.

Ήδη γίνεται φανερό η ανοικτή πια συνεργασία Αμερικανών-Ελλήνων στρατοκρατών και πολιτικής εξουσίας, για τη διατήρηση και επέκταση των πυρηνικών και την παραμονή των Αμερικανικών βάσεων. Οι

Εγκαταστάσεις των ΑWAKS στο Άκτιο και τα πήγαινε-έλα Ελλήνων και Αμερικανών σε Αθήνα-Ουάσιγκτον, καθώς και ανάλογα δημοσιεύματα του τύπου, ενισχύουν την άποψη αυτή.

Η γενίκευση των πράξεων αντίστασης μέσα στις μονάδες, η αντίδραση στην στρατιωτική εξουσία και ιεραρχία, η εναντίωση στα γενικότερα σχέδια καραβανάδων-πολιτικής εξουσίας, δεν είχε δυναμική και ουσιαστική συμπαράσταση έξω απ' το στρατό. Πρωτοβουλίες και κινήσεις, που αναπτύχθηκαν ενάντια στο στρατό, δεν καρποφόρησαν. Πορείες απάντησης στις αυτοκτονίες-δολοφονίες στρατιωτών, δεν μπόρεσαν, και ίσως δεν θέλησαν, να αντιταχθούν στις επιθέσεις των ΜΑΤ και ΜΕΑ.

Η απλή προβολή μεταρρυθμιστικών αιτημάτων, όπως μείωση της θητείας, καλύτερες συνθήκες, όταν αυτά δεν προχωρούν και δεν στοχεύουν στην κατάργηση του στρατού και το συνολικό μετασχηματισμό της κοινωνίας, δεν προβληματίζουν τους στρατοκράτες. Είναι μάλιστα δυνατόν, να κερδίζουν το παιχνίδι των εντυπώσεων ικανοποιώντας κάποιο ασημαντό αίτημα και αποπροσανατολίζοντας έτσι οποιαδήποτε ανησυχιακή γι αυτούς κίνηση. Δεν χρειάζεται, βέβαια ν' ασχοληθούμε με τις ελεγχόμενες από τα δυο Κ.Κ. κινήσεις, που θεωρούν απαραίτητη την ύπαρξη του στρατού και ζητούν τον «εκδημοκρατισμό» του, με λίγα λόγια τον εξωραϊσμό του.

Μπροσ' αυτή την κατάσταση χρειάζεται η αντίσταση στα σχέδια στρατοκρατών και πολιτικής εξουσίας. Χρειάζεται να βρεθούν αποτελεσματικοί τρόποι εναντίωσης μέσα στις μονάδες, άρνησης της υποταγής στη θητεία, στο στρατοδικείο, στη φυλακή. Χρειάζονται πρακτικές ξεσκεπάσματος του κινδύνου του милитарισμού. Μилитарισμού, που κάνει έντονη την παρουσία του παγκόσμια με τον κίνδυνο του πυρηνικού πολέμου.

ρωματικό (εμπουρικό). Χωρίς τη δουλειά της δεν νιώθει «χρήσιμη» ή «ανίκανη» όπως ΕΚΕΙΝΟΣ, συνέπεια η προσωρινότητα με την οποία βλέπει τη δουλειά της. Αντίθετα ο άνδρας νιώθει μειωμένος αν η γυναίκα του κερδίζει περισσότερα από τον ίδιο. Υπάρχει όμως και η αντίστροφη πρακτική. Η γυναίκα να συντηρεί το σπίτι οικονομικά και να δουλεύει μέσα σ' αυτό ενώ ΕΚΕΙΝΟΣ να παίζει τάβλι στο καφενείο ή να ασχολείται με ότι τον ευχαριστεί ή τον ενδιαφέρει (ποδόσφαιρο, πολιτική, έρευνα, επιστήμη, τέχνη).

δ) η έλλειψη εκπαίδευσης και επαγγελματική κατάρτιση της γυναίκας. Η εκπαίδευση της γίνεται με γνώμονα την ικανοποίηση του συνδυασμού οικογένεια-επάγγελμα.

Στην Ελλάδα από τους 124 φοιτητές της Σχολής Ηλεκτρολόγων-Μηχανολόγων του Πολυτεχνείου, μόνο 3 είναι γυναίκες ενώ στους Μηχανικούς υπάρχουν μόνο 3 γυναίκες στους 105 φοιτητές. Αντίθετα από τη σχολή Βρεφονηπιοκόμων θα αποφοιτήσουν το 1985 2 μόνο άντρες μια και το επάγγελμα θεωρείται καθαρά γυναικείο. Ακόμα στα προγράμματα επαγγελματικής εξειδίκευσης των επιχειρήσεων οι γυναίκες σχεδόν δεν λαμβάνονται υπ' όψιν.

ε) Η μητρίτητα και η ευθύνη της καλής νοικοκυράς. Πάλι το πρότυπο της μητέρας αναπαράγωγο έρχεται να συνθλίψει τη γυναίκα δημιουργό. Κυρίαρχος σκοπός παραμένει η ανατροφή παιδιών και οι υπόλοιποι έπονται. Ακόμα και η έλλειψη βρεφονηπιακών σταθμών και τα μεγάλα ποσά που απαιτούν όσοι υπάγον, υποδοθούν στο να παραμένει η γυναίκα στο σπίτι και να ασχολείται με τα παιδιά. Μα πέρα απ' αυτό πρέπει να δίνει την εικόνα της καλής νοικοκυράς, εικόνα που είναι άρρηκτα δεμένη με την κοινωνική υπόσταση της ίδιας και του συζύγου της. Όλα αυτά δημιουργούν έναν ακόμα αποφασιστικό ανασταλτικό παράγοντα της εξέλιξης της γυναίκας που είναι η έλλειψη χρόνου. Εξοντωτικό ωράριο δουλειάς έξω από το σπίτι και συνέχεια ατης δου-

λειάς ν' ασχοληθεί με τις πολλές φορές, όχι μόνο καρπούται τα χρήματα που κερνεί η γυναίκα στο σπίτι, αλλά και αποφεύγει την ουσιαστική συμμετοχή του στις δουλειές του σπιτιού. Όσο για τους «προοδευτικούς», αρκούνται στο να βοηθήν τα παιδιά στο διάβασμα ή το πολύ να πηγαίνουν για ψώνια. Οι υπόλοιπες δουλειές δεν είναι του κύρους ενός «άνδρα».

Γυναίκες ρομπότ οι εργαζόμενες, εξουθενωμένες από την κούραση, αγχωμένες από την πίεση του χρόνου, απομονωμένες και πληγωμένες από την ανδρική αδιαφορία, αδιάφορες αναγκαστικά και οι ίδιες για το ότι συμβαίνει γύρω τους, γίνονται τα περισσότερο ελεγχόμενα και τα λιγότερο απαιτητικά άτομα.

Αλλά τα προβλήματα δεν σταματούν εδώ.

Σε περιόδους ανεργίας η γυναίκα είναι ο πιο ευάλωτος εργαζόμενος. Οι πρώτες που θα απολυθούν από μια επιχείρηση είναι οι γυναίκες και αυτό γιατί οι δουλειές που κάνουν είναι βοηθητικές ή δευτερεύουσας σημασίας. Τώρα ίσως φαίνεται καθαρά γιατί το κεφάλαιο επιδιώκει να διατηρεί τη γυναίκα στον τριπλό ρόλο μητέρας-συζύγου-εργαζόμενης. Γιατί παραμένει έτσι η γυναίκα το πιο εύκολο μετακινούμενο εργατικό δυναμικό, ανάλογα με το τι εξυπηρετεί την οικονομική κατάσταση

και την πατριαρχική δομή της οικογένειας. Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι οι απασχολούμενοι στην Ελλάδα είναι 2.419.000 άνδρες ποσοστό 69,3% και 1.072.100 γυναίκες ποσοστό 30,7%. Επί του συνόλου των εργαζόμενων οι άνεργοι όμως είναι: άνδρες 127.000 ποσοστό 4,7% και γυναίκες ποσοστό 8% (από στοιχεία του 1981). Τα ποσοστά είναι επί του συνόλου ανδρών και γυναικών άνω των 19 χρονών. Τα ποσοστά δεν ανταποκρίνονται απόλυτα στην πραγματικότητα μια και πολλές γυναίκες δηλώνονται σαν νοικοκυρές και όχι σαν άνεργες.

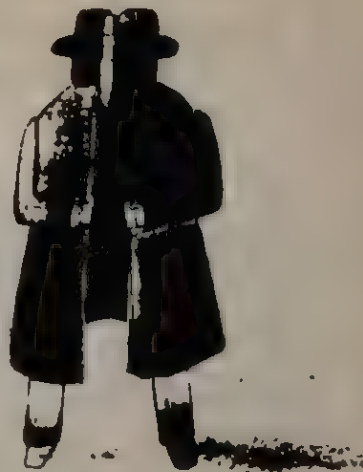
Συνολικά σημειώνουμε ότι έχει υπολογιστεί πως οι κυριότεροι λόγοι των ελαττωμένων ευκαιριών για τις γυναίκες είναι: α) οικογενειακές υποχρεώσεις με ποσοστό 44% β) η στάση των ανδρών με ποσοστό 32% γ) οι συνθήκες στην επαγγελματική ζωή με 20% δ) η εκπαίδευση με ποσοστό 18% και τέλος η νομοθεσία με ποσοστό 11%.

Είναι πλέον φανερό ότι η ισότητα ανδρών και γυναικών όπως και η κοινωνική ισότητα γενικότερα δεν επιτυγχάνεται ούτε έχει επιτευχθεί ποτέ, μέσω συνταγματικών ή νομικών ρυθμίσεων. Το κεφάλαιο και το οικονομικό κατεστημένο ποτέ δεν δίνει κάτι χωρίς να αποθλέπει σε κέρδος μεγαλύτερο. Η μόνη πραγματική ισότητα θα έλθει μόνο μέσα από τη ριζική αλλαγή των θεσμών, μέσα από την αλλαγή των εργασιακών σχέσεων και των σχέσεων παραγωγής. Μέσα από ένα πλήρη και ολοκληρωμένο κοινωνικό μετασχηματισμό. Η αλλαγή όχι μόνο της γυναίκας αλλά και της νοοτροπίας που υπάρχει γύρω από αυτήν μπορεί να ολοκληρωθεί μόνο μέσα από την αλλαγή των οικονομικών-ταξικών σχέσεων και των σχέσεων ανδρών-γυναικών.

Μα όλα αυτά μπορούν άραγε να επιτευχθούν χωρίς τη συμμετοχή των γυναικών; Αν οι ίδιες αυτοδύναμες και ανεξάρτητες δεν στραφούν προς τα προβλήματα και τις λύσεις τους φοιός άραγε μπορεί να το κάνει; Αυτό το ερώτημα ίσως ήρθε ο καιρός να απαντηθεί.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ χαφιέδες ... και ταξικά κοθώνια

Οι τελευταίες υποθέσεις κατασκόπων, πραχτόρων, χαφιέδων και υποπτών για «τρομοκρατία» είναι γνωστές. Σενάρια αναπτύχθηκαν και αναπτύσσονται διάφορα. Υπάρχουν, όμως, σημεία ουσιαστικά που ξεπεράστηκαν ή αποσιωπήθηκαν επιπόλαια ή με σπουδή. Κι αυτά θέλουμε να θίξουμε σ' αυτό το σύντομο σημείωμα.

Α) Η ύπαρξη των λεγόμενων **απόρρητων μυστικών**, εθνικών ή υπερεθνικών, οικονομικών ή πολιτικών. Η έλλειψη ενημέρωσης ονοματίζεται κάθε φορά κρατικό μυστικό-απόρρητο. Κάθε βρωμιά κρατική, κυβερνητική, οικονομική, κομματική αποκρύβεται με την προβολή αυτής της δικαιολογίας. Το απόρρητο κυριαρχεί σ' όλες τις πτυχές της κοινωνικής ζωής, επιβάλλοντας τον τρόπο της εξουσίας στους πολλούς που αγνοούν την αλήθεια. Δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι οι σχέσεις έχοντες με απόρρητα κυκλοφορούν με εκείνα τα μεγάλα μαύρα γυαλιά, για να κρύβουν ό,τι ίσως θα μπορούσε να προδώσει περισσότερο τα μυστικά τους. Καθίστανται επιπλέον μυστηριώδεις για να εξουσιάζουν. Κάτι σαν επιθεωρητές Κλουζώ - στυλ Μανώλη Μπισινάκη όπως, κατά Κρυστάλλη, τον αποκαλεί ο συνάδελφός του Αλεξάκης, άλλος τέτοιος του είδους.

Β) Η χρησιμοποίηση ρουφιάνων πραχτόρων σ' όλα τα πεδία της εξουσίας (βλ. μέχρι και ποδοσφαιρικούς κατάσκοπους). Κι όλοι, δεξιοί ή αριστεροί, εξίστανται. Είναι δυνατόν; Χαφιέδες χρησιμοποιείτε; Ντροπή! Κι ο μόνος κυνικά ειλικρινής ο Κουτσόγιωργας, που ενώπιον των εθνοπατέρων στη σχετική συζήτηση απαντά: «Ναι, με χα-

φιέδες. Και δουλειά ήθελε ο άνθρωπος και του θρήκαμε. Γιατί διαμαρτύρεστε;» Σάμπως θα μπορούσε να λειτουργεί η εξουσία για τον έλεγχο των καταπιεσμένων και εκμεταλλευμένων χωρίς δαύτους. Και θεωρούν απαράδεκτη, ενοχλούνται οι καυμένοι από την ύπαρξη εποχιακών χαφιέδων ή με το κομμάτι (είδος Κρυστάλλη) που κάνουν και κάποια άλλη νομιμότερη, ίσως, δουλειά τη στιγμή που θεωρούν φυσιολογική την ύπαρξη μερικών δεκάδων χιλιάδων επίσημων και μόνιμων (Αστυνομία, Α2 στρατού, ΚΥΠ κλπ).

Μάλιστα, τους συμπαρίστανται καθημερινά, αφού τους θεωρούν εργαζόμενους ανθρώπους, στους κινδύνους της «άχαρης» κι «επικίνδυνης» δουλειάς τους, όπως συνηθίζουν να λένε. Επεικέστατα αυτή η συμπεριφορά λέγεται υποκρισία.

Ορισμένοι, όπως η «Αυριανή» και το «Ποντίκι», ίσως οι φανατικότεροι απ' όλους αντί-Κρυστάλληδες (χαφιέ τον ανεβάζουν, χαφιέ τον κατεβάζουν, όποτε αναφέρονται σ' αυτόν) εί-

ναι και οι φανατικότεροι υπερασπιστές των παραπάνω, αφού μόνοι αυτοί απ' όλους σχεδόν, μ' αφορμή τις επιθέσεις από άλλες αντιπολιτευόμενες μερίδες του τύπου, υπερασπίστηκαν τους Τζανάκη-Μπισινάκη, σαν «δημοκράτες στην υπηρεσία της Αλλαγής», που οι εχθροί της «θέλουν να τους φάνε, για να μείνει ανυπεράσπστη (Sic!)».

Γ) Το κράτος σώνει και καλά θέλει να πείσει για την εξάρθρωση της «τρομοκρατίας» στην Ελλάδα. Δεν είναι πρωτοφανέστερη επιδίωξη. Αντιθέσεις στους κατασταλτικούς και χαφιέδικους κρατικούς μηχανισμούς, σχέσεις με τους εταίρους στο εξωτερικό, ευρωπαϊστές-αμερικάνους, εσωτερικά οξυμένα προβλήματα ή αν θέλετε όλοι αυτοί μαζί είναι οι λόγοι, που στη συγκεκριμένη συγκυρία το οδηγούν σε τέτοιου είδους ιστορίες. Μ' ένα σημάρι, πολλά τρυγόνια, δηλαδή. Και κάτι ακόμα, που 'ναι μόνιμη επιδίωξη. Η δημιουργία στις συνειδήσεις της υποψίας για τις τέτοιου είδους δυναμικές δραστηριότητες ομά-

δων, ότι κατευθύνονται από πράχτορες, μυστικές υπηρεσίες, εθνικές ή διεθνείς. Σπέρνει την καχυποψία ανάμεσα και στους συμπαθούντες των ομάδων. Οι εφημερίδες και τα σενάρια τους επιτείνουν το ψυχολογικό αυτό πόλεμο, ενώ κάποια αριστεριστικά γκρουπούσκουλα «επιθεβαιώνουν» τις θεωρητικές κατασκευές τους περί της «ατομικής τρομοκρατίας» και των διασυνδέσεών της με τις μυστικές υπηρεσίες και τον πόλεμό τους. Το κομπούζιο συμπληρώνει ο πόλεμος ανακοινώσεων μεταξύ ΕΛΑ και «επαναστατικής οργάνωσης Χρήστος Κασίμης».

Δ) Η παραβίαση όλων των λεγόμενων συνταγματικών ατομικών δικαιωμάτων, που υπάρχουν για να παραβιάζονται από τους ίδιους τους κρατικούς φορείς, σ' αυτές τις περιπτώσεις και η απάθεια ως συνηθώς, των μανιωδώς αυτοφερόμενων δημοκρατών ή το υποκριτικό ενδιαφέρον ορισμένων (βλ. Νέα Δικηγορική Κίνηση). Εδώ ας σημειωθεί το γεγονός του χαρακτηρισμού κατηγορούμενων ή υποπτών ως τρομοκρατών από εφημερίδες, κυβερνητικούς εκπρόσωπους κι άλλους υπερασπιστές της δημοκρατικής νομιμότητας και της δικαστηριακής ανεξαρτησίας, με βάση ενδείξεις ή αστυνομικές εκδοχές.

Ε) Το γνωστό σύνδρομο καταδίωξης των ακροαριστερών, που με ανακοινώσεις για την υπεράσπιση του Γ. Τσιτολιάνου, βλέπουν πάλι προσπάθεια χτυπήματος της ακροαριστεράς. Επίσης, η ανακοίνωση της «17 Νοέμβρη» όπου βάζει σ' ένα τσουβάλι το χαφιέ Κρυστάλλη με τον νεκρό επαναστάτη Χρήστο Τσουτσουσή. Η ανακοίνωση του ΕΛΑ, που μόνο άνθρωποι

του «Ριζοσπάστη» θα 'ταν δυνατό να εδγάζαν, όπου υπεραμύνεται της μητέρας Ρωσίας ενάντια στην κακιά Αμερική κι όπου δέλεει κουθέντα για το χαφιέ-πράχτορα Κρυστάλλη. Ο αντιαμερικανισμός τους είναι άραγε ισχυρότερος από τις αισθήσεις τους;

Στ) Το βασικό επιχείρημα για την αναγκαιότητα ύπαρξης του κράτους από τους συνήγορους και υπερασπιστές του είναι η δυνατότητά του να μη μεταβάλλεται η κοινωνική ζωή σε ζούγκλα, όπως συνηθίζουν να λένε.

Αλλά αν οι ίντριγκες Κρυστάλλη-Αλεξάκη ή Τζανάκη-Μπισινάκη ή πρωθυπουργικών γραμματέων-Κρυστάλλη και πόσες άραγε καθημερινές και άγνωστες, σ' ένα πόλεμο όλων εναντίον όλων, δεν είναι δείγμα ζωής ζούγκλας και μάλιστα στη χειρότερη μορφή της, της, όπου ο ισχυρότερος ή μάλλον ο ικανότερος για δολοποκίες κρατιστής κυριαρχεί, τότε από ποιά ζούγκλα μας «προστατεύει» το κράτος; Και ποιος ο λόγος ύπαρξής του, όταν η ζούγκλα και τα θηρία της είναι αυτό το ίδιο;

Σημ. Οι γράφοντες, δεν έχουν τίποτε εναντίον των άκακων θηρίων της ζούγκλας, που αγωνίζονται για την καθημερινή επιβίωσή τους. Αντίθετα.

ΤΑ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΤΗΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑΣ «ΥΠΟΘΕΣΗ ΚΡΥΣΤΑΛΛΗ»

«Κανείς Έλληνας δεν παρακολουθείται ή διώκεται ή περιορίζεται, για τις πολιτικές του πεποιθήσεις».

Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Απ' τη δικογραφία της «υπόθεσης Κρυστάλλη» παρμένα τα ακόλουθα κείμενα-«εκθέσεις κατ' οίκον ερεύνης και κατασχέσεως» καταδεικνύουν την «ουσιαστική» λειτουργία του άνωθεν ρητού και καθιστούν σαφές ότι η «ελληνική δημοκρατία» αρνείται την ίδια της τη νομιμότητα, παραβιάζοντας κατάφορα τις θεμελιώδεις διατάξεις του Συντάγματος διαλέγοντας την «μεταπολιτευτική» νομοτυπία.

Οι έρευνες σε σπίτια, που έγιναν κάτω απ' την επίφαση και το πρόσχημα των χωρίς τεκμήριο «θασίμων υπονοιών» εκφράζουν τη λογική των εξουσιαστικών μηχανισμών, όπου μη καταγραφόμενες οι αποδείξεις, που στοιχειοθετούν αυτές τις «θασίμες υπόνοιες» προωθούν το ανεξέλεγκτο των εκτελεστικών οργάνων, καταργώντας και αυτές ακόμη τις στοιχειώδεις νόμιμες διαδικασίες.

Στις «εκθέσεις κατ' οίκον ερεύνης και κατασχέσεως» απ' τη μια δεν εκτίθενται οι «θασίμες υπόνοιες» και απ' την άλλη καταγράφεται ότι οι έρευνες έγιναν «μη αντιτεινομένου» του διαμένοντος εν τη οικία. Αν κάποιος θέβαια αντισταθεί σ' αυτήν την παράνομη έρευνα κατηγορείται για αντίσταση κατά της Αρχής.

Τα κείμενα αυτά είναι βέβαια νομότυπα, εξ' αιτίας όμως της ασάφειας που τα χαρακτηρίζει είναι και παράνομα. Εκμεταλλευόμενοι το κενό νόμου που υπάρχει στην περίπτωση αυτή, όπου το νομότυπο νομιμοποιείται, διαμορφώνουν τις συνθήκες

εκείνες, όπου η καταπάτηση της νομιμότητας θα είναι μια συνηθισμένη κίνηση. Όλοι θα τη θεωρούν δεδομένη, και ανίσχυροι, περιδείξει θα περιμένουν τη σειρά τους. Έτσι βλέπουμε το «σιγήσιμο» κι ολόκληρου μηχανισμού, όπου «νά πάσα στιγμή, ο καθένας μας -έντας ένας εν δυνάμει ένοχος- βρίσκεται υπό τον έλεγχο της Ελληνικής Αστυνομίας απ' το «δι' υπόθεσίν σας» και το «έχοντες θασίμους υπονοίας» στην κατασκευή ενόχων.

Η διατάραξη της οικιακής γαλήνης, η παραβίαση του ασύλου της κατοικίας, η προσβολή της προσωπικότητας μέσω του διασυρμού στον κοινωνικό περίγυρο, ο έλεγχος της προσωπικής ζωής, η κατάσχεση -κατά τη διάρκεια των ερευνών- πραγμάτων ασχέτων με το αντικείμενο των ερευνών, δεν αποτελούν, κατά την Αστυνομία, ένομες ενέργειες, γιατί... «έτσι κι αλλιώς είμαστε όλοι... ένοχοι».

Απ' την άλλη πλευρά, η δικαστική εξουσία νομιμοποιεί με την στάση της, την παρανομία της Αστυνο-

μίας, συνεργώντας σ' αυτήν την νομότυπη αλλά παράνομη διαδικασία.

Σ' αυτόν τον έρποντα φασισμό, σ' αυτήν την προσπάθεια μαζικού ελέγχου, η άγνοια είναι συντελεστής διαιώνισης της υπάρχουσας κατάστασης.

Είναι αναγκαίο λοιπόν να γνωρίζουμε ότι:

Εάν κατά τη διάρκεια της έρευνας στο σπίτι μας δε βρεθεί τίποτε το «ενοχοποιητικό», έχουμε δικαίωμα να αρνηθούμε να υπογράψουμε την έκθεση «κατ' οίκον ερεύνης». Αρνούμενοι να υπογράψουμε αρνούμαστε να επικυρώσουμε μια παράνομη ενέργεια. Επίσης έχουμε το δικαίωμα να αρνηθούμε την προσαγωγή μας στην ασφάλεια αν δεν υπάρχει ένταλμα σύλληψης, στο οποίο βέβαια πρέπει να καταγράφονται οι λόγοι της προσαγωγής μας. Στην περίπτωση που θα κάνουν κατάσχεση πρέπει να απαιτήσουμε την καταγραφή των κατασχθέντων. Επίσης κατά τη διάρκεια της έρευνας μπορεί να είναι παρών ο δικηγόρος μας. Τέ-

λος σε οποιαδήποτε περίπτωση, αρνούμαστε να δώσουμε δακτυλικά αποτυπώματα απ' τη στιγμή που δεν διωκόμαστε, για τον απλούστατο λόγο ότι περνώντας απ' τη σήμανση, χαρακτηρίζεται σεσημασμένος, πράγμα το οποίο «αξιοποιείται» ανάλογα σε κάθε περίπτωση.

Η άρνησή μας να υπογράψουμε τα έγγραφα της Αστυνομίας, είτε σε απλή σύλληψη, είτε σε έρευνα στα σπίτια μας, καθώς επίσης και η γνώση των στοιχειωδών δικαιωμάτων μας είναι αναγκαία για να μη βρεθούμε «μπλεγμένοι» σε αστυνομικά σενάρια, για να μπορούμε να αντιμετωπίζουμε τις καθημερινές επιθέσεις της εξουσίας, χωρίς συμπλέγματα φόβου και ανασφάλειας.

Ας δούμε τώρα -εν συντομία- τα επίμαχα αποσπάσματα απ' τη δικογραφία της «υπόθ. Κρυστάλλη» (για τα συντακτικά και γραμματικά λάθη την ευθύνη αναλαμβάνουν τα όργανα της δικαστικής εξουσίας ομοί με τα των οργάνων της Ελληνικής Αστυνομίας):

Περί εκρηκτικών

1. Έκθεσις κατ' οίκον ερεύνης:

13.9.85, ώρα 05.30, Πάρεδρος Πινέλλης Τ. έχοντας θασίμους υπονοίας ότι εις την οικία του Χριστοφίλου Γεωργίου (πωλητή) κρύπτονται εκρηκτικά, ομού μετά του Υπαστυνόμου Καράλη Δ, μετέβημεν εις την οικία του ανωτέρω και αναγγείλαντες αυτόν τον σκοπόν της μεταβάσεώς μας και τούτου μη αντιτεινομένου..., περιελθόντες άπαντα τα δωμάτια ουδέν ανεύρομεν.

2. Έκθεσις κατ' οίκον ερεύνης:

13.9.85, ώρα 05.30, Ο Αντισυγγελεύς Αθηνών Ισιδώρος Ντογιάνος έχοντας θασίμους υπονοίας ότι εις την οικία του Λάμπρου Ιωάννη... κρύπτονται όπλα, εκρηκτικά, σχέση έχοντα με τις εκρήξεις που σημειώθηκαν την 01.40 ώρα σήμερα στην Αθήνα, ομού μετά του Υπαστ. Πί-κλα Π. μετέβημεν εις την ως άνω διεύθυνσιν... ευρόντες τον πατέρα του Λάμπρου Νικόλαο και αναγγείλαντες αυτόν τον σκοπόν της μεταβάσεώς μας και τούτου μη αντιτεινο-

Όλοι τους είναι υπέροχοι! «η εικονικότητα συνιστά ψεύδος επι- τρεπτό...»

(Φωνή Αχαΐας 10.10.85)

Πρόκειται για απόσπασμα από την εισήγηση του Αντιεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Σπ. Κανίνια, προς το ποινικό τμήμα του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Μ' αυτήν ζητάει να αναιρεθεί το βούλευμα του συμβουλίου Εφετών Πατρών με το οποίο παραπέμπονταν να δικαστούν ο μητροπολίτης Καλαβρύτων Αιγιαλείας κ. Αμβρόσιος και άλλοι καλόγεροι για απάτη σε βαθμό κακουργήμα-

τος. Ο πρώτος δεχόταν ως δωρεάν μεταβίβαση κτημάτων πραγματικής αξίας 250.000.000 δρχ. από τους καλόγερους του Μ. Σπηλαίου, δηλώνοντας στο συμβόλαιο ως αξία των κτημάτων το ποσό του 1.700.000 δρχ! Τι να ειπεί κανείς για Μητροπολίτες, Καλόγερους και... Αντιεισαγγελλείς! Η εικόνα των ιερουργών της εκκλησίας και της Δικαιοσύνης είναι πρωτότυπη! Καμαρώστε τους!

Ο νέος γενικός γραμματέας του ΥΠΕΘΟ

Διαβάσαμε στο ΚΕΡΔΟΣ 4.8.85:

Πραγματική έκπληξη στην «αγορά» προκάλεσε ο διορισμός του προέδρου του Δ.Σ. της ΕΤΕΒΑ, Θεόδωρου Καρατζά ως γενικού γραμματέα του υπουργείου Εθνικής Οικονομίας.

Γνωστός και έμπειρος τραπεζίτης, με κύρος στη διεθνή πιστωτική αγορά, «έκλεισε» 4 χρόνια επιτυχούς έργου στην ΕΤΕΒΑ με δυο χτυπητά κατορθώματα:

— Τη συμφωνία για την αναδιάρθρωση του κεφαλαίου της Hellenic Steel

— Τη ρύθμιση με μετοχοποίηση των χρεών της Henniger.

Εκτός «πλασίου προβληματικών» και Οργανισμού Οικονομικής Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων.

Και κάτι άλλο: η ΕΤΕΒΑ είναι το κατ' εξοχήν πιστωτικό ίδρυμα με πείρα στην τεχνική διακανονισμό των χρηματοοικονομικών αδιεξόδων επιχειρήσεων.

Τσας και αυτό το στοιχείο της εμπειρίας του κ. Καρατζά να «μέτρησε» στην επιλογή του προσώπου για τη θέση του γεν. γραμματέα.

Αυτό είναι δικό μας: Παρ' ότι προσπαθήσαμε δεν καταφέραμε να διασταυρώσουμε τα λεγόμενα για την εμπειρία του

Όλοι να δουλέψετε όλοι θα ζήσουμε!

Την πολυδιαφημισμένη πίστη της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ στις πολυδιαφημισμένες «αρχές της Διακήρυξης της 3ης Σεπτέμβρη» έβγαλε πάλι στον αέρα του φρουρίου της Πάτρας —σε τόπο δηλαδή σημαδιακό, ο Δ. Ρόκκος, μέλος του Ε.Γ. του ΠΑΣΟΚ και γεν. γραμματέας του Υπουργείου Προεδρίας. Και ταυτόχρονα, έδωσε έντονα το στίγμα της διακήρυξης με το σημερινό της περιεχόμενο.

«Τη δεύτερη τετραετία δίνουμε τη μάχη για την αύξηση της παραγωγικότητας και της παραγωγής. Χρειάζεται πολύ δουλειά... Δεν μπορούμε να παράγουμε λιγότερα από όσα καταναλώνουμε. Αν το καταλάβουμε αυτό, τότε έχουμε θρεί το κλειδί της οικονομικής ανάπτυξης...»

«Τη δεύτερη τετραετία δίνουμε τη μάχη για την αύξηση της παραγωγικότητας και της παραγωγής».

Το μυστικό της ανάπτυξης άργησε αλλά το βρήκε ο κ. Ρόκκος και το ΠΑΣΟΚ.

Το θέμα είναι πότε θα θρουν αυτοί που δουλεύουν —και που όπως μας λένε είναι οι μόνοι που φταίνε για την κρίση— το μυστικό για να ξαποστελλούν τον Ρόκκο και τ' αδελφία του που αποφασίζουν και διατάζουν.

νέου γεν. γραμματέα στη Λέσχη της Ρώμης και στην ομάδα Μπίλντεμπεργκ. (στη διεθνή δηλ. των καπιταλιστών)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ

Πολύς λόγος γίνεται τον τελευταίο καιρό για το ρατσιστικό καθεστώς της Ν. Αφρικής και τους λευκούς ρατσιστές, και μάλιστα με τρόπο, που υπονοεί ότι η μόνη μορφή ρατσισμού είναι αυτή, που αναπτύσσει μια φυλή απέναντι σε μιαν άλλη. Μήπως, όμως, ο κοινωνικός ρατσισμός είναι εξίσου επικίνδυνος και περισσότερο ύπουλος από τον φυλετικό; Ας αναλογιστούμε:

Κάθε αστικό κέντρο έχει μια ή περισσότερες «κακόφημες» συνοικίες, όπου συγχάζουν «ύποπτοι» τύποι. Κάθε γειτονιά έχει τη «ζωντοχήρα» της, που απειλεί την ηθική τάξη και τους «ναρκομανείς-μαλλιάδες» της, που είναι αγκάθι στο μάτι κάθε νοικοκύρη.

Κάθε πολυκατοικία έχει τον αποδιοπομπαίο της «συνταξιούχο φοιτητή» ή «άεργο τεμπέλη», που αναστατώνει κάθε θράδυ τον ύπνο των έντιμων ενοίκων με «όργια».

Και τα παιδιά; Δεν είναι «ενοχλητικά» και «ανάγωγα», όταν φωνάζουν στο σινεμά, όταν τρέχουν μέσα στην καφετέρια, όταν παίζουν στο λεωφορείο; Αυτοί οι χώροι είναι αποκλειστικά για μεγάλους, τα παιδιά θα πρέπει να αρκούνται στους παιδικούς σταθμούς.

Είσι, για να ξέρουμε πού πατάμε:

Τα παιδιά στον παιδότοπο. Τα σκυλιά στον σκυλότοπο. Οι γέροι στα Κ.Α.Π.Η. Οι νέοι στα κέντρα νεότητας. Οι κακοί στη φυλακή. Οι τρελοί στα ψυχιατρεία. Οι παραγωγικές ηλικίες στη δουλειά.

Αν αυτό δεν είναι καθεστώς διαχωρισμού, τότε τί είναι; Αν αυτό δεν είναι *απαρτχάιντ*, τότε τί είναι;

απορίες

α) Πέρασαν πάνω από εξήμιση χρόνια αφότου η ομάδα «Ιούνης '78» εκτέλεσε το βασανιστή Μπάμπαλη, ώσπου φέτος, ξαφνικά μέσα στην ανακοινωσιολογία των οργανώσεων ένοπλης βίας, αναφορικά με την υπόθεση Κρυστάλλη, σκάει ακόμα μια δόμβα: Ο ΕΛΑ γνωστοποιεί ότι η ομάδα «Ιούνης '78» αποτελεί τμήμα του.

Αλλά γεννιέται το ερώτημα: Τι έκανε τον ΕΛΑ, για όλο αυτό το διάστημα, να μη κάνει γνωστό αυτό το γεγονός;

Εκτός κι αν κάτι τέτοιο έχει γίνει σε κάποια από τις ανακοινώσεις του και πέρασε απαρατήρητο.

Έτσι, έρχεται σαν συμπλήρωμα μια ακόμα απορία:

Τί έκανε τον ΕΛΑ να αποκαλύψει ΤΩΡΑ ότι η ομάδα «Ιούνης '78», είναι τμήμα τους;

Ένας πράγματι περίεργος ετεροχρονισμός στην ανάληψη μιας ευθύνης.

β) Το 1980 έκανε την παρουσία της η Αντιστρατιωτική Πάλη εκδίδοντας από τότε το ομώνυμο περιοδικό και πολλές προκηρύξεις που έχουν γίνει γνωστές είτε μέσω του τύπου, είτε σε δημόσιους χώρους και διαδηλώσεις.

Όταν το 1983 σκοτώθηκε ο εκδότης της «Βραδυνης» Αθανασιάδης την ευθύνη ανέλαβε με προκήρυξη κάποια «Οργάνωση Αντιστρατιωτική Πάλη». Την επομένη δημοσιεύεται στις εφημερίδες Ανακοίνωση της εκδοτικής ομάδας Αντιστρατιωτική Πάλη, με την οποία αποποιείται την ευθύνη για το θάνατο του Αθανασιάδη. Στην ίδια ανακοίνωση καταγγέλλεται η προκήρυξη ανάληψης ευθύνης σαν προδοτική και κατευθυνόμενη από τις μυστικές υπηρεσίες του στρατού και τις

Αστυνομίας. Το ίδιο επαναλαμβάνεται και στο τεύχος 10 του περιοδικού Αντιστρατιωτική Πάλη (βλ. Εφημερίδες της εποχής και το βιβλίο του Γ. Καραμπέλα «Το Ελληνικό Ανταρτικό Πόλεων 1974-1985»).

Όλα αυτά γνωστά από τις εφημερίδες και το προαναφερόμενο βιβλίο δεν πέρασαν απαρατήρητα. Είναι φυσικό να τα έχει υπόψη της και η «17 Ν.» γιατί πρέπει να θεωρηθεί απίθανο ότι δεν διαβάζει εφημερίδες και βιβλία.

Όμως, στην αλληλογραφία των οργανώσεων ένοπλης βίας με τις εφημερίδες, αναφορικά με την υπόθεση Κρυστάλλη, η παρέμβαση της «17 Ν.» δημιούργησε νέα ερωτηματικά.

Στην ανακοίνωσή της αναφέρεται ότι «δεν υπάρχει ομάδα «Αντιστρατιωτική Πάλη» της επαναστατικής αριστεράς και το όνομα αυτό είναι πλαστό».

Τί από τα δύο συμβαίνει;

Η «17 Ν.» θεωρεί την προκήρυξη ανάληψης ευθύνης για το θάνατο του Αθανασιάδη χαλκευμένη από τις μυστικές υπηρεσίες ή θεωρεί την εκδοτική ομάδα της Αντιστρατιωτικής Πάλης και την εκδοτική της δραστηριότητα (περιοδικά, προκηρύξεις) σαν κατασκευάσματα των μυστικών υπηρεσιών;

Στην πρώτη περίπτωση πρέπει να συμφωνεί με την εκδοτική ομάδα «Αντιστρατιωτική Πάλη». Στη δεύτερη δημιουργεί πρόσθετα ερωτήματα και απορίες.

Διαφυγή της πέννας ή σκόπιμη διατύπωση;

υπερπροσφορά και λιτότητα

Ενώ οι τιμές των τροφίμων ανεβαίνουν, ενώ οι κυβερνώντες παγκόσμια φωνάζουν για λιτότητα, κι ενώ την ίδια στιγμή υπανάπτυκτες χώρες πεθαίνουν από την πείνα, σε αρκετά προϊόντα, σύμφωνα με έκθεση της Ευρωπαϊκής επιτροπής της ΕΟΚ, εμφανίστηκαν πλεονάσματα, και υπάρχει, μια μόνι-

μη τάση αύξησης της παραγωγής σε ρυθμό ταχύτερο της ζήτησης. Σ' αυτά τα προϊόντα, περιλαμβάνονται το βοδινό κρέας, το γάλα, η ζάχαρη, το κρασί και τα σιτηρά. Παρά τα μέτρα για να περιοριστεί η αύξηση της παραγωγής γάλατος δε λύθηκε το πρόβλημα της δημιουργίας πλεονάσματος.

Στην ίδια έκθεση, επισημαίνεται ότι σε πέντε χρόνια, δηλαδή το 1990, αν συνεχιστούν οι τάσεις, που επικρατούν σήμερα στην αγορά, τότε η παραγωγή θα υπερβαίνει τη ζήτηση κατά προϊόν ως ακολούθως:

- Γάλα: Κατά 11 εκατομ. τόν.
- Ζάχαρη: κατά 1,5 εκατομ. τόν. ή περισσότερο
- Σιτηρά: κατά 33 εκατομ. τόν.
- Βοδινό κρέας: κατά 0,2 εκατομ. τόν.

Δε μένει, λοιπόν, παρά να αυξήσουν κι άλλο τις τιμές και όλα αυτά τα εκατομμύρια τόνους τροφίμων να τα θάψουν στις χωματερές για να επέλθει ισορροπία μεταξύ προσφοράς και ζήτησης, όπως συνηθίζουν να λένε οι διεστραμμένοι οικονομολόγοι της καπιταλιστικής κοινωνίας μας, και για να διατηρηθεί σταθερό το κέρδος των μεγαλοπαραγωγών και εμπόρων.

μένου... περιελθόντες άπαντα τα δωμάτια της οικίας του ουδέν ανεύρομεν.

3. Έκθεσις κατ' οίκον ερεύνης και κατασχέσεως 13.9.85, ώρα 07.00, ημεΐς ο Αστ. Νασιανός Φ. έχοντες θασίμους υπονοίας ότι εις την οικία του Πέττα Αντωνίου κρύπτονται πρόσωπα και πράγματα σχέση έχοντα με την έκρηξη, που έλαβε χώρα την 01.40 ώρα της 13.9.85... μετέβημεν εις την ως άνω διεύθυνσιν ομού μετά του Αντεισαγγελέως Αλεξίου Κωτσάκη, ίνα ενεργήσωμεν σχετικήν έρευνα. Μη ευρόντες εν αυτή τον ανωτέρω ένοικον, προέβημεν εις την διάνοιξιν της εξωτερικής του διαμερίσματος θύρας τη συνδρομή του επί τούτου κληθέντος κλειθροποιού Στεφάνου Βασιλείου, εν τέλει, ουδέν ανεύρομεν.

Περί ελεύθερης διακίνησης των ιδεών:

1. Στην «έκθεση κατ' οίκον έρευνας και κατάσχεσης» που έγινε στο σπίτι του Κρυστάλλη καταγράφεται «η ανεύρεση περιοδικού με την επωνυμία ο σχολιαστής».

2. Έκθεσις κατ' οίκον ερεύνης και κατάσχεσης.

13.10.85, ώρα 13.30, οι Αθραμάκης Μιχαήλ, υπαστυνόμος, Μανωλόπουλος Χ. Αστ. β' έχοντες θασίμους υπονοίας ότι εις την οικία του Γεράκη Χρ. φοιτητή, είναι ενδεχόμενο να ανευρεθούν αντικείμενα, σχέσιν έχοντα με την υπό έρευνα υπόθεση, μετέβημεν εις την ανωτέρω διεύθυνσιν και αναγγείλαντες

αυτών τον σκοπόν της μεταβάσεώς μας και τούτου μη αντεινόντος αμέσως ανεύρομεν και κατέσχομεν τα εξής:

- 1) 2 περιοδικά με τίτλο «πεζοδρόμιο»
- 2) 1 περιοδικό με τίτλο «Η Επανάσταση στο IPAN»
- 3) 1 περιοδικό με τίτλο «ο Κόκκορας»
- 4) 4 περιοδικά με τίτλο «Εκτός Ελέγχου»
- 5) 1 εφημ. με τίτλο «Ο ΣΠΑΣΤΗΣ»
- 6) 23 προκηρύξεις διαφόρου περιεχομένου και 35 ομοίου περιεχομένου με τίτλο «ΤΟ ΥΠΑΡΞΙΑΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΣΤΙΣ ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ»
- 7) Δύο πακέτια χάρτου, διαστάσεων 34Χ22.

Περί νοσησαργίας

Στην «έκθεση κατ' οίκον έρευνας και κατάσχεσης» που έγινε στο σπίτι της Σπεντζούρη Χαράς-Λουίζας αναφέρεται ότι: ανεύρομεν και κατέσχομεν: α) ένα γυάλινο ποτήριον περιέχον μικρούς κόκκους από κερί β) Ένα μικρό κυτίον (τενεκεδένιο) περιέχον τεμάχια από κερί».

Η αποκάλυψη αυτών των μερών της υπόθεσης που αποσιωπήθηκαν απ' τον αστικό τύπο είναι υποχρέωση κάθε ανθρώπου, κάθε ομάδας που θέλει να σκέφτεται και να μιλά ελεύθερα.

ΕΠΟΧΙΑΚΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ

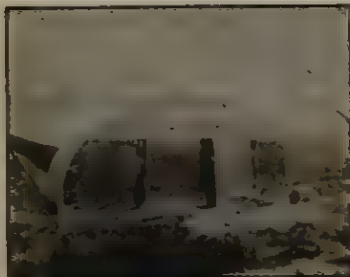
πρόταση για οργάνωση

Την άνοιξη του '85, μαζεψήκαμε μια ομάδα νέων, και συζητήσαμε την ίδρυση σωματείου «εποχιακά εργαζομένων με εργατική και υπαλληλική σχέση».

Για διάφορους υποκειμενικούς και αντικειμενικούς λόγους, η προσπάθεια δεν προχώρησε. Βγήκαν όμως κάποια χρήσιμα συμπεράσματα, άξια για συζήτηση. Είναι αναγκαία η συνδικαλιστική έκφραση αυτού του χώρου; Κι αν ναι, είναι σήμερα εφικτή μια τέτοια προσπάθεια;

Πρώτα πρέπει να σημειώσουμε τη σύνθεση των εργαζομένων περιστασιακά-εποχιακά και τα προβλήματά τους. Για τον νόμο-κράτος-ΟΑΕΔ κλπ, εποχιακά εργαζόμενοι θεωρούνται όσοι προσλαμβάνονται για διάστημα μέχρι εννέα μηνών και απασχολούνται σε εποχιακές εργασίες. Όταν έχουν σύμβαση εργασίας, αυτή είναι ορισμένου χρόνου.

Οι εργαζόμενοι έτσι είναι κύρια ανειδίκευτοι και δουλεύουν από χειρωνακτικές εργασίες μέχρι σερβιτόροι και υπάλληλοι ξενοδοχείων. Πιο αναλυτικά:

ΕΡΓΑΤΕΣ ΓΗΣ

Είναι εκείνοι που δουλεύουν στη φρούτα, τις ελές, τα θερμοκήπια. Είναι μαύρη δουλειά, με προβλήματα κατώτερων μεροκάματου, ωραρίου, δώρων, συμπεριφοράς των αφεντικών.

Μεγάλος αριθμός νεολαίας, γυναικών, ξένων απ' τη Δ. Ευρώπη, μειονοτήτων. Συχνά έρχονται σε σύγκρουση με τον πολιτισμό -και ρατσισμό- των επαρχιών και χωριών, που αντιμετωπίζει τους εργάτες σαν αναγκαίο κακό. Έχουν γίνει κατά καιρούς αυθόρμητες κινητοποιήσεις γύρω απ' το μεροκάματο, τουλάχιστον στο Βόλο και την Κρήτη, και έχει εκφραστεί μια συλλογικότητα μετά τη δουλειά στους κοινούς χώρους κατασκήνωσης, ανάμεσα σε νέους Έλληνες και ξένους εργάτες.

Μια σειρά αιτήματα όπως, ένσημα, ωράριο, κατοικία, επιδόματα μετακίνησης, κλπ μπορούν να διεκδικηθούν άμεσα και πιστεύουμε αποτελεσματικά απ' τον ΟΑΕΔ. Εδώ πρέπει ακόμα να πούμε, ότι το θαρύ ένσημο σημαίνει δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα και διάφορα άλλα έκτακτα επιδόματα, χωρίς το επίδομα ανεργίας.

Ο συντονισμός, η ενημέρωση, η διαμόρφωση κατώτερων μεροκάματων, μόνο κεντρικά μπορεί να διεκδικηθεί, αλλά αποτελεσματική εφαρμογή όλων αυτών θα υπάρξει στους τόπους δουλειάς με τοπικά σωματεία-παρτημάτα που ανάλογα με το μέρος και την παραγωγή ή θα υπάρχουν όλο το χρόνο, ή θα γίνονται επιτόπου τον καιρό της δουλειάς, για συνδικαλιστική κάλυψη.

ΕΡΓΑΤΕΣ ΣΕ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ

Είναι οι νέοι -άντρες συνήθως- που δουλεύουν στα ξεφορτώματα σε εργοστάσια αναψυκτικών, μπίρας, και παγωτών. Έχουν δίμηνες ή τρίμηνες συμβάσεις κι ο νόμος 1264 δεν τους επιτρέπει τη συνδικαλιστική

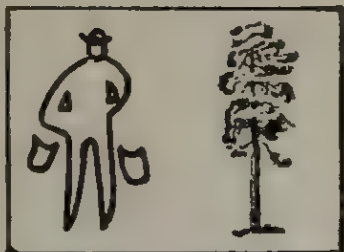
κή έκφραση μέσα απ' τα σωματεία.

Οι περισσότεροι απολύονται με το τέλος του καλοκαιριού.

ΕΡΓΑΤΕΣ ΣΕ ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΑΙ ΔΗΜΟΥΣ

Η πολιτική συγκάλυψης και εκτόνωσης της ανεργίας με την περιοδική απασχόληση, τα κονδύλια της ΕΟΚ για την κοινωνική χρησιμοποίηση των ανέργων, αλλά και η προσπάθεια του κράτους να παρέμβει διαπαιδαγωγικά στον ευαίσθητο χώρο των ανέργων, έχει ενεργοποιήσει διάφορους κρατικούς φορείς -ΕΥΔΑΠ, ΔΕΗ, ΟΤΕ, Αναδασώσεις- και δήμους με οξύμενο το πρόβλημα των ανέργων -Περιστέρι, Ταύρος, Γαλάτσι- να προσλαμβάνουν ανέργους. Προσλήψεις γίνονται στις μεγάλες πόλεις και σε κάποια Δασαρχεία στις επαρχίες.

Πρόκειται για άντρες -και γυναίκες- στις αναδασώσεις- που προσλαμβάνονται μαζικά αρχές Φθινόπωρου και Άνοιξης, με δίμηνες ή τρίμηνες συμβάσεις, για να απολυθούν το ίδιο μαζικά με τη λήξη των συμβάσεων. Οικοδόμοι, οι μεγαλύτεροι στην ηλικία, και νέοι που πρωτοπαίρνουν στην παραγωγή ή εργαζόμενοι στα τουριστικά.

Προβλήματα μαύρης δουλειάς δεν υπάρχουν ιδιαίτερα, αλλά υπάρχει πάντα το εμπόδιο του συνδικαλισμού (ν. 1264) ενώ τα ολιγομελή σωματεία των μόνιμων είναι εκφυλισμένοι απεργοσπαστικοί μηχανισμοί, που τα μέλη τους είναι από τα πιο παθητικά και συμβιβασμένα κομμάτια εργατών στην Ελλάδα.

Και δω, όπως στους εποχιακούς των εργοστασίων, είναι απαραίτητη μια παράλληλη στις υπάρχουσες συνδικαλιστικές οργάνωση, που θα συντονίζει τη δράση όλων των εποχιακών και θα ενισχύει τους κατά τόπο αγώνες. Έχοντας πάντα σα στόχους, απ' τη μια την βελτίωση των συνθηκών δουλειάς κι απ' την άλλη τη γύρω απ' το επίδομα ανεργίας.

Πρέπει να παρθεί υπ' όψη ότι πρόκειται για ένα στρώμα λίγο πολύ μόνιμα υποαπασχολούμενων, που την μια δουλεύει εδώ και την άλλη αλλού. Αγώνες έχουν γίνει ενάντια στις μαζικές απολύσεις στην ΕΥΔΑΠ και περισσότερο στις αναδασώσεις, με πρόσκαιρα καλά αποτελέσματα. Τελικά δεν υπήρχε συνέχεια γιατί πρόκειται για απομονωμένες και εξωθεσμικές προσπάθειες. Πρόσφατο παράδειγμα η απόλυση

1.500 έκτακτων του ΟΤΕ και οι κινητοποιήσεις τους

ΕΡΓΑΤΡΙΕΣ ΕΠΟΧΙΑΚΑ ΣΕ ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ

Κύρια γυναίκες στο δέρμα-παπούτσια.

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΕ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ, ΝΥΧΤΕΡΙΝΑ ΚΕΝΤΡΑ, ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Στα νησιά και τις τουριστικές περιοχές, δουλεύουν κάθε καλοκαίρι χιλιάδες νέοι και νέες, υπάλληλοι, σερβιτόροι και λαντζέρηδες, σε εστιατόρια, ντισκοτέκ, PUB κλπ. Οι ίδιοι δουλεύουν και τον χειμώνα στα αντίστοιχα κέντρα των πόλεων, ή πρόκειται για σπουδαστές, και τέλος Δυτικο-Ευρωπαίους τουρίστες. Σπάνια δουλεύουν πάνω από 2-3 σ' ένα αφεντικό και όσο για τους ξένους πάντα παράνομα, με πελώρια προβλήματα μαύρης δουλειάς.

Υπάρχουν τουρίστες που δουλεύουν για 700 δρχ. και δυο πιάτα φαί. Εδώ πρέπει να πούμε ότι η λέξη τουρίστες, ίσως δεν είναι σωστή. Η ανεργία, και υποαπασχόληση μέσα στη νεολαία, έχει διεισδυποιηθεί, και πολλοί νέοι έρχονται στην Ελλάδα για να συνδιάσουν το μαύρο έστω μεροκάματο, με έναν άλλο τρόπο ζωής και κλίματος. Δεν πρόκειται ακριβώς για τουρίστες λοιπόν. Πέρα απ' όλα τα άλλα έρχονται κι αντιμέτωποι με τις κλειστές κοινωνίες της Ελληνικής επαρχίας, που τους περιφρονεί -ενώ τους εκμεταλλεύεται.

Αν συμπεριλάβουμε στο μεροκάματο, άδειες, αποζημιώσεις, ένσημα, δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα, υπερωρίες θλέπουμε την παραβίαση κάθε έννοιας αμοιβής. Στις πλάτες αυτού του κόσμου, κυριολεκτικά αναπτύχθηκε τουριστικά-οικονομικά η επαρχία.

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΕ ΕΠΟΧΙΑΚΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ

Είναι σκόρπιοι στα ξενοδοχεία σ' όλη την Ελλάδα, ή ακόμα συγκεντρωμένοι σε μεγάλες ξενοδοχειακές μονάδες, στις τουριστικές περιοχές, Ρόδο, Κέρκυρα, Κρήτη, Πόρτο Χέλι, Χαλκιδική. Τόποι που είναι μαζεμένα πολλά ξενοδοχεία, με μαύρες λίστες προγραμμένων για συνδικαλιστική δράση και άγρια εκμετάλλευση, ή αντίθετα γερά τοπικά σωματεία με ιδιαίτερα προνόμια για τα μέλη τους. Και σ' αυτές τις περιοχές υπάρχει μαύρη δουλειά Δυτικο-ευρωπαίων που δουλεύουν σαν ψυχαγωγοί με μισθό είκοσι χιλιάδες δρχ. ανασφάλιστοι και χωρίς άδεια εργασίας, σε ομάδες 10-20 ατόμων.

Αλλά εδώ το κύριο εκμεταλλεμένο στρώμα, είναι η νεολαία που έχει θγάλει κατά χιλιάδες τα τελευταία χρόνια τις σχολές του ΕΟΤ, γυναίκες απ' τα χωριά που δουλεύουν καμαριέρες και καθαρίστριες και σερβιτόροι που έρχονται απ' τα μεγάλα αστικά κέντρα με αγγελίες. Ουπαγώμενοι απ' το 82 βασικοί μισθοί είναι από 21.450-23.600. Έτσι οι υπερωρίες, η παραβίαση του 5νθ-μέρου, κλπ είναι ένα καθέστως. Δίπλα, η ανεξέλεγκτη συμπεριφορά των αφεντικών και οι απολύσεις, που από Πάσχα έως Μάη, και μέσα Σεπτέμβρη ως μέσα Οκτώβρη καλύπτουν το 5-20% του προσωπικού. Ακόμα κι αυτοί οι μισθοί, είναι αποτέλεσμα καυγάδων και συμβιβασμών, μια και όλα τ' αφεντικά, προσπαθούν να κλέψουν ότι μπορούν απ' τον εργαζόμενο, φτηνίζόμενοι στην επαναπρόσληψη της επόμενης χρονιάς.

Η περίοδος κρατά από Απρίλη ως Οκτώβρη και από φέτος ισχύει το 5νθ-μέρο -8 ρεπό το μήνα-. Τυπικά το ωράριο είναι 8ωρο. Πολύ σύντομα αναφερόμαστε στις συνθήκες ζωής των εργαζομένων, τουλάχιστον όσων έρχονται από άλλες περιοχές, που τρώνε φαγητό προσωπικού και μένουν στα δωμάτια προσωπικού. Γι' αυτήν την «προσφορά» τ' αφεντικά κάνουν κρατήσεις 10% πάνω στο μισθό.

Οι μόνιμοι ξενοδοχοϋπάλληλοι είναι περίπου 25-45 χιλιάδες κι οι εποχιακοί φτάνουν τις 150.000.

Στην Ελλάδα υπάρχουν 4.891 ξενοδοχ. μονάδες με 331.908 κρεβάτια. Το 1975 ήρθαν 3.108.082 τουρίστες ενώ πέρσι 6.027.000. Κλείνοντας τον εργασιακό χώρο των εποχιακά εργαζομένων ας αναφέρουμε ενδεικτικά τη μαύρη δουλειά -σπαστά ωράρια, σε ρεπατζήδες, αφισσοκολλήσεις, πλασιέ, φασόν, καθαρίστριες στις εταιρείες καθαρισμού πολυκατοικιών, μεταφορά με μηχανάκι ταινιών στους κινηματογράφους: Με 1.200 μεροκάματο, οκτώωρο έντασης στους δρόμους, η βενζινη δικιά σου, χωρίς ένσημα.

ΕΠΟΧΙΑΚΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΑΝΕΡΓΙΑ

Όταν μιλάμε για εποχιακά εργαζόμενους εννοούμε τους εποχιακά ανέργους.

Στο πελώριο κεφάλαιο της ανεργίας, μπορούν και πρέπει να ανοιχτούν άμεσα μέτωπα με κάποιες δυναμικές ενέργειες-καταλήψεις γραφείων του ΟΑΕΔ με συγκεκριμένα αιτήματα, καταλήψεις άδειων σπιτιών για κατοικία μπρος στην έλλειψη στέγης και τα ψηλά ενοίκια, προσπάθειες για ομαδική κατάργηση του εισιτηρίου με επίδειξη της κάρτας ανεργίας.

Είναι σημαντικό για το σύνολο της εργατικής τάξης, παρόμοιες ενέργειες να μην γίνονται γενικά, από πολίτες, αλλά από ένα συνδικαλιστικό όργανο.

Τέλος, υπάρχουν διάφορα θέματα, όπως επιδόματα και άδειες για τους ανέργους, μείωση των ωρών εργασίας, αγώνας για να μην περάσει το ωρομίσθιο κ.ά.

Ίσως είναι λίγο κουραστικά όλα αυτά αλλά αποτελεσματικότητα μπορεί να υπάρχει μόνο με μακροχρονική δράση.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

Πέρα απ' τα ευχολόγια πάντως, χρειάζεται ένα εργαλείο για να υπάρχουν αποτελέσματα έστω και μετά από κάποια χρόνια. Την ένωση αυτή, τη θλέπουμε αρκετά διαφορε-

τική από τα μέχρι τώρα γνωστά «ταξικά-δημοκρατικά» σωματεία.

Δεν χρειάζεται και δεν μπορεί να 'ναι ένα μαζικό σωματείο με χιλιάδες εγγεγραμμένα μέλη-πρόδοτα, συνελεύσεις πλήθους, και δημοκρατικές διαδικασίες.

Η πράξη, ακόμα και σε σταθερούς κλειστούς χώρους, δείχνει πως η δημοκρατία τους είναι η πολυφωνική άσκηση εξουσίας απ' το μπλοκ των κομμάτων, πάνω στο σύνολο των εργαζομένων. Βλέπουμε μια μικρή-σφιχτή συνδικαλιστική ομάδα, που θα παίζει το ρόλο του υποκινητή, συντονιστή, προβοκάτορα για κινητοποιήσεις. Ένα σχήμα που θα λειτουργεί κεντρικά στις μεγάλες πόλεις, για να δημιουργεί στην περιφέρεια εργατική αναταραχή. Προκηρύξεις, ενημέρωση των εργατών για τα δικαιώματά τους, ποινική δίωξη εργοδοτών, υποδοχή της κατά τόπο οργάνωσης.

Κι όταν η οργάνωση αυτή κατορθώνεται, οπισθοχώρηση στο ρόλο του συντονισμού και κοινοποίησης.

Βέβαια ένα τέτοιο σχήμα απειλείται από διάφορους παράγοντες όπως:

- Τη διάβρωση και εξουδετέρωση από κρατιστές συνδικαλιστές.
- Την ποινική δίωξη και διάλυση από το κράτος.
- Την γραφειοκρατικοποίηση και προσπάθεια χειραγώγησης των οργάνωσεων, που θα γίνονται μέσα απ' τις κινητοποιήσεις.
- Την αδρανοποίηση στην πράξη και φθορά σε σχέδια και κουλτουριάρικες αντιπαραθέσεις.

Είναι μια δουλειά που θα χρειαστούν κάποια χρόνια, πριν δείξει τα αποτελέσματά της, και φυσικά χρειάζεται ανθρώπους που να δουλεύουν εποχιακά, να γνωρίζουν τους χώρους, και να 'χουν επαφές με τον κόσμο.

Ο χώρος της κοινωνικής αμφισβήτησης, σε μεγάλο ποσοστό δουλεύει σε ανάλογες δουλειές. Και μόνο από αντίδραση στην εκμετάλλευση, που μας ασκούν, αξίζει η προσπάθεια.

Παίρνουν τα διπλώματα

-Κινδυνεύουμε όλοι από μια συμμαχία ψυχιάτρων και μπάρ-
των- Tomas Szasz.

Έχουν ήδη αφαιρεθεί γύρω στα 300 διπλώματα οδήγησης σ' όλη την Ελλάδα και συνεχίζεται η κοινοποίηση αποφάσεων αφαίρεσης.

Ο νόμος δεν είναι καινούργιος, αλλά με την απόφαση 33950 του '84 του υπουργείου Συγκοινωνιών, ξαναήρθε στην επιφάνεια -βελτιωμένος-. Η αρχή έγινε από τους νέους που δεν υπηρέτησαν στο στρατό, για «ψυχολογικούς λόγους», δεν σταμάτησε, όμως, σ' αυτούς. Επίμονες εγκύκλιοι ζητούν από δημόσιες και ιδιωτικές ψυχιατρικές κλινικές να κοινοποιήσουν στο υπουργείο τα ονόματα των νοσηλευόμενων, που έχουν διπλώματα. Η συνεργασία όλου του φάσματος κρατικών υπηρεσιών, σε συνδυασμό με την τεχνολογία (κομπιούτερ-νέες ταυτότητες) θα κάνουν την εφαρμογή του μέτρου πιο αποδοτική.

3 σημεία θα τονίσουμε σε σχέση με το νόμο:

1. Τον καταφανή ρατσισμό του: Χαρακτηρισμός ανθρώπων σαν ψυχασθενείς και συνεπώς επικίνδυνους, με βάση την εισαγωγή τους έστω και μια φορά σε κλινική, και με βάση κάποια «διάγνωση».

2. Τον κατασταλτικό του ρόλο: Στρέφεται ενάντια σε ανθρώπους, που παρεκκλίνουν με οποιοδήποτε τρόπο από τις κοινωνικά αποδεκτές συμπεριφορές.

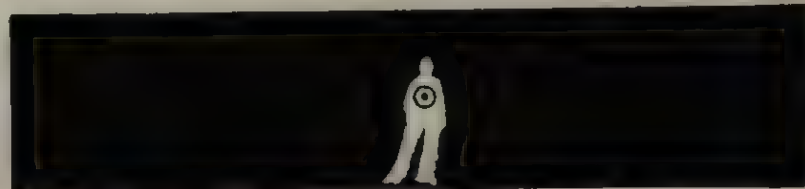
3. Την αντισυνταγματικότητα του: Χωρίζει τους πολίτες σε κατηγορίες. Καταργεί το ιατρικό απόρρητο.

Όσοι αντιμετωπίζουν άμεσο πρόβλημα αφαίρεσης διπλώματος θα πρέπει να γνωρίζουν τη διαδικασία, που ακολουθείται, ώστε να έχουν κάποια δυνατότητα να αντιδράσουν. Κατ' αρχήν θα λάβουν ειδοποίηση για εξέταση από Υγειονομική Επιτροπή, απ' την οποία έχουν ελάχιστες πιθανότητες να «αποχαρακτηριστούν» και στη συνέχεια θα τους κοινοποιηθεί επίσημα ότι πρέπει να παραδώσουν το δίπλωμά τους. Απ' τη στιγμή αυτή, έχουν ακριβώς 60 μέρες για να προσβάλλουν την απόφαση.

Είναι οπωσδήποτε απίθανο να δικαιωθούν δικαστικά, παρ' όλ' αυτά μια γενικευμένη χρήση των ένδικων μέσων μπορεί να λειτουργήσει θετικά στο επίπεδο της δημοσιοποίησης του ζητήματος. Πάντως, είναι δυνατόν να αποφύγει κανείς πρόσκαιρα να παραδώσει το δίπλωμά του με διάφορα τεχνάσματα, ή και με απόλυτη άρνηση της παράδοσης.

Επίσης, η κίνηση για τα δικαιώματα των «ψυχασθενών», η επιτροπή για το στρατό και η κίνηση για τα δικαιώματα των μοτοσυκλετιστών, έχει καταγγείλει το νόμο. Αντίσταση, λοιπόν, στην επέκταση της αστυνόμευσης και της καταστολής με κάθε τρόπο, με άμεσο στόχο την κατάργηση του νόμου και την επιστροφή των αφαιρεθέντων διπλωμάτων.

Εμείς... και εσείς οι λογικοί... οι άλογοι

Τον περασμένο μήνα, έγινε στην Αθήνα, ένα συνέδριο για τον σύγχρονο άνθρωπο και το άγχος. Στο συνέδριο αυτό κλήθηκε και μίλησε ο Α. Παπανδρέου ο οποίος ισχυρίστηκε πως οι σύγχρονες κοινωνίες και οι σύγχρονες μέθοδοι ζωής δημιουργούν το άγχος αλλά και κυριαρχούνται από αυτό. Μεγαλόστομοι εξωραϊσμοί κοινωνικών φαινομένων.

Έτσι σύμφωνα με την ΕΟΚ έχουμε το μικρότερο ποσοστό άγχους και αυτοκτονιών (μόλις 8,1%)! σε σχέση με την «πρωτοπόρα» του είδους Δανία (20,1%).

Εδώ θα πρέπει να ξεκαθαριστεί πως κανείς δεν είναι σε θέση να καθορίσει αυτό που λέμε άγχος, κατάθλιψη, προβληματική συμπεριφορά.

Και δεν μπορεί γιατί όλα αυτά είναι υποκειμενικά και οι όροι δημιουργίας και ύπαρξης ποικίλλουν από προσωπικότητα σε προσωπικότητα.

Τελικά, είμαστε όλοι εν δυνάμει ψυχασθενείς;

Γιατί, άραγε, το άγχος να οδηγεί τον άνθρωπο σε ιδιαίτερα δυσάρεστες καταστάσεις και σε στιγμές αξεπέραστων αδιεξόδων σε λύση ακόμα και της συνέχειας της ζωής;

«Το άγχος και τα παράγωγά του—μέχρι και την αυτοκτονία—έχουν κοινωνικές αιτίες» είχε

πει ο Γερμανός ψυχίατρος και φιλόσοφος Ερρίκος Ντιρκχάιμ στις αρχές του περασμένου αιώνα. Η άποψη του μας βρίσκει απόλυτα σύμφωνους και καλυμμένους όσον αφορά τη σημερινή διάσταση του προβλήματος. Γιατί κάθε τι είναι κοινωνικό, άρα και οι πνευματικές διαταραχές που μπορεί ο καθένας να έχει. Γιατί κάθε τι είναι γέννημα της οποιασδήποτε κοινωνίας, άρα και η «τρέλλα» της.

Γιατί ίσως σε τίποτα δε διαφέρουν οι εγκλειστοί και θεωρούμενοι «επιστημονικά» ψυχασθενείς των νοσηλευτικών «πνευματικών» κρεματορίων που λέγονται ψυχιατρεία, από τον οποιονδήποτε πνευματικά—έστω και μέχρι υπερβολής—ανήσυχο και μη-ανήσυχο που κυκλοφορεί ανάμεσά μας.

Σήμερα όλοι όσοι αναγορεύονται «σωτήρες» της ψυχικής μας υγείας, ενισχύουν τις κοινωνικές δομές, καθαγιάζουν τις υπαρκτές ανθρώπινες σχέσεις, διαστρεβλώνοντας την αλήθεια και παραποιώντας τη ζωή.

Εδώ θα πρέπει να πούμε πως η μεγαλύτερη μορφή άγχους είναι ο ίδιος σας ο πολιτισμός κύριοι, η ίδια σας η κοινωνία το άγχος και τα καθημερινά αδιέξοδα είναι παράγωγα αυτών.

Πηγή άγχους και κατάθλιψης δεν μας είπατε πως είναι η

ανεργία της Ε.Ο.Κ. των 12 εκατομμυρίων ανέργων, δεν μας είπατε πως είναι ο καθημερινός τρόπος ζωής που οδηγεί τον άνθρωπο στους νομιμοποιημένους τρόπους φυγής (αλκοολισμός, γήπεδα, ψυχοφάρμακα...) δεν μας είπατε πως είναι ο φόβος που κυριαρχεί σε κάθε κίνηση που σημερινού «πολιτισμένου» ανθρώπου, που έχει φτάσει μέχρι και την κρίση πίστης στην ίδια του την υπόσταση, δέ μας είπατε «πολλά».

Και βέβαια η καταπολέμηση αυτής της μάστιγας που λέγεται κατάθλιψη και άγχος δε μπορεί να βρεθεί στην άφθονη χορήγηση κάθε είδους ψυχιατρικής «βοήθειας» με όλες της τις μορφές αλλά στην άλλη διάσταση μιας άλλης κοινωνίας που θα έχει σαν επίκεντρο της τον άνθρωπο, που δε θα τον θεωρεί ένα υπό θεραπεία ζώο, κάθε φορά που αυτός θα «παρεκκλίνει» από το δοσμένο τρόπο ζωής, κάθε φορά που οι κοινωνικές συνθήκες θα τον οδηγούν σε αδιέξοδα καθοριστικά ακόμα και για αυτή την ίδια του την ύπαρξη.

Πήραμε και δημοσιεύουμε κείμενο που κυκλοφόρησε στη Θεσ/νίκη, για την παραλαβή της 28ης Οκτώβρη από την «Αντιμilitarιστική Επιθεώρηση ΑΡΝΟΥΜΑΙ» και από την «Οικολογική Κίνηση».

ΓΙΑΤΙ ΧΑΙΡΕΤΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΚΑΙ ΧΑΜΟΓΕΛΑ ΠΑΤΕΡΑΣ!

28η Οκτωβρίου. Όπως έλοι οι πραγματικοί Έλληνες, έτσι και μεις προσεχόμενα να γιορτάσουμε με ξεχωριστή περηφάνεια τον ημερομηνία. Ημερομηνία, γιορτή εθνική, σημαίες παντού, λόγιοι, υποκατάστατοι, περνούει ο στρατός, της Ελλάδας φρουράς οι οπληστές τιμητές και μαζί του όλα η ύλη της πατρίδας και ο ουρανός της νεολαίας, τα παιδιά των νηπιαγωγών και των δημοτικών, οι νέοι των γυμνασίων, των λύκων και των πανεπιστημίων, οι πυροσβέστες και οι ανδραίοι, οι μαζές και οι ταχυκίνητοι.

Όλοι μαζί, στην κοινή προσπάθεια με τις ατέλειματες υποκαταστάσεις κρέβες και τα επιτακτικά παραγγέλματα, να περάσουν την τέλεια ερασιμότητα, την πλήρη ομοιομορφία, το αυστηρότατο δόγμα και τον αυστηρό, σημαίνοντα το έργο στην ανδρεία, αλλά το ατμόσφαιρα, το βλέμμα του εθνικού περιβάλλοντος να κοιτάζει τα μάλλον.

Και μέσα σε τους ρυθμικούς βήχους των ανδραίων που θέλουν να ξεχωρίσουν τις τριζες, κάτω από τον εκκωφαντικό θόρυβο των παρολάντων και γύρω σε τις «αρχές του τόπου» την πολιτική, στρατιωτική, αστυνομική και ασφαλιστική εξουσία, από κλάδους ανδραίων, κομνηνοποιών, που παραινούν να για τον ή την κόρη του που θυμίζει τα σπύδα κορμιά, που λειτουργεί τις γέφυρες και τα στήθια των παννύχτων, που χαιρετάνε και πατάει διαβρίαι στους παραλάνοντες.

Κι αυτοί να χαμογελάν, να μισοκαλεχθούν, να μισοαπαιτούνται να αβαντύνουν το βήμα, να αντιδρούν συνειδήματα στην απειθαξία, στον εξαναγκασμό, την ομοιομορφία, την μιλιταριστική παραγωγή, τη στρατιωτικοποίηση, να βιάζονται να τελειώσουν πιο άρα εφίπυρα, να γυρουν το υψηλό πατριωτικό φρόνημα στα καλὰ τους τα ρευστότητα.

Ποιός λοιπόν γιορτάζει και γιατί;
Ποιός χαίρεται ο κόσμος και χαμογελά πατέρα;
Γιορτάζει τη νίκη; Γιορτάζει τον πόλεμο; Γιορτάζει να διαδ του θύματος; Γιορτάζει την ειρήνη; Γιορτάζει τουλάχιστον τη λήξη του πολέμου; Την οριστική του αντιστροφή;
Σε ποιόν έχουν να άδουν έτσι οι γιορτές αυτές; Ποιός παπα-ποός εξυμνεί αυτές; Αυτός που λέει πως καπνίζουν για την ειρήνη προσκοιμούνται τον πόλεμο; Αυτός που αναφέρονται σε ιδανικά δ-χοντας ένα πτώμα στο στήμα τους;
Πώς το επιτρέπουμε, πώς τους αναγκάζουμε, πώς τέλος πάντων, δεν τους παύουμε και να τους σημάζουμε, τη στιγμή που σε μια άνοιξη πα-πρίβειας, ανεργίας και πληθωρισμού;
- Η ΕΛΛΑΔΑ πατάει την ΠΡΩΤΗ θέση στο ΝΑΤΟ σε αριθμό ανδρών υπό το όπλο σε σχέση με τον πληθυσμό και το «αποτακτικό δυναμικό».
- Η ΕΛΛΑΔΑ πατάει σταθερά την ΠΡΩΤΗ θέση στο ΝΑΤΟ σε πολε-μικές δαπάνες σε αναλογία με το ακαθάριστο εθνικό προϊόν.
- Κάθε Έλληνας είναι κάθε χρόνο το 1/16 του εισοδήματός του για εξοπλισμούς.
- Η κυβέρνηση προχωρεί στην υλοποίηση του 10ετούς εξοπλιστι-κού προγράμματος χωρίς να είναι λόγο σε κανένα και ανακρίνοντας ή-τι πρόκειται για ΝΑΤΟΙΚΟ σχέδιο.
- Μέρος αυτού του 10ετούς προγράμματος είναι και η περαιτέρω αγορά του οπλού που από μόνη της θα στοιχίσει 1 τρισεκατομύριο δλ.
- Η κυβέρνηση με τις ευλογίες όλων των κομμάτων στηρίζει την ελληνική πολιτική διαπραγμάτευση η οποία κατά κύριο λόγο είναι εξογ-νική (κεφάλαια δανεία στο Ιράν, στο Ιράκ, στα δικτατορικά των «ελίτ» των Μπακ, τη Μέση Ανατολή κλπ).
Είμαστε όλοκλη άνθρωποι όλοι, αλλά δε βαριόμαστε να είμαστε καλὰ το συνάλλαγμα.
Μιλάνε για ειρήνη όταν παραμένουμε μέλη στο ΝΑΤΟ, όταν κα-τάμε τις αμερικανικές βάσεις, ελαφρώς ντύνει τις απλὰ από την πο-λιτισμό των πυροβόλων του '45.

Μιλάνε για ειρήνη και γιορτάζουν τον πόλεμο (προσέχεται ότι δεν γιορτάζουν τη λήξη του πολέμου, αλλά την έναρξή του).
Γιορτάζει δηλαδή ο στρατός; ο μιλιταριστική παραγωγή και θέλουν μαζί τους να γιορτάσουμε και μεις.
Να γιορτάσουμε δηλαδή:
- Τις 100 και άλλα αυτοκτονίες θανάτων τα τελευταία 5 χρόνια.
- Τις δεκάδες χιλιάδες ανθρώπων που έχουν «τραβήχουν» γιατί δεν θέλουν να πάνε συντάροι και δεν έχουν άλλα τρέχα.
- Τις χιλιάδες αναγκαστικών που ζουν αυτοεξορισμένοι στα εξω-μια για να μην πάνε να υπηρετήσουν.
- Τις εκατοντάδες ομοεξισμένους αντιπροσώπους συνείδησης που φυλακίστηκαν επειδή στάθηκαν πιστοί στις ιδέες τους και αρνήθηκαν τη στρατιωτική τους θητεία.
Κι όλα αυτά όταν το δικαίωμα να αρνηθεί κανείς τη στρατιωτι-κή του θητεία αναγνωρίζεται σε όλα τα «εθνικιστικά» κράτη, όταν τα δικαιώματα των αντιπροσώπων συνείδησης αναγνωρίζονται ακόμα κι αν' τον ΟΗΕ και το Ευρωπαϊκό κοινοβούλιο (δείτε μάλιστα κι από την ελληνική κυβέρνηση και τα κόμματα).
Γιορτάζουν το στρατό και τον πόλεμο όταν σ' όλα την Ευρώπη απαιτούνται χιλιάδες νέοι για λόγους συνείδησης (πολιτικούς, ιδεο-λογικούς, φιλοσοφικούς, θρησκευτικούς, κλπ.) αρνούνται να υπηρε-τήσουν το στρατό, αρνούνται να συμμετάσχουν οι ίδιοι στον πόλεμο, δηλώνουν άμεκτα τη διαθεσιμότητά τους για ειρήνη και ζωή.
Δεν μπορούμε να έχουμε λοιπόν κομμάτι σχέση με τις παραλάνσεις τους, δεν πιστεύουμε στην «ειρήνη τους».
Αρνούμαστε να γίνουμε -έτσι και αλλιώς- αναμάρτυς σε κάθε πράξη που στρέφεται εναντίον στην κοινότητα, το όπλο, τον πλανήτη. Αρνούμαστε να συμμετάσχουμε σε θεαματικές άνω ο στρατός- που από την ίδια τους τη όψη στέκονται αντίθετοι με την κοινότητα, είναι αντίθετοι να διασφαλίζουν το αόριστο. Δεν έχουμε καμιά εμπιστοσύνη στους μηχανισμούς που απειλούν την ελευθερία μας, διαστρεβλώνουν τις συνειδήσεις και προσκοιμίζουν τον πόλεμο. Δεν είμαστε καμιάς που μένουμε σε βασίλειο π' αρχαϊκά τους. Δε μαν υπολογίζουμε πια σε μας, δε επιδιώκουμε να είμαστε μέλη ατόμων από τα προσλη-θάρια τους: ατμα των ζωντανών, ατμα των νεκρών.
Κι ως πάντων νύχαι τους τις παραλάνσεις τους.....

Αντιμilitarιστική Αντιεθνικιστική Επιθεώρηση ΑΡΝΟΥΜΑΙ
Οικολογική Κίνηση

ΜΠΑΓΙΟΝ

οι δολοφόνοι του Γκονζάλεθ ξαναχτυπούν
4 Βάσκοι νεκροί από τις σφαίρες της CAL

25 Σεπτέμβρη, 9 το βράδυ. Στο μπαρ «Mondar» οι θαμώνες παρακολουθούν στην τηλεόραση τον αγώνα Ισπανίας-Ιρλανδίας για το παγκόσμιο πρωτάθλημα. Τέσσερεις βάσκοι, πρόσφυγες από την Ισπανία, πηγαίνουν να μπουν στο μπαρ. Ανοίγοντας την πόρτα ακούγεται ο πρώτος πυροβολισμός. Ακολουθούν πολλοί άλλοι. Οι 4 βάσκοι θρίσκονται νεκροί, οι δυο στην είσοδο του μπαρ και οι άλλοι δυο στο πεζοδρόμιο.

Λίγες ώρες αργότερα στην Ισπανία η Ομάδα Αντιτρομοκρατικής Απελευθέρωσης (GAL) ανελάμβανε την ευθύνη για την πιο αιματηρή επίθεσή της τα τελευταία 2 χρόνια.

Στο μεταξύ στην οδό Πανεκά, έξω από το «Mondar» θαμώνες και περαστικοί καταδιώκουν τους δολοφόνους. Δυο από αυτούς συλλαμβάνονται στη γέφυρα του Νισ αφού πέταξαν τα όπλα στο ποτάμι. Ο τρίτος διαφεύγει. Ήταν ο Λουσιέν Ματέ, 41 χρονών, και ο Πιέρ Φριγκολί, 24 χρόνων, καλά γνωστοί στην αστυνομία σαν μέλη

του υποκόσμου της Μασσαλίας.

Ταυτόχρονα σχεδόν με τη σύλληψη μ' ένα τηλεφώνημα στο βασικό ραδιόφωνο της Μπαγιόν η GAL προειδοποιεί τον γαλλικό πληθυσμό: «Να μην πηγαίνετε, τις μέρες που έρχονται, για να ξεδιψάσετε στα μπαρ που συχνάζουν βάσκοι πρόσφυγες από την Ισπανία». Η ομάδα αυτή που καθοδηγείται από την ισπανική αστυνομία, δεν αρκείται πλέον να δολοφονεί τους ύποπτους για συμμετοχή στην ETA-M, αλλά επιχειρεί να τους απομονώσει τελείως (τους πρόσφυγες της Ισπανίας) από το βασικό πληθυσμό της Γαλλίας.

Παρ' όλα αυτά, λίγο μετά τη νέα δολοφονία, 500 άτομα συγκεντρώθηκαν έξω από το «Mondar» διαδηλώνοντας εναντίον των εγκληματικών μεθόδων της αστυνομίας του Γκονζάλεθ και κατά της αδράνειας της γαλλικής αστυνομίας, που εκτός των 2 συλληφθέντων αφήνει ανενόγητους τους δολοφόνους της GAL.

CAL: η ισπανική αστυνομία σε δράση

Η ομάδα της αντιτρομοκρατικής απελευθέρωσης έχει εμφανιστεί από τον Δεκέμβρη του 1983 πραγματοποιώντας δολοφονικές επιθέσεις εναντίον βάσκων προσφύγων από την Ισπανία που κατοκούν στη χώρα των βάσκων της Γαλλίας. Τα θύματα της είναι περισσότεροι από 20 νεκροί και τραυματίες. Η ισπανική αστυνομία έχει κατηγορηθεί ευθέως από τους βάσκους ότι κρύβεται πίσω από τους πληρωμένους δολοφόνους της GAL.

Το σκάνδαλο έγινε πιο συγκεκριμένο τον Μάρτη της περασμένης χρονιάς. Στις 1 Μαρτίου 84 γινόταν απόπειρα δολοφονίας εναντίον του γάλλου básκου Ζαν Πιέρ Λεϊμπά. Συνάδελφοι από τη δουλειά του που κληνύγισαν τους δράστες βοήθησαν να συλληφθούν 2 άτομα στο Γρούν από την Ισπανική αστυνομία μόλις πέρασαν τα σύνορα. Αποκαλύφθηκε ότι επρόκειτο για τους Ντιανιέλ Φερνάντεζ Ντάνυ και Μαριάνο Μορालέντα Μουνόζ, κατάδικους των ισπανικών φυλακών που χωρίς να έχουν δραπέτευσει και χωρίς να έχουν αποφυλακιστεί είχαν βρεθεί στη Γαλλία!!

Το σκάνδαλο ήταν τεράστιο. Η GAL δεν ανελάμβανε την ευθύνη. Η Γκάρντια Σιβίλ μίλαγε για λογαριασμούς λαθρεμπόρων. Ο αντιπρόεδρος της ισπανικής Κυβέρνησης Αλφόνσο Γκουέρα δήλωνε: «Έχω την εν-

τύπωση ότι πρόκειται για άτομα που έδειχαν προθυμία να μπουν στη GAL, αλλά που δεν συμμετείχαν σ' αυτή την οργάνωση». Ο γάλλος σοσιαλιστής βουλευτής Ζαν Πιέρ Ντεστράντ δήλωνε τότε: «Η νέα ισπανική κυβέρνηση δεν ελέγχει ένα μέρος της αστυνομίας της».

Για να κοπάζει ο σάλος, η κυβέρνηση Γκονζάλεθ ανακοίνωνε στο τέλος του Μαρτίου ότι ο αστυνόμος Μανουέλ Μπαλλεστέρος κρίθηκε ένοχος από τις ανακριτικές αρχές για απόκρυψη στοιχείων σχετικών με δολοφονική επίθεση σε μπαρ βάσκων στο Χενταί το 1980.

Κατά τις ανακριτικές αρχές ο Μπαλλεστέρος, που το 1980 ήταν αρχηγός της Ενιαίας Διοίκησης Αντιτρομοκρατικού Αγώνα (NULC), απέκρυψε στοιχεία που αφορούσαν την κάλυψη των 4 δραστών της επίθεσης από συνοριακά φυλάκια της Γκάρντια Σιβίλ.

Στις 20.11.1984 η GAL χτυπήσε για πρώτη φορά και μέσα στη χώρα των Βάσκων δολοφονώντας το μέλος του Εθνικού Γραφείου της Χέρρι Μπατασσούνα, γιατρό Ξαντί Μπρουάρντ.

Οι βάσκοι πρόσφυγες που μένουν στη Νότια Γαλλία έχουν καταγγείλει επίσης τη γαλλική αστυνομία για αδράνεια και ανοχή απέναντι στη δράση της GAL.

η Άμεση Δράση χτυπά τους ρατσιστές

Επίθεση με 4 ισχυρές βόμβες εξαπέλυσαν ομάδες της ACTION DIRECTE τα ζημιώματα της 5 Σεπτέμβρη εναντίον κτιριακών εγκαταστάσεων εταιριών που διατηρούν τεχνικές και εμπορικές σχέσεις με το Νοτιοαφρικάνικο ρατσιστικό καθεστώς.

Η πρώτη έκρηξη σημειώθηκε στην έδρα της Τεχνικής Εταιρείας Εισαγωγής άνθρακα, στην οδό Λονγκά του 16ου διαμερίσματος. Η εταιρία αυτή δραστηριοποιείται βασικά με την εισαγωγή άνθρακα από τη Ν. Αφρική. Η δεύτερη κατέστρεψε την πρόσωση, και πολλά παρκαρισμένα αυτοκίνητα, της Αλουμενίου Πεσινέ, στην οδό Μπαλζάκ. Η κεντρική διεύθυνση της

ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΒΑΣΚΩΝ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ
«Ιπαρρετταρακ» εναντίον του
βιομηχανικού τουρισμού

Ένα χωριό διακοπών, 20 χιλιομ. ανατολικά της Μπαγιόν, αποτέλεσε στις 5 Οκτώβρη το στόχο της «Ιπαρρετταράκ» (παράνομη ομάδα των Βάσκων της Γαλλίας, η ETA του βορρά). Μια μικρή ομάδα ένοπλων μασκοφόρων με την απειλή των όπλων τους εξανάγκασαν το φύλακα να ανοίξει την πύλη του χωριού.

Περιέβρεξαν με δεκάδες λίτρα βενζίνης τις κεντρικές εγκαταστάσεις και πέταξαν στη συνέχεια κοκτέιλ μολότωφ στις εισόδους 5 διαμερισμάτων. Από τη φωτιά που επακολούθησε κατα-

στράφηκαν μερικά διαμερίσματα.

Το κίνημα της «Ιπαρρετταράκ» που υποστηρίζει τον ένοπλο αγώνα στη χώρα των Βάσκων της Γαλλίας είναι υπεύθυνο για περισσότερες από 80 επιθέσεις τα τελευταία 10 χρόνια. Την τελευταία χρονιά η δράση του έχει προσανατολιστεί στη δράση εναντίον αστυνομικών εγκαταστάσεων και εναντίον εγκαταστάσεων που θεωρούνται σύμβολα του «βιομηχανικού τουρισμού», ξενοδοχεία, χωριά διακοπών κλπ.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΥΗ ΜΕ ΤΟ ΛΑΟ ΤΩΝ ΚΑΝΑΚ

Η Εθνική Συνομοσπονδία Εργασίας, η Ένωση Ελευθεριακών Κομμουνιστών εργαζομένων και η Ελευθεριακή Σοσιαλιστική Οργάνωση συνεργάζονται για τη διεθνή μέρα αλληλεγγύης στο λαό ΚΑΝΑΚ, στις 20 Απρίλη 1985.

Κάτω από το καθεστώς της αποικιοκρατίας εδώ και 138 χρόνια ο λαός των ΚΑΝΑΚ μάχεται εναντίον της γαλλικής κατοχής στη Νέα Καληδονία, για την αυτοδιάθεση και την κυριαρχία του λαού σε μια χώρα των ΚΑΝΑΚ λεύτερη και σοσιαλιστική.

Η κατάσταση αυτή, ο αγώνας και οι ελπίδες του λαού των ΚΑΝΑΚ που είναι θύμα ενός καταπιεστικού και εκμεταλλευτικού καθεστώτος δεν μπορούν ν' αφήσουν αδιάφορους τους συνδικαλιστές και ελευθεριακούς όλων των χωρών.

Με την ευκαιρία της διεθνούς μέρας της 20 Απρίλη θα συμβάλλουμε στη γνωστοποίηση στις χώρες μας του αγώνα του λαού των ΚΑΝΑΚ εναντίον της αποικιοκρατίας του γαλλικού κράτους.

Καταδικάζουμε την απίστευτα μεγάλη συγκέντρωση αστυνομικών και στρατιωτικών δυνάμεων στη Νέα Καληδονία (έναν ένοπλο για κάθε νέο ΚΑΝΑΚ) που τρομοκρατούν αποκάλυπτα. Δεν ξεχνάμε τις πρόσφατες δολοφονίες των δυο ηγετών του Εθνικού Απελευθερωτικού Σοσιαλιστικού Μετώπου, Eloi Machoro και Marcel NONARO από τους γάλλους χωροφύλακες.

Απαιτούμε την κατάργηση της κατάστασης έκτακτης ανάγκης που είναι στην πραγματικότητα κατάσταση Πολιορκίας για το λαό των ΚΑΝΑΚ κυρίως.

Απαιτούμε την απελευθέρωση των 100 φυλακισμένων αγωνιστών του FLNKS.

Απαιτούμε το σταμάτημα των βιαιοτήτων της αστυνομίας εναντίον του λαού των ΚΑΝΑΚ και καταδικάζουμε τις φιλοφρονήσεις τους απέναντι στις δυνάμεις των ακροδεξιών.

Τασσόμαστε υπέρ της αποαποικιοποίησης της Νέας Καληδονίας, υπέρ της κυριαρχίας του λαού των ΚΑΝΑΚ στα εδάφη του, για μια καινούργια κοινωνία με ελευθερία σε μια χώρα των ΚΑΝΑΚ (ΚΑΝΑΚΙΕ) ανεξάρτητη από κάθε ιμπεριαλισμό.

Καλούμε τις εργαζόμενες και τους εργαζόμενους όλων των χωρών να αναπτύξουν την αλληλεγγύη τους στον αγώνα του λαού ΚΑΝΑΚ

- ενάντια στην αποικιοκρατία
- ενάντια σ' όλους τους ιμπεριαλιστές
- για το σεβασμό και την κυριαρχία των καταπιεσμένων λαών.

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΥΗ!
ΑΣ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΜΕ

Ρενώ για τις διεθνείς υποθέσεις δέχτηκε το τρίτο χτύπημα. Όμως οι μεγαλύτερες καταστροφές προκλήθηκαν στο χτίριο της εταιρίας SPIE-Μπαντινιόλ.

Με τηλεφώνημα στο Γαλλικό Πρακτορείο Ειδήσεων στις 3.15' η Action Directe ανελάμβανε την ευθύνη για τις τέσσερις επιθέσεις και ανακοίνωνε την ύπαρξη ανακοίνωσης σ' ένα κιόσκι κοντά στο πρακτορείο. Επρόκειτο για ένα κείμενο 2 σελίδων με ημερομηνία 4/9 και τίτλο:

«Μασόρο-Μαντέλα ίδιος αγώνας».

«Το Γαλλικό και Νοτιοαφρικάνικο κράτος, ανέφερε το κείμενο, είναι έτοιμα για όλα προκειμένου να εξασφαλίσουν την κυριαρχία τους πάνω στους λαούς που εκμεταλλεύονται. Οι μαύροι των γκέτο που χτυπήθηκαν από το καθεστώς της Πραιτώρια πεθαίνουν τώρα στο Παρίσι. Η δολοφονία του Μασόρο, η κράτηση του Μαντέλα, από τη μεριά των Φαμπιούς και Μπόθα, είναι μια μανιόδης προσπάθεια για να διατηρήσουν το κοινωνικό καθεστώς, που κάνει τη Γαλλία και τη Ν. Αφρική, χώρες των δικαιωμάτων των λευκών καπιταλιστών».

Αφού απαριθμεί τους «μεσάζοντες» που θησαυρίζουν σε επιχειρήσεις με τη Ν. Αφρική η ανακοίνωση της Α.Δ. τελειώνει με τη φράση:

«Να τελειώνουμε με τους γάλλους δράστες του απαρχαίντ».

Σημείωση: Ο Μασόρο ήταν ηγέτης του απελευθερωτικού κινήματος των Κανάκ στη Νέα Καληδονία και δολοφονήθηκε από τις δυνάμεις ασφαλείας του Μπιτερράν.

ΧΡΕΩΜΕΝΕΣ ΧΩΡΕΣ

(R. 26.10.85)

Τραπεζίτες απ' όλα τα μέρη του κόσμου συναντήθηκαν στην Ουάσιγκτον για να δώσουν τη συναίνεσή τους στη νέα πρόταση του Αμερικανού υπουργού Οικονομικών, Τζέιμς Μπίκερ για τα χρέη του Τρίτου Κόσμου η οποία διατυπώθηκε στην ετήσια σύνοδο του ΔΝΤ στη Σεούλ. Με την πρόταση αυτή καλούνταν οι διεθνείς Εμπορικές Τράπεζες να χρηματοδοτήσουν με πρόσθετα 20 δισ. δολ. τις ανάγκες για τοκοχρεωλύσια των χωρών αυτών.

Οικονομικοί κύκλοι της αμερικάνικης πρωτεύουσας αναφέρουν ότι πολλοί τραπεζίτες-κύρια Ευρωπαίοι και Ιάπωνες-φάνηκαν διστακτικοί απέναντι στην πρόταση αντίθετα από τους Αμερικανούς τραπεζίτες που επιδοκίμασαν την πρωτοβουλία.

Κοινή Επιχείρηση αμερικάνικης και συγγρικής Τράπεζας
(F.T. 26.10.85)

Η CITIBANK της Νέας Υόρκης και η Κεντρική Τράπεζα Συναλλάγματος και Πιστώσεων της Ουγγαρίας πρόκειται ν' ανοίξουν μαζί μια νέα εμπορική τράπεζα στη Βουδαπέστη τον επόμενο Γενάρη. Πρόκειται για την πρώτη κοινή επιχείρηση αμερικάνικων και συγγρικών τραπεζών. Το μεγαλύτερο μέρος των μετοχών της νέας τράπεζας θα κατέχει η CITIBANK.

Η τράπεζα αυτή δεν θα μπορεί να χορηγεί δάνεια ή να δέχεται καταθέσεις Ούγγρων πολιτών και αποτελεί μέρος της προσπάθειας μεταρρύθμισης του σύγχρονου τραπεζικού συστήματος. Σημειώνεται ότι θα λειτουργεί ανεξάρτητα από την πολιτική επιτοκίων που ακολουθεί η Εθνική Τράπεζα της Ουγγαρίας.

ΜΕΞΙΚΟ
(R. 20.9.85)

Το Μεξικό δεν κατάφερε να ολοκληρώσει το πρόγραμμα που είχε συμφωνήσει η κυβέρνηση με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και κατόπιν αυτού δεν πρόκειται να λάβει επιπλέον δάνειο 450 εκατ. δολ. δήλωσε πηγή του Δ.Ν.Τ. Η ίδια πηγή ανέφερε ότι το Μεξικό θα λάβει το δάνειο ύψους 900 εκατ. δολ. που προβλεπόταν από την υπάρχουσα συμφωνία που λήγει το Δεκέμβρη.

Η αδυναμία του Μεξικού να επιτύχει τους οικονομικούς στόχους που είχαν τεθεί από το ΔΝΤ θα δημιουργήσει σημαντικά προβλήματα στη συμφωνία για επαναδιακανονισμό μέρους των χρεών, ύψους 48,7 δισ. δολ.

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ - «ΦΟΡΟΥΜ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ»
(F.T. 29.10.85)

Μιλώντας στις 28 Οκτωβρίου στο Κολλέγιο της Ευρώπης, ο πρωθυπουργός της Ισπανίας Φελίπε Γκονζάλες, κάλεσε την Ευρωπαϊκή Κοινότητα να δημιουργήσει το δικό της «φόρουμ» για θέματα ασφαλείας.

«Πρέπει να δημιουργηθεί ένα αποκλειστικό Ευρωπαϊκό Φόρουμ που θ' ασχοληθεί με τα προβλήματα ασφαλείας που απασχολούν όλους τους Ευρωπαίους. Ένα φόρουμ του οποίου η εξωτερική πολιτική θα εμπνέεται από τη μεγάλη παράδοση των νόμων και του Διεθνούς Δικαίου που γεννήθηκαν στην ήπειρό μας» είπε.

ΠΟΛΩΝΙΑ

Η ΚΡΙΣΗ ΟΔΗΓΕΙ ΣΕ ΕΚΡΗΞΗ

Συζήτηση της «Δοκίμης» με τον Πολωνό Wildstein

Μια από τις συζητήσεις που είχαν κάποιο περιεχόμενο στο «εναλλαχτικό» φεστιβάλ της Νέας Σμύρνης ήταν και αυτή με τον εκπρόσωπο της πολωνικής «Αλληλεγγύης» Wildstein. Σ' αντίθεση με τις μέχρι τώρα συζητήσεις που έγιναν στην Ελλάδα η κουβέντα αυτή της πρώτης μέρας του φεστιβάλ είχε το θετικό να γίνει σ' ένα ακροατήριο 100-150 ατόμων, πράγμα που διευκόλυνε στην ανάπτυξη ενός διάλογου, έντονου μάλιστα κατά διαστήματα.

Οι περισσότερες ερωτήσεις εκφράζαν ερωτηματικά σχετικά με τους στόχους της «αλληλεγγύης», τα οράματά της, τις απόψεις της για την οργάνωση της κοινωνίας καθώς και για το τι θέση έχει η εκκλησία μέσα σ' αυτά. Στις απαντήσεις του πολωνού εκπροσώπου ότι ο αγώνας της «αλληλεγγύης» περνά μέσα από την οργάνωση των πολιτών, τον έλεγχο των εργατών πάνω στα μέσα παραγωγής, την ελεύθερη έκφραση σ' όλα τα επίπεδα διατυπωνόντουσαν τοποθετήσεις με χαρακτηριστικότερη αυτή: «ή θα είστε με το σοσιαλισμό ή με την καταστροφή», βλέπε καπιταλισμό. Στις παρατηρήσεις πως είναι δυνατόν η εκκλησία να παίξει έναν προοδευτικό ρόλο ο Wildstein απάντησε ότι η εκκλησία έχει μια παράδοση στην Πολωνία, είναι ένας θεσμός αναγνωρισμένος που δεν ταυτίζεται όμως με το κράτος και ακόμη ότι αυτή τη στιγμή μέσα στην εκκλησία δουλεύουν άνθρωποι με απόψεις από δεξιές, κεντρώες μέχρι σοσιαλιστές, άθεοι και αντιεξουσιαστές.

Το κύριο χαρακτηριστικό αυτού του διαλόγου ήταν οι ιδεολογικές τοποθετήσεις σ' ότι αφορά τους στόχους και τις προοπτικές από τη μεριά των ακροατών και οι πραγματικές, σε σχέση με τα προβλήματα, και τις δυνατότητες του κινήματος απαντήσεις του εκπροσώπου της «αλληλεγγύης». Το κύριο για τους Πολωνούς δεν είναι οι «σοσιαλιστικές διακηρύξεις» αλλά η συγκεκριμένη αντιμετώπιση των προβλημάτων. Τόνισε πολύ χαρακτηριστικά: «Στην Πολωνία μαθαίνουμε για τους κομμουνιστές μόνο όταν βγούμε έξω από τη χώρα».

Σε κουβέντα που είχαμε με τον Πολωνό εκπρόσωπο, που από το 1976 δούλευε μαζί με το Κ.Ο.Ρ. και στη συνέχεια με ομάδες φοιτητών για την προώθηση της αυτοοργάνωσης στους χώρους δουλειάς και στα Πανεπιστήμια, μας είπε:

Εκείνη την περίοδο υπήρχε μόνον ο κρατικός συνδικαλισμός. Αυτό που εμείς προωθούσαμε —ήμουν φοιτητής στην Κρακοβία— ήταν η δημιουργία ομάδων που ασχολούνταν με όλα τα προβλήματα που μπορεί να ενδιαφέρουν έναν πολίτη. Από άμεσα συνδικαλιστικά και πολιτικά ζητήματα μέχρι θέματα κοινωνικά, ψυχολογικά, θέματα κουλτούρας κλπ.

Τον Αύγουστο του 80 — όταν έγινε η απεργία— πήγα στο Γκιανσκ. Με συνέλαβαν. Αφέθη-

κα ελεύθερος μετά τη συμφωνία. Είχα τελειώσει το πανεπιστήμιο, αλλά συνέχισα να ασχολούμαι με το φοιτητικό συνδικαλισμό μια που είχα πλέον πείρα.

Στις αρχές του 81 είχα τη δυνατότητα να ταξιδέψω στη δυτική Ευρώπη. Ήταν μια ευκαιρία να έρθω σε επαφή με τα κινήματα αυτών των χωρών και με τους Πολωνούς μετανάστες. Το Δεκέμβριο του 81 θρυσκόμουν στην Ολλανδία και είχα σκοπό να επιστρέψω, όταν έμαθα για το πραξικόπημα. Αφού το σκέφτηκα καλά, αποφάσισα να μη γυρίσω στην Πολωνία αλλά να πάω να εγκατασταθώ στο Παρίσι μια που εκεί ήταν και οι περισσότεροι Πολωνοί πρόσφυγες.

Σήμερα είμαι συντάκτης στο περιοδικό «Conduct». Βγαίνει κάθε μήνα και ασχολείται κυρίως με την τήρηση της εφαρμογής των συμφωνιών του Ελσίνκι στην Πολωνία.

— Πώς συνεχίστηκε ο αγώνας στην Πολωνία μετά το 81;

— Μετά το πραξικόπημα η πρώτη μας δουλειά ήταν να ξαναχτίσουμε την Αλληλεγγύη αλλά αυτή τη φορά στην παρανομία. Μεταφέραμε δηλ. όλη τη δομή της, τον τρόπο οργάνωσής της σε συνθήκες παρανομίας. Από το 81 μέχρι σήμερα έχουμε αλλάξει μορφές πάλης. Αρχικά κάναμε συχνά διαδηλώσεις. Ο κόσμος κατέβαινε στους δρόμους. Τώρα αυτό δε γίνεται, έχουν βαρεθεί. Ύστερα ήταν η γενική απεργία. Αν θα γίνει, αν δε θα γίνει. Τελικά δεν έγινε γιατί πρώτα απ' όλα αμφισβητούνταν η αποτελεσματικότητά της. Η απεργία είναι μέσο πάλης, γιατί έτσι εκδιάζεις την κυβέρνηση κλονίζοντας την οικονομία. Όμως αυτό δεν θα γινόταν στην Πολωνία. Η ίδια η κυβέρνηση έλεγε: ότι και να γίνει εμείς πάντα θα έχουμε να φάμε. Έπειτα υπήρχε κίνδυνος να καταστείλουν την απεργία φέρνοντας το στρατό, και ο κόσμος δεν ήταν προετοιμασμένος για κάτι τέτοιο. Δεν ήταν δηλ. προετοιμασμένος για επανάσταση. Τέλος υπήρχε ο κίνδυνος εισβολής από τη Σοβιετική Ένωση, που όπως ξέρουμε έχει ήδη εισβάλλει στην Ουγγαρία το 56, στην Τσεχοσλοβακία το 68. Θα μου πείτε πως μέχρι τώρα δεν έχει γίνει κάτι τέτοιο στην Πολωνία. Είναι γιατί πάντα κρίνει (η Σ.Ε.) το κόστος που θα έχει στην κάθε περίπτωση, και που δεν είναι μόνο υλικό, αλλά και ο αντίκτυπος που θα δημιουργήσει.

Βέβαια η γενική απεργία θεωρήθηκε από πολλούς η χαμένη ευκαιρία. Ακόμη συζητείται για το τι θα 'πρεπε να είχε γίνει, τώρα όμως τέτοιες συζητήσεις είναι μάταιες. Πάντως αν δεν υπήρχε η Σ.Ε. η πτώση του καθεστώτος θα ήταν ζήτημα ωρών.

— Η αλληλεγγύη είχε ανακοινώσει το περασμένο καλοκαίρι έκκληση για κοινό αγώνα των εργαζομένων στις χώρες του υπαρκτού σοσιαλισμού. Ποιά πιστεύετε ότι είναι η δυνατότητα για να γίνει κάτι τέτοιο πρακτικά; Σε ποιές βάσεις μπαίνει από την Αλληλεγγύη η διεθνιστική αλληλεγγύη;

— Ο κοινός αγώνας με τους εργαζόμενους των άλλων χωρών του υπαρκτού σοσιαλισμού, δεν είναι δοσμένος εκ των προτέρων, αλλά διαμορφώνεται μέσα σε μια πορεία. Στο πρώτο και δυστυχώς τελευταίο συνέδριο της Αλληλεγγύης κάναμε έκκληση για κοινό αγώνα. Αλλά σε ποιούς τελικά μπορείς να απευθύνεις μια τέτοια έκκληση; Στους λαούς που πράγματι αγωνίζονται, που έχουν δημιουργήσει κάποιους πυρήνες αντίστασης. Τέτοιοι πυρήνες υπάρχουν στην Ουγγαρία και στην Τσεχοσλοβακία, δεν έχουν βέβαια την έκταση του κινήματος της Πολωνίας, είναι ομάδες που έχουν δημιουργηθεί γύρω από κάποιο παράνομο έντυπο. Στη Σ.Ε. δεν υπάρχουν πια πυρήνες αντίστασης, ή μάλλον υπάρχουν κάτι υποτυπώδεις στην Εσθονία και Ουκρανία.

Γενικά οι επαφές με το εξωτερικό είναι δύσκολες μια που ο αγώνας μας συνεχίζεται σε συνθήκες παρανομίας. Αυτό βέβαια δεν ισχύει για τους μετανάστες που αναπτύσσουν ελεύθερα σχέσεις με τα κινήματα των άλλων χωρών.

Πάντως, και μέσα στην Πολωνία, οι ομάδες της αλληλεγγύης έχουν επαφή με το εξωτερικό, όπως βλέπουμε και στα διάφορα περιοδικά που κυκλοφορούν και που το καθένα έχει τις επαφές του.

— Μίλησες για ομάδες της αλληλεγγύης και για διάφορα περιοδικά. Αυτά ποιός τα εκδίδει;

— Πρώτα-πρώτα, η Αλληλεγγύη δεν λειτουργεί σαν μια σφιχτή οργάνωση. Ακόμα και για το ότι είναι παράνομη. Υπάρχουν πολλές ομάδες λοιπόν αυτόνομες, αποκεντρωμένες και συνεργαζόμενες μεταξύ τους. Επίσης τα περιοδικά (που φτάνουν τα 400 διαφορετικά έντυπα, με μια κυκλοφορία 1 εκατομμυρίου) εκδίδονται από ομάδες αλλά και από κόμματα. Κόμματα έχουμε όλων των τάσεων από συντηρητικά, σοσιαλδημοκρατικά, σοσιαλιστικά κλπ. Κύριο αίτημά τους είναι οι ελεύθερες εκλογές ώστε να αποφασίσει ο λαός ποιούς θέλει.*

* Σύμφωνα με στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα (16.10) ο πρώην καθηγητής των μαθηματικών του Πανεπιστημίου της Βαρσοβίας, μέλος της παράνομης προσωρινής συντονιστικής επιτροπής ΓΚΚ, Κόνραντ Μπιελίνσκι, η συμμετοχή στις εκλογές της 13ης Οκτωβρίου ήταν κατά μέσο όρο 66% και όχι 78,8%, όπως ανακοίνωσε το Πολωνικό Καθεστώς. Σύμφωνα με την ίδια ανακοίνωση τα στοιχεία αυτά της «αλληλεγγύης» βασίστηκαν σ' ένα «δείγμα» 3,5 εκατ. εκλογέων.

Η θέση της αλληλεγγύης και των ομάδων που συνεργάζονται μ' αυτή, είναι το μπούκοτάρισμα των εκλογών που πραγματοποιεί ο Γιαρουζέλσκι.

— Έχουμε ακούσει ότι υπάρχουν αντιρροπίες συνειδησίας στην Πολωνία, κυρίως εξ αιτίας του όρκου που πρέπει να δώσουν. Ισχύει; Και πώς το αντιμετωπίζει η κυβέρνηση;

— Στον όρκο που δίνουν οι στρατιώτες υπάρχει μια φράση που λέει πάνω-κάτω: ορκίζομαι να υπηρετώ τις συμφωνίες με τη Σ.Ε. που είναι και θα είναι φίλη και σύμμαχη χώρα.

Όταν λοιπόν πρόσφατα ήρθε

η σύζυγος του Σοβιετικού ηγέτη κα Ράισα Γκορμπάτσφ χαιρετά χαριτωμένα... κατά την αναχώρησή της, αφού παρακολούθησε επίδειξη από τις τελευταίες κολεξιόν στον οίκο Πιέρ Γκαρντέν. Παρήγγειλε μάλιστα και ένα ταγιέρ...

πρόσκληση σ' ένα φίλο μου να καταταχτεί, αυτός τους έγραψε ένα γράμμα και τους είπε ότι δεν έχει αντίρρηση να καταταχτεί αν αφαιρεθεί αυτή η φράση από τον όρκο. Τελικά τον πέρασαν από δίκη και τον κλείσανε 2½ χρόνια φυλακή. Μετά όμως από αυτό, πολλοί Πολωνοί στείλανε πίσω τα στρατιολογικά τους έγγραφα —είτε είχαν ήδη κάνει τη στρατιωτική τους θητεία, είτε όχι— σαν μια πράξη περισσότερο συμβολική. Πρέπει να είναι πάνω από 100 αυτοί που στείλανε πίσω το χαρτί στρατιολογίας και συνεχώς αυξάνονται. Μέχρι τώρα η κυβέρνηση δεν έχει πάρει κανένα μέτρο. Δεν ξέρω όμως τι θα γίνει αύριο.

— Ποιά είναι η εκτίμησή σου για την εξέλιξη της κατάστασης στην Πολωνία στο άμεσο μέλλον;

— Σήμερα υπάρχει ένα βάλτωμα στην Πολωνία. Είναι διαμορφωμένη μια κατάσταση στην οποία ούτε το καθεστώς μπορεί να πάρει κάποια πρωτοβουλία και να επιβάλλει τις απόψεις του αλλά ούτε και η αλληλεγγύη έχει τη δυνατότητα να προωθήσει κάποιες εναλλακτικές προτάσεις. Η κοινωνία είναι χωρισμένη στα δυο και κανείς δεν ξέρει τι ακριβώς θα γίνει.

Εκείνο που μπορώ να πω είναι ότι το σημερινό καθεστώς δεν

Η ΑΝΕΡΓΙΑ ΣΤΙΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΧΩΡΕΣ (F.T. 29.10.85)

Ο αριθμός των νέων ανέργων στις μεγαλύτερες βιομηχανικές χώρες του κόσμου έχει σημειώσει σημαντική αύξηση και οι ελπίδες για αισθητή μείωση στο άμεσο μέλλον είναι ελάχιστες.

Αυτό είναι ένα από τα συμπεράσματα ειδικής έκθεσης του ΟΟΣΑ βασισμένες σε στοιχεία από 19 χώρες μέλη του Οργανισμού.

Στην έκθεση σημειώνεται ότι μεταξύ 1979 και 1982 ο αριθμός των νέων ανέργων στις χώρες-μέλη του ΟΟΣΑ διπλασιάστηκε φτάνοντας κατά μέσο όρο το 17,4%. Το χαμηλότερο ποσοστό νέων ανέργων έχει η Ιαπωνία, 4,4% ενώ το υψηλότερο η Ισπανία, 36,9%. Σταθερή αύξηση παρουσιάζουν επίσης τα ποσοστά νέων ανέργων στις μεγάλες δυτικοευρωπαϊκές χώρες τα 3 τελευταία χρόνια.

Κατά τον ΟΟΣΑ, σε αντίθεση με τα προηγούμενα στοιχεία για την ανεργία στις χώρες-μέλη του, η παρούσα οικονομική ανάκαμψη δεν αναμένεται να οδηγήσει σε αισθητή αύξηση των ευκαιριών απασχόλησης για τους νέους ή ακόμα να μειώσει το ποσοστό ανεργίας. Ο ΟΟΣΑ καταλήγει τονίζοντας την ανάγκη να υιοθετηθούν νέες στρατηγικές.

ΓΑΛΛΙΑ (R. 30.8.85)

Το υπουργείο οικονομικών της Γαλλίας μελετά έναν περιορισμό στους ελέγχους ξένου συναλλάγματος στις επενδύσεις που γίνονται από τις γαλλικές επιχειρήσεις στο εξωτερικό, δηλαδή γάλλοι αξιωματούχοι.

Εξ άλλου σύμφωνα με δηλώσεις του υπουργού εξωτερικών κ. Ρολάν Ντυμά κατά την επίσκεψή του στο Πεκίνο, η Γαλλία θα συνεργαστεί με την Κίνα στους τομείς των τηλεπικοινωνιών, των συγκοινωνιών καθώς και σε διαστημικά και τεχνολογικά προγράμματα.

Η CIA διδάσκει τους αντάρτες:

ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΑΝΤΑΡΤΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ

Ένα σημαντικό εγχειρίδιο της CIA
για τους «κόντρας» της Νικαρά-
γουας

Όταν έγινε γνωστή η ύπαρξη αυτού του εγχειριδίου προκάλεσε σάλο στις ΗΠΑ. Τόσο, που ο Ρέηγκαν αναγκάστηκε να δηλώσει πως θα κάνει έρευνα σε βάθος για να θρει τους ενόχους. Που εκθέσανε τις ΗΠΑ στα μάτια της Οικουμένης σαν συστηματικούς και φανερούς τρομοκράτες -ενώ... Ας είναι. Κάποιοι κατώτεροι πλήρωσαν -όσο πλήρωσαν- τη νύφη και έτσι ησύχασε η συνείδηση των ευαίσθητων Αμερικανών που ξεσήκωσαν το θόρυβο. Έτσι, αποκαταστάθηκε και η τιμή της χώρας που είχε τραυματιστεί με την αποκάλυψη αυτής της «παράνομιας», όπως την χαρακτήρισαν.

Το εγχειρίδιο είναι πολύ ενδιαφέρον. Ασχολείται μ' ένα εξαιρετικά σημαντικό θέμα: τις ψυχολογικές επιχειρήσεις, που πρέπει να κάνει ένα αντάρτικο αν θέλει να κερδίσει. Αυτές είναι τόσο απαραίτητες και τόσο αποτελεσματικές όσο και οι αυστηρά στρατιωτικές επιχειρήσεις. Θα μπορούσε κανείς να πει, χωρίς φόβο να διαψευστεί, πως η νίκη είναι αποτέλεσμα της καλής διεξαγωγής των ψυχολογικών επιχειρήσεων πρώτα και ύστερα της επιτυχημένης διεξαγωγής των στρατιωτικών επιχειρήσεων.

Πρέπει να πάρουμε υπ' όψη μας -μας το λέει και το εγχειρίδιο- ότι οι ψυχολογικές επιχειρήσεις γίνονται τόσο μέσα στο ίδιο το αντάρτικο όσο και μέσα στις γραμμές του αντίπαλου, καθώς και στο χώρο όπου δρουν και οι δυο αντίπαλοι. Ανάμεσα, δηλαδή, στον πληθυσμό. Κανένας δεν μπορεί να νικήσει, να κερδίσει έναν αγώνα αν δεν πιστεύει στο δικό του αγώνα και στη δύναμη που διαθέτει. Κανένας αντίπα-

λος δεν πέφτει μόνο από τη χρήση των στρατιωτικών μέσων που διαθέτει ο άλλος. Και οι δύο είναι καταδικασμένοι αν δεν έχουν την υποστήριξη του ανθρώπινου χώρου όπου κινούνται. Κι αυτός ο χώρος δίνει την υποστήριξη του σε όποιον τον έχει πείσει για το δικό του και τη δύναμή του. Δηλαδή, οι ψυχολογικές επιχειρήσεις έχουν στενή σχέση με τη διαφώτιση, την ιδεολογική δουλειά αλλά και την επίδειξη δύναμης και την άσκηση της. Για μας, το εγχειρίδιο δεν είναι μόνο η απόδειξη της πολιτικής που ασκούν οι ΗΠΑ, πολιτική μεγάλης δύναμης, ηγεμόνα του Κόσμου. Υπάρχουν τόσα και τόσα που το δείχνουν αυτό καθημερινά και σε πλανητική έκταση. Είναι και πολύ χρήσιμο που πρέπει ο καθένας να το μελετήσει. Πολλά έχει να διδαχτεί. Και το αντάρτικο είναι μια μορφή της κοινωνικής σύγκρουσης. Οι κανόνες που ισχύουν γι αυτό ισχύουν και για άλλες και για όλες τις μορφές σύγκρουσης, προσαρμοσμένοι σ' αυτές τις μορφές. Σήμερα, μάλιστα, ο ψυχολογικός πόλεμος έχει συστηματοποιηθεί και χρησιμοποιείται καθημερινά και στις πιο μικρές και ταπεινές συγκρούσεις: από την κάποιου είδους διαμαρτυρία ως τη διαδήλωση και την απεργία. Η κάθε είδους και βαθμού εξουσία -νομοθετική, εκτελεστική, δικαστική, του τύπου- έχει τις ψυχολογικές επιχειρήσεις ψωμοτύρι: ο εκφοβισμός, η ψυχολογική πίεση, η προσπάθεια να πειστεί ο πολίτης πως αυτός είναι ένοχος για ό,τι και να κάνει ή να συμβαίνει, συμβαδίζουν με την ωμή καταπίεση, με την καταστολή και της πιο μικρής προσπάθειας

άρνησης παραδοχής του κατεστημένου.

Οι εγκέφαλοι της CIA κόπασαν πολύ για να μελετήσουν σε κάποιο βάθος και να συστηματοποιήσουν μια από τις πρακτικές που αναπτύσσονται όλο και περισσότερο στις σύγχρονες μορφές των κοινωνικών συγκρούσεων. Μπορεί και πρέπει να επωφεληθούμε. Στην προσπάθεια που επιβάλλεται ν' αναπτυχθεί από τους εργαζόμενους και καταπιεζόμενους για να ξεφύγουν οι μορφές και μέθοδοι σύγκρουσής τους με τους αντίπαλους εκμεταλλευτές και καταπιεστές από το ερασιτεχνικό ή παραδοσιακό επίπεδο, το εγχειρίδιο θα βοηθήσει πολύ. Παρά τον κάποιον ακαδημαϊκό χαρακτήρα που έχει η παρουσίασή του. Αυτός δεν πρέπει να εμποδίσει τον προβληματισμό πάνω στα «άρθρα» του και την προσεκτική ανάλυσή τους, απ' όπου θα βγει το περιεχόμενο της κάθε ξεχωριστής επιχείρησης, οι ξεχωριστές μέθοδοι συνδυασμένες μ' αυτό, με τον τόπο και το χρόνο και η ένταξη της στη συνολική επιχείρηση. Αλλά, το ίδιο το εγχειρίδιο προχωρεί από τη φύση του στην ολοκληρωμένη, ανάγλυφη αποκάλυψη της αξίας που έχουν οι νόμοι -εθνικοί και διεθνείς- οι «Διακηρύξεις» για «Διεθνή Δίκαια», οι «Συνθήκες για τ' Ανθρώπινα Δικαιώματα» και τ' άλλα παρόμοια, όταν αφήνονται στη διάθεση των ισχυρών. Όλοι αυτοί γράφουν όλ' αυτά... όταν έρχονται σε αντίθεση με τα συμφέροντά τους.

Το ντοκουμέντο θα κυκλοφορήσει σύντομα μεταφρασμένο ελληνικά. Θα ήταν αδικία και αγνωμοσύνη να μη γνωρίσουμε και να μην αναγνωρίσουμε το έργο και τις υπηρεσίες της CIA.

Σαλβαντόρ: Συμφωνία με τους αντάρτες για την απελευθέρωση της κόρης του προέδρου

Ένα καλό τέλος αναμένεται ότι θα πάρει η απαγωγή της κόρης του προέδρου Ντουάρτε από τους επαναστάτες αντάρτες του Σαλβαντόρ. Η Ines Duarte και η φίλη της Ana Cecilia Villeda που βρίσκονται στα χέρια των ανταρτών από τις 10 Σεπτεμβρίου θα ανταλλάγουν με 22 πολιτικούς κρατούμενους, ανακοίνωσε ο υπουργός Συγκοινωνιών Julio Prendes στις 18 Οκτωβρίου.

Τις διαπραγματεύσεις με τους αντιπροσώπους του FMLN (στρατιωτικό σκέλος του αντάρτικου) διεξήγαγαν ο αρχιεπίσκοπος του Σαν Σαλβαντόρ και ένας απεσταλμένος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς. Το FDR (η πολιτική οργάνωση του αντάρτικου) είχε καταδικάσει την απαγωγή ενώ το FMLN δεν έχει σχολιάσει δημόσια το γεγονός.

Το Μέτωπο Πέδρο Πάμπλο Καστίλλιο που πραγματοποίησε την απαγωγή απαιτείσε κατ' αρχήν την απελευθέρωση 33 πολι-

τικών κρατούμενων. Στις αρχές του μήνα είχαν ήδη απελευθερωθεί 4 από αυτούς. Στις 5 Οκτώβρη ο πρόεδρος Ντουάρτε είχε συνομιλία μέσω γουόκυ-τόκτυ με τους επαναστάτες αντάρτες που «ακούστηκε» από τους ξένους δημοσιογράφους. Τους διαβεβαίωσε ότι η κυβέρνηση του αγνοούσε την τύχη 7 ατόμων την απελευθέρωση των οποίων ζητούσαν. Οι αντάρτες υποχρέωσαν τον πρόεδρο Ντουάρτε να παραδεχτεί ότι η «εξαφάνιση» των αντιφρονούντων συνεχίζεται σαν μέθοδος καταστολής από τη «δημοκρατία» του Σαλβαντόρ. Εξ άλλου ο Ντουάρτε ζήτησε από τους αντάρτες σ' αυτή την επικοινωνία μαζί τους την απελευθέρωση, μαζί με την κόρη του, και 23 χριστιανοδημοκρατών δημάρχων που βρίσκονται στα χέρια τους από τον τελευταίο Απρίλη.

Η κόρη του Ντουάρτε απελευθερώθηκε τελικά στις 24 Οκτωβρίου μετά από κράτηση

44 ημερών, στην πόλη Τενανσίγκο 40 χλμ ανατολικά της πρωτεύουσας. Το καθεστώς του Ντουάρτε εκτός από την αποφυλάκιση των 21 ανταρτών εγγυήθηκε την αναχώρηση ελεύθερα από το Σαλβαντόρ, εκατό περίπου βαριά τραυματιών που θα μεταβούν για θεραπεία στην Κούβα και στη Γαλλία.

Η συμφωνία για την απελευθέρωση της Ινές Ντουάρτε ενώ ανέβασε το γόητρο των ανταρτών αναμένεται να έχει σοβαρές συνέπειες για τον πρόεδρο Ντουάρτε. Ήδη οι αντίπαλοί του στο εσωτερικό του καθεστώτος του καταλογίζουν ότι δεν έκανε τίποτα για τους δημάρχους του κόμματός του τούσους μήνες που ήταν στα χέρια των ανταρτών. Αντίθετα έσπευσε να αρχίσει αμέσως διαπραγματεύσεις μόλις βρέθηκε στα χέρια των ανταρτών η κόρη του.

ΤΟΥΡΚΙΑ

Ισμαήλ Μπεσικτσιό: ένας επιστήμονας στη φυλακή

Καθηγητής στη Σχολή Πολιτικών Επιστημών, ταλμηρός συγγραφέας-ερευνητής και οξύς κριτικός των ρατσιστικών ιδεών και τη ρατσιστικής πρακτικής του Τουρκικού Κράτους που συνεχίστηκε από τον Κεμάλ Ατατούρκ και τους διαδόχους του και συνεχίζεται ακόμα. Γεννημένος στα 1939 απολύθηκε από τη θέση του Πανεπιστημιακού βοηθού στα 1967 για το βιβλίο του: *Η δομή της Ανατολίας: Κοινωνικο-οικονομικές και Εθνικές βάσεις*. Στα 1971, δούλεψε στη Σχολή Πολιτικών Επιστημών απ' όπου διώχτηκε λίγο αργότερα για άρθρα και διαλέξεις αυτής της περιόδου. Καταδικάστηκε σε 13 χρόνια και 7 μήνες φυλακή.

Το 1974 ελευθερώθηκε με τη Γενική Αμνηστία που έδωσε το καθεστώς. Δεν ξανάγινε δεκτός στο Πανεπιστήμιο. Από τότε δουλεύει πάνω σε κριτική της επίσημης τουρκικής ιδεολογίας που διατυπώθηκε με την ενεργητική συμμετοχή του Κεμάλ Ατατούρκ. Στο βιβλίο του *Ιστορική Διατριβή για την Τουρκία*, τη θεωρία της γλώσσας του *Ηλιου και το Κουρδικό ζήτημα*, δίνει ένα γερό, επιστημονικά θεμελιωμένο και ντοκουμενταρισμένο μ' επίσημα πολιτικά έγγραφα, χτύπημα στην ιδεολογία αυτή. Η επίσημη ιδεολογία μπορεί συνοπτικά να διατυπωθεί έτσι:

«Οι Χιτίτες, οι Σουμέριοι, οι Αιγύπτιοι, οι Ρωμαίοι, οι Ινδοί και οι Κινέζοι, όλοι, οφείλουν την ύπαρξή τους στην Τουρκική φυλή. Ο πολιτισμός και η γλώσσα τους δημιουργήθηκαν από Τούρκους. Οι Άραβες και οι Εβραίοι είναι Τουρκικής καταγωγής. Ο Προφήτης Μωάμεθ είναι επίσης Τούρκος. Και όλες οι γλώσσες του κόσμου προέρχονται από τα τουρκικά, τη μητέρα όλων των γλωσσών. Η κουρδική γλώσσα δεν υπάρχει. Είναι μόνο μια εκφυλισμένη διάλεκτος της τουρκικής. Το Κουρδικό Έθνος είναι απλώς Τούρκοι που ζουν στα βουνά».

Αυτή την ιδεολογία προσπάθησαν να υποστηρίξουν διάφοροι «ιστορικοί» Τούρκοι όπως οι καθηγητές Χανί Ισμαήλ Ιζμυρλί, Ι. Ν. Ντιλμέν και άλλοι. Ο Ισμαήλ Μπεσικτσιό μελετώντας τη διαμόρφωση και την εξέλιξη της επίσημης ιδεολογίας του κεμαλισμού, βάζει στο βιβλίο του για συζήτηση την αντιεπιστημονική, ρατσιστική και σωβινιστική φύση αυτής της επίσημης ιδεολογίας. Γι αυτό του το βιβλίο καταδικάστηκε σε 3 χρόνια φυλακή, πρωτόδικα, επικύρωσε την απόφαση και το Ανώτατο Δικαστήριο. Ύστερα απ' αυτό, ο Μπεσικτσιό, άσκησε δριμύτατη κριτική στη «Δικαιοσύνη». Σε αναφορά του στο ίδιο δικαστήριο γράφει:

«Αυτό το Δικαστήριο στην πραγματικότητα ενεργεί διοικητικά και πολιτικά κάτω από μια φαινομενικά «ανεξάρτητη» λειτουργία και «ανεξάρτητη» κρίση. Λειτουργεί ακριβώς όπως η Χωροφυλακή, η Αστυνομία, οι Εθνικές Οργανώσεις Ασφαλείας και άλλες παρόμοιες οργανώσεις».

Μέσα από την ίδια την εμπειρία του ο Μπεσικτσιό έχει φτάσει φαίνεται, να απομυθοποιεί τους θεσμούς που υπηρετούν στην διαίωνιση της κυριαρχίας των λίγων που αποφασίζουν, σε βάρος των ατόμων, των κοινωνικών ομάδων και των «εθνών».

Ο Ισμαήλ Μπεσικτσιό, όπως πληροφορεί ο δικηγόρος Σεραμετίν Καγιά, βρίσκεται τώρα σε αυστηρή απομόνωση, κάτω από φρικτές συνθήκες. Κινδυνεύει.

Καταγγέλετε όσοι άνθρωποι, επιστημονικές, πολιτικές και κάθε είδους οργανώσεις στην Τούρκικη κυβέρνηση των 6 (Τα στοιχεία από τους οπαδούς του *dengé Komal* στην Ελλάδα).

ROCK και ΦΥΛΑΚΕΣ

Για πρώτη φορά, στις 4.10.85 οργανώθηκε φεστιβάλ rock μουσικής στις γαλικές φυλακές Φλερύ-Μερόζι. Παίξανε τα συγκροτήματα: Porte Mantoux - στο στυλ των clash, οι Daribao - new wave, και οι Washington Dead catw - ροκαμπίλυ. Οι Fleuve noir - afro beat - παίζανε στις φυλακές κρατουμένων γυναικών.

Η εκδήλωση διοργανώθηκε από ένα συλλογο που «πατρονάρεται» από τον υπουργό δικαιοσύνης και εμψυχώνεται από εθελοντές φοιτητές που δίνουν μαθήματα στις φυλακές.

Άρχισε στις 2.30 και τελείωσε στις 7, σε τρεις αίθουσες, με δύο παραστάσεις στην κάθε μια, έτσι ώστε να παρακολουθήσουν όσο γίνεται περισσότεροι κρατούμενοι. Όμως ούτε στους μισούς δεν δόθηκε η δυνατότητα να το παρακολουθήσουν γιατί δεν υπήρχαν αίθουσες και δεν ήθελαν να τους μεταφέρουν από τη μια πτέρυγα στην άλλη. Στο

τμήμα ανηλίκων ενώ ήταν προγραμματισμένη συναυλία, απαγορεύτηκε την τελευταία στιγμή για το φόβο ταραχών. Βέβαια, απ' έξω ακριβώς από τις φυλακές περίμεναν τα CRS (τα γαλικά MAT) ενώ μέσα οι φύλακες βρίσκονταν σε ετοιμότητα.

Παρ' όλα αυτά πρόλαβαν να κυκλοφορήσουν μερικά τοιγάρο-λίκια και δυο κρατούμενοι μουσικοί, κατόρθωσαν ν' ανέβουν στη σκηνή, όπου και αυτοσχεδίασαν για λίγο. Στο τέλος του φεστιβάλ, κάποιος κατάφερε να πάρει το μικρόφωνο και να πει: «οι καθημερινές αδικίες, οι συνεχείς ταπεινώσεις, είναι που κάνουν την καταστολή στη φυλακή. Μέσα σ' όλα αυτά, ένα κονσέρτο rock μουσικής βέβαια, είναι μια κάποια αλλαγή, μας δίνει τη δυνατότητα να δούμε ανθρώπους απ' έξω, αλλά δεν παύει να είναι στάχτη στα μάτια μας».

ΧΙΛΗ

η άρχουσα τάξη θα εγκαταλείψει τον Πινοσέτ;

«Μετριοπαθείς και πρώην Πινοσέτιστες προωθούν την «εθνική συμφιλίωση» με τη χούντα και επάνοδο στη δημοκρατία μετά το 1989..., ενώ στους δρόμους το δολοφονικό χέρι των στρατιωτικών δημιουργεί τις προϋποθέσεις για λαϊκή έκρηξη.

Ο αρχηγός της πολεμικής αεροπορίας στο πραξικόπημα του 1973, Γκουστάβο Λέιγκ που κατηύθυνε προσωπικά το βομβαρδισμό του προεδρικού μεγάρου της Μονέδας, προσυπόγραψε δημόσια στις 10 Σεπτεμβρίου την «Εθνική Συμφωνία για την Επιστροφή στη Δημοκρατία» που προωθείται από τα κόμματα της αστικής αντιπολίτευσης και την καθολική εκκλησία.

Υπογράφοντας δημόσια ο Λέιγκ, έχει αποχωρήσει το Μάρτη '78 από τη χούντα, δήλωσε στους δημοσιογράφους ότι: «οι αρχές του πραξικοπήματος έχουν προδοθεί» για να συνεχίσει: «υπέγραψα την Εθνική Συμφωνία λόγω της συστηματικής αδιαφορίας που επιδεικνύει η κυβέρνηση στην απαίτηση του χιλιανού λαού να αποκατασταθεί η Δημοκρατία. Η κρίση που συγκλονίζει σήμερα τη χώρα δημιουργεί την απειλή μιας κοινωνικής έκρηξης».

Πρόκειται για ένα γεγονός, την παραμονή της 12ης επετείου της χούντας, που συμπυκνώνοντας κάποια ουσιαστικά στοιχεία, φωτίζει τις προθέσεις και τις σκοπιμότητες γύρω από την πρωτοβουλία «Εθνική συμφιλίωση» της αστικής αντιπολίτευσης. Δώδεκα χρόνια μετά το πραξικόπημα, τόσο η πολιτική όσο και η οικονομική αλλά και κοινωνική κατάσταση της Χιλής, βρίσκονται στην κόψη του ξυραφιού. Το καθεστώς των στρατιωτικών χάνει τον έλεγχο ενώ η δολοφονική μανία των μηχανισμών καταστολής του συσπειρώνει εναντίον του καθεστώτος πλατείες λαϊκές μάζες. Στο εσωτερικό της χούντας αλλά και της άρχουσας τάξης πραγματοποιούνται έντονες διεργασίες για την εξεύρεση της εναλλακτικής πολιτικής λύσης. Οι διεργασίες αυτές συνοδεύονται με μια ένταση του λαϊκού αγώνα στους

δρόμους κάτω από το συντονισμό του Λαϊκού Δημοκρατικού Κινήματος.

Τόσο οι διεργασίες στους κόλπους της άρχουσας τάξης όσο και ο αγώνας στους δρόμους κλιμακώνονται γοργά. Ο δέκατος τρίτος χρόνος του καθεστώτος Πινοσέτ όλα δείχνουν πως θα είναι μοιραίος.

Ήδη στις αρχές του Οκτώβρη ο αρχηγός του Γενικού Επιτελείου της πολεμικής αεροπορίας, πτέρρχος Φερνάντο Ματτέι τάχθηκε υπέρ ενός «συμβιβασμού για τη δημοκρατία». Ο Ματτέι αναφερόμενος στις προτάσεις για επιστροφή στη δημοκρατία που υπογράφηκαν από 11 κόμματα της αστικής αντιπολίτευσης υπό την αιγίδα της καθολικής εκκλησίας δήλωσε ότι «οι υπογράφωντες την έκκληση είναι καθ' όλα αξιοσημείωτοι πολίτες και θα πρέπει να επιδιώξουμε μια βασική συμφωνία με όλους τους πολίτες, ένα συμβιβασμό με τη δημοκρατία».

η συμφωνία για την «Εθνική Συμφιλίωση» της 26 Αυγούστου

Σε πολλούς από τους υποστηρικτές του πραξικοπήματος συμπεριλαμβανόμενης και της βορειοαμερικανικής πρωτεύουσας, είναι διάχυτη η εντύπωση πως κάτι δεν «τραβάει» στη Χιλή. Η οικονομία, παρά τις προσπάθειες των «παιδιών του Σικάγου», τα χρόνια μετά το 1980 πάει από το κακό στο χειρότερο. Η φτώχεια και η ανεργία κυριαρχούν στις γειτονιές των μεγαλουπόλεων, στο Σαντιάγο το Βαλπαράϊζο τη Κονσεψιόν όπου η χιλιανή νεολαία κυριαρχεί σε κάθε «διαμαρτυρία». Η περίπτωση της Χιλής είναι διαφορετική από αυτές των Λατινοαμερικανικών χωρών. Σ' αντίθεση με τις χώρες αυτές (Αργεντινή, Βραζιλία, Ουρουγουάη, Βολιβία) στη Χιλή ο στρατός δεν αποσύρθηκε διακριτικά, όπως δεν βρέθηκε και κάποια «δημοκρατική λύση» να συνεχίσει χωρίς κοινωνικούς κραδασμούς και απειλές το καθεστώς.

Αυτό το γνωστό και στη χώρα μας, σενάριο δεν είναι εύκολο να εφαρμοστεί στη Χιλή. Το σύνολο σχεδόν της αστικής αντιπολίτευσης ήταν ή είναι με τη χούντα και διαθέτει ελά-

χιστη αξιοπιστία στο λαό. Αντίθετα οι οργανωμένες λαϊκές δυνάμεις όπως το Κ.Κ., το MIR, οι αριστεροί χριστιανοί παρά την τρομοκρατία και τις δολοφονίες διαθέτουν μεγάλο «βάρος» στο χιλιανό λαό. Οι κινητοποιήσεις, «διαμαρτυρίες» όπως λέγονται, έχουν κλιμακωθεί έντονα τα 2 τελευταία χρόνια και απειλούν να αφαιρέσουν τον έλεγχο της κατάστασης από τη χούντα και την άρχουσα τάξη.

Το μεγάλο πρόβλημα των βορειοαμερικανών, που όσο απροσχημάτιστα ανέβασαν τον Πινοσέτ τόσο αποκάλυπτα υποστηρίζουν τη Συμφωνία της 26 Αυγούστου, είναι μη τυχόν και η ενδεχόμενη πτώση των δολοφόνων δεν γίνει ομαλά και συμπαρασύρει ολόκληρο το κοινωνικοοικονομικό καθεστώς. Ενώ οι στρατιωτικοί του Πινοσέτ καταφεύγουν όλο και περισσότερο στη βία εναντίον των μαζών, δεν είναι λίγοι αυτοί που μέσα στην χιλιανή άρχουσα τάξη και στην Ουάσιγκτον, διαβλέπουν πως αυτή η βία είναι δυνατόν να γίνει «μπούμερανγκ» και πρέπει να βρεθεί μια κομψή, μια «δημοκρατική» μέθοδος για να προστατευτούν τα ίδια συμφέροντα (βλέπει κανείς τα πρόσφατα παραδείγματα στη Βραζιλία και την Αργεντινή).

Αυτές τις διαφορετικές εκτιμήσεις και επιλογές στο εσωτερικό της χιλιανής αστικής τάξης ήρθε να σφραγίσει η συμφωνία της 26 Αυγούστου. Αν έπρεπε κανείς να αναφερθεί στον πρωτεργάτη αυτής της Συμφωνίας θα ήταν πολύ δύσκολο να μην αναφέρει το όνομα του Καρδινάλιου του Σαντιάγο Φρένο που πλαισιωμένο από πρώην υπουργούς της χούντας. Πρόκειται για άτομο γνωστό για τη στάση του στο πραξικόπημα και τις δολοφονίες του '73. Τα 11 κόμματα που υπέγραψαν τη συμφωνία καλύπτουν ένα φάσμα από τα δεξιά του Σοσιαλιστικού κόμματος, περιλαμβάνουν το ισχυρό Χριστιανοδημοκρατικό και φτάνουν ως το ακροδεξιό Εθνικό Κόμμα. Ας σημειωθεί ότι ο ηγέτης του προτελευταίου Φρέι υπήρξε υποστηρικτής του πραξικοπήματος ενώ το Εθνικό Κόμμα πρωτοστάτησε και συμμετείχε ενεργά σ' αυτό.

Τα κύρια σημεία αυτής της συμφωνίας συμπυκνώνονται στο αίτη-

μα της εκλογής Προέδρου και Συντακτικής Εθνοσυνέλευσης από το λαό, χωρίς να αναφέρει ημερομηνίες.

Η Εθνική Συμφωνία δεν αναφέρει πότε περίπου θα πρέπει να γίνουν οι εκλογές όπως δεν αναφέρει τίποτε για το αν θα πρέπει να παραινεί ή να αποχωρήσει (προς Θεού, ποτέ, να ανατραπεί) ο Πινοσέτ και η χούντα. Αφήνει να εννοηθεί ότι τα πράγματα θα πρέπει να κυλήσουν ομαλά ως το 1989 οπότε θα τελειώσει και η θητεία που έβαλε στον ευατό του ο Πινοσέτ. Από τη συμφωνία αυτή έχουν αποκλειστεί τα κόμματα της αριστεράς δηλ. το Λαϊκό Δημοκρατικό Μέτωπο.

Τη συμπαράσταση του σ' αυτή τη συμφωνία της δημοκρατικής (ναί, καλά διαβάσατε) αντιπολίτευσης της Χιλής ψήφισε στις 12 του Σεπτεμβρίου το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εγκρίνοντας με συντριπτική πλειοψηφία τα ψηφίσματα της Βέλγ (γαλλίδα φιλελεύθερη) και του Σερβέτι (ιταλός κομμουνιστής). Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αφού απότισε φόρο Τιμής στον Πρόεδρο Αλιέντε υποστήριξε τις βασικές αρχές και τις διαδικασίες που καθορίζονται από την παραπάνω συμφωνία, που έχει σα γνώμονα το διάλογο και τη συμφιλίωση και η οποία απορρίπτει ρητά κάθε μορφή βίας και έχει σα στόχο την ειρηνική επάνοδο της χώρας σε πλήρη δημοκρατία.

Παρά τη διατλαντική κινητοποίηση, η απειλή που ένωσε τους πρώην Πινοσέτιστες και την αστική αντιπολίτευση, οι λαϊκές κινητοποιήσεις είναι και πάλι στο προσκήνιο. Αρχές Σεπτεμβρίου, επέτειος της εκλογής του Αλιέντε, μεγάλες μαζικές διαμαρτυρίες οργανώνονται από το κυριότερο συνδικάτο CNT με την υποστήριξη του Λαϊκού Δημοκρατικού Μετώπου. Η «διαμαρτυρία» ξεκινά στην επέτειο της 4ης Σεπτεμβρίου. Διαδηλώσεις και συγκρούσεις με τις δυνάμεις της χούντας πραγματοποιούνται σ' ολόκληρη τη χώρα. Από την Κονσεψιόν (520 χλμ. νότια της πρωτεύουσας) ως την Δρίκα (2100 χλμ. θόρια του Σαντιάγο) την Αντοφαγκάστα (θόρια) και το Βαλπαράϊζο στην Κεντρική Χιλή. Δέκα τρεις νεκροί και εκατοντάδες τραυματίες ήταν ο πρώτος απολογισμός για τις απώλειες των χιλιανών από τα όπλα των δολοφόνων του Πινοσέτ.

Αυτή τη φορά έκαναν την εμφάνισή τους όπλα και από την πλευρά των διαδηλωτών. Στη Λα Βιτώρια, το προπύργιο της αντίστασης στα περίχωρα του Σαντιάγο όπου στη νερσινή «διαμαρτυρία» είχε δολοφονηθεί ο γάλλος ιερέας Αντρέ Ζορλάν έκαναν την εμφάνισή τους

στους δρόμους μασκοφόροι ένοπλοι του Πατριωτικού Μετώπου Μαουέλ Ροντρίγκεζ.

Η αστική αντιπολίτευση όχι μόνο δεν συμμετείχε στις κινητοποιήσεις αλλά κάλεσε τους χιλιανούς να «περάσουν ήσυχα» την 4η Σεπτεμβρίου. Ο καρδινάλιος Φρένο στο μηνύμα-συνο στη μνήμη του Αντρέ Ζορλάν κάλεσε τους διαδηλωτές να διαλυθούν γιατί ήταν πιθανό η διαμαρτυρία τους να εξελιχτεί «σε μια δυναμική διαδήλωση της εξτρεμιστικής αριστεράς και του κομμουνιστικού κόμματος». Παρά τις προσπάθειές τους οι «πρώην» υποστηρικτές της χούντας δεν κατάφεραν και πολλά πράγματα. Η Συνομοσπονδία Εργασίας που πίστευαν ότι ήλεγχαν σοσιαλιστές και χριστιανοδημοκράτες συμμετείχε και οργάνωσε διαδηλώσεις. Οι διαμαρτυρίες των χιλιανών εκτός από τις διαδηλώσεις εξελίχθηκαν και με αποχές από τα σχολεία και τα πανεπιστήμια, μπούκοτάρισμα των μέσων μαζικών μεταφορών, καθυστερημένη μετάβαση των εργαζόμενων στις δουλειές τους, χτυπήματα στις καταρόλες το θρά-δυ.

Το κίνημα στους δρόμους των φτωχογειτονιών προβάλλει δυναμικά και απειλητικά όχι μόνο για τον Πινοσέτ αλλά και για τους «πρώην» Πινοσέτιστες. Η Χιλή δεν είναι μια εύκολη περίπτωση για την Ουάσιγκτον. Οι διαδηλώσεις συνεχίστηκαν όλο το Σεπτέμβριο και τον Οκτώβρη. Η απουσία μιας πολιτικής εναλλακτικής λύσης αποδεκτής από την άρχουσα τάξη και με αξιοπιστία στο λαό τροφοδοτεί την αντίληψη των δολοφόνων του Πινοσέτ που δήλωνε στις αρχές του Οκτώβρη ότι η δικτατορία είναι αρκετά μαλακή και πρέπει να γίνει ακόμη πιο σκληρή.

Ο Πινοσέτ πρέπει να πείσει τώρα τους αξιωματικούς του για το μέλλον της ασταμάτητης βίας. Οικεκλησίες για «εθνική συμφιλίωση» βρίσκουν ευνοϊκή απήχηση στους πραξικοπηματίες που πιστεύουν ότι έτσι θα γλυτώσουν για τα εγκλήματα τους σε βάρος του χιλιανού λαού.

Οι διαφορετικές απόψεις δεν λείπουν και μέσα στο Λαϊκό Δημοκρατικό Μέτωπο αν και έχουν δει λιγότερο το φως της δημοσιότητας. Κατά βάση πρόκειται για διαφορές στους κόλπους του Κ.Κ. Χιλής με δεδομένη τη θέση ότι το MIR και οι αριστεροί χριστιανοί στοχεύουν στην ανατροπή του καθεστώτος των δολοφόνων. Στο Κ.Κ. Χιλής μετά την αντικατάσταση, στη θέση του γενικού γραμματέα, του Κορβαλλάν (έμπιστου της Μόσχας) έχουν επικρατήσει οι υποστηρικτές της αντίληψης ότι πρέπει να ακολουθηθεί μια ταχτική στηριγμένη και στην ένοπλη οργάνωση του λαού ενώ σαν στόχος

Το καθεστώς της Πραιτώρια απαγχόνισε, παρά τη διεθνή κατακραυγή, τον 28χρονο Μπέ-τζαμιν Μολόιζε στις 19 Οκτωβρίου. Ο Μολόιζε, ένας ταπεινός που εργαζόταν και σαν ηθοποιός και ερασιτέχνης ποιητής,

ήταν μέλος της στρατιωτικής πτέρυγας του Αφρικανικού Εθνικού Κογκρέσου. Καταδικάστηκε για ανάμιξη στο φόνο ενός λευκού αστυνομικού.

Στη μητέρα του δεν επιτράπηκε ούτε να τον δει για τελευταία

φορά ούτε να παραλάβει τη σορό του. Η Μαρίκε Μολόιζε παρέμενε έξω από τις φυλακές που είχαν αποκλειστεί από εκατοντάδες αστυνομικούς με εκπαιδευμένους σκύλους (βλέπε φωτογραφία).

Μόλις έγινε γνωστό το γεγονός του απαγχονισμού του ποιητή, εκατοντάδες μαύροι ξεχύθηκαν για πρώτη φορά στο κέντρο της εξουσίας των λευκών ρατσιστών την πόλη του Γιοχάννεσμπουργκ, 50 χιλμ από τις φυ-

λακές. Δυο αστυνομικοί μαχαιρώθηκαν ενώ λεηλατήθηκαν δεκάδες καταστήματα λευκών. Στη δεύτερη φωτογραφία διαδηλωτές κηνυγούν με πέτρες ένα λευκό στο Κέντρο του Γιοχάννεσμπουργκ.

ΧΙΛΗ

συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

της αντιστασιακής πάλης προβάλλεται η ανατροπή του Πινোসέ με λαϊκή εξέγερση. Ένα από τα αποτελέσματα της επικράτησης αυτών των αντιλήψεων στο Κ.Κ. Χιλής ήταν η δημιουργία του Πατριωτικού Μετώπου Μανουέλ Ροντρίγκεζ για το συντονισμό του ένοπλου λαϊκού αγώνα.

Πώς θα εξελιχτεί η διαμάχη στους κόλπους του Κ.Κ. Χιλής; Θα καρποφορήσουν οι προσπάθειες για την εκπαίδευση του νέου γεν. γραμματέα; Ήδη για τη συμφωνία της 26 Αυγούστου έχει δημοσιευτεί ανακοίνωση του Κ.Κ. Χιλής που διαμαρτύρεται για τον αποκλεισμό του Δημοκρατικού Μετώπου από τις συμφιλιωτικές διαδικασίες. Λίγες μέρες αργότερα, κομμάτι του Πατριωτικού Μετώπου κατελάμβαναν ραδιοφωνικό σταθμό στο Σαντιάγο και μετέδιδαν μηνύματα για το μόνο δρόμο του αγώνα του χιλιανού λαού: την ανατροπή των δολοφόνων.

Ενώ το φασιστικό καθεστώς του Πινোসέ βαθίζει ούτως ή άλλως προς το τέλος του, όλα θα κριθούν από την έκβαση των διαφορών που έχουν εκδηλωθεί στην άρχουσα Τάξη και στο λαϊκό κίνημα. Οι Αυτικοεργωπαίοι, η Ουάσιγκτον και η Μόσχα δεν κρύβουν τη χαρά τους για την «εθνική συμφιλίωση». Τιποτα όμως δεν μπορεί να κριθεί όσο αγνοείται το μίσος που κινητοποιεί τις λαϊκές μάζες στους δρόμους των φτωχογειτονιών εναντίον των δολοφόνων... Οι μήνες που ακολουθούν ίσως αποδοθούν πολύ κρίσιμοι για τους «μεγάλους», Ανατολής και Δύσης.

ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΤΑΜΕΙΟΥ

Διαδηλώσεις, ταυτόχρονες, σε 3 χώρες της Λατινικής Αμερικής έγιναν στις 23 Οκτωβρίου εναντίον του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και των πιστωτικών Τραπεζών. Οι διαδηλωτές απαιτούσαν από τις κυβερνήσεις των χωρών τους να μην πληρώσουν τις δόσεις για την εξόφληση των εξωτερικών χρεών τους.

Σε πολλές πόλεις της Βραζιλίας πολιτικά κόμματα, συνδικαλιστικές οργανώσεις και φοιτητές διαδήλωσαν απαιτώντας τη μη εξόφληση του εξωτερικού χρέους που φτάνει τα 104 δισ. δολ. Οι διαδηλωτές καταδίκασαν την πολιτική του Δ.Ν.Τ. και των πιστωτικών τραπεζών και κατάγγειλαν τα προστατευτικά μέτρα που πήραν οι ΗΠΑ σε βάρος ορισμένων εξαγωγικών προϊόντων της Βραζιλίας.

Στο Μεξικό 10.000 άτομα διαδήλωσαν στους δρόμους της πρωτεύουσας ζητώντας αναβολή της πληρωμής του εξωτερικού χρέους και καταδικάζοντας τα οικονομικά μέτρα που πήρε η κυβέρνηση υπακούοντας στις εντολές του ΔΝΤ. Οι διαδηλωτές που ήταν μέλη συνδικαλιστικών οργανώσεων και φοιτητές απαίτησαν να σταματήσουν να πληρώνονται οι τόκοι του χρέους των 100 δισ. δολ. και πρόσθεσαν: «Με τα 13 δισ. δολ. τόκους που πληρώνουμε κάθε χρόνο, θα μπορούσαμε όχι μόνο να ξαναχτίσουμε τα νοσοκομεία και τα σχολεία που καταστράφηκαν, να στεγάσουμε όλους τους σεισμοπαθείς, αλλά να βοηθήσουμε αποτελεσματικά το μεγαλύτερο μέρος του μεξικάνικου λαού που ζει κάτω από άθλιες συνθήκες».

Διαδήλωση για τη μη πληρωμή του εξωτερικού χρέους του Ισημερινού στο ΔΝΤ έγινε επίσης την ίδια μέρα στην πρωτεύουσα Κίτο.

υπερχρεωμένες χώρες και διεθνές τραπεζικό σύστημα στην κόψη του ξυραφιού

Ενώ στις αρχές του Οκτώβρη άρχιζε τις εργασίες της στη Σεούλ η φετεινή σύνοδος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, μια σειρά εκθέσεις, προβλέψεις και εκτιμήσεις έχουν κατακλύσει τις σελίδες του διεθνούς τύπου και εν μέρει του ελληνικού για τα χρέη των χωρών του τρίτου κόσμου και τις επιπτώσεις τους στο διεθνές τραπεζικό σύστημα.

Δύο λόγοι μας αναγκάζουν να αναφέρουμε ορισμένες πληροφορίες και εκτιμήσεις των ιδίων των διεθνών καπιταλιστικών οργανισμών. Ο ένας είναι ότι και η Ελλάδα αργά και σταθερά έχει αρχίσει να μπλέκεται σ' αυτές τις διαδικασίες που μέχρι τώρα αφορούσαν «άλλους» τους «υπανάπτυκτους». Ο δεύτερος είναι οι εκπληκτικές εξελίξεις που πιθανολογείται ότι θα αναπτυχθούν στις υπερχρεωμένες χώρες αλλά και στο σύνολο των διεθνών σχέσεων.

Όλοι οι οργανισμοί του Διεθνούς καπιταλισμού συμφωνούν: «η διαχείριση της κρίσης μπορεί να ήταν επιτυχής το 1984 και να συνεχιστεί με σχετικά καλά αποτελέσματα το 1985. Όσο όμως δεν αντιμετωπίζονται τα βαθύτερα αίτια της κρίσης οι οικονομίες των υπερχρεωμένων χωρών και το διεθνές τραπεζικό σύστημα θα κινούνται κυριολεκτικά στην κόψη του ξυραφιού».

Στις 15 Σεπτεμβρίου ο Άλιστερ Μακιντάιρ, αναπληρωτής γ.γ. της UNCAD (Σύνοδος του ΟΗΕ για το εμπόριο και την ανάπτυξη) δήλωνε (F.T. 16.9.85): «πολλές από τις χρεωμένες αναπτυσσόμενες χώρες έχουν εξαντλήσει κάθε όριο λιτότητας, μειώνοντας στο έπακρο τις εισαγωγές και ρίχνοντας το επίπεδο ζωής με σκοπό να παρουσιάσουν πλεονάσματα στο εμπορικό τους ισοζύγιο. Η ταυτόχρονη μείωση των χορηγούμενων δανείων από τις τράπεζες και τα υψηλά επιτόκια επιδεινώνουν την κατάσταση της οικονομίας τους μιας και ένα τεράστιο μέρος των πόρων τους εκρέουν για την αποπληρωμή των χρεών τους».

Η δήλωση αυτή του κ. Μακιντάιρ συνέπεσε με έκθεση της INTER-AMERICAN DEVELOPMENT BANK που δόθηκε επίσης στη δημοσιότητα στις 15.9 (βλέπε F.T. 16.9.85). Η ετήσια έκθεση της IADB με τίτλο «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΟΔΟΣ ΣΤΗ ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ» αναφέρει ότι οι χώρες της Λατ. Αμερικής έχουν «σοβαρούς λόγους» να αντιστέκονται στην πολιτική του ΔΝΤ. Οι χρεωμένες χώρες αν και κατάφεραν να μειώσουν το συνολικό έλλειμμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών τους στα 35 δισ. δολ. έναντι 120 δισ. δολ. το 1981 είναι αμφίβολο αν θα μπορέσουν να αντέξουν άλλο τα δρακόντεια μέτρα λιτότητας. Τρία χρόνια σκληρών μέτρων προσαρμογής δεν έλυσαν κανένα ουσιαστικό πρόβλημα. Αντίθετα ενίσχυσαν τις πληθωριστικές πιέσεις και υπονόμευσαν τη μελλοντική ανάπτυξη των χωρών αυτών. Οι ετήσιες τοκοχρεωλυτικές υποχρεώσεις των λατινοαμερικάνικων χωρών τετραπλασιάστηκαν στο διάστημα 1978-1984. Η μεταφορά πόρων

προς τις πιστώτριες τράπεζες και κυβερνήσεις έχει περιορίσει ασφυκτικά τις δυνατότητες για παραγωγικές επενδύσεις. Το 1980-1981 οι επενδύσεις στις εξατάξιμες υπερχρεωμένες χώρες αντιστοιχούσαν στο 25% του ΑΕΠ. Το 1984 υποχώρησαν στο 18% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος.

Συνεχίζοντας η έκθεση της IADB αναφέρει ότι τα προγράμματα λιτότητας του ΔΝΤ δεν οδηγούν πουθενά. Δίνοντας προτεραιότητα στην εξασφάλιση εμπορικού πλεονάσματος κατέληξαν σε επιταχυνόμενη υποτίμηση που συνέβαλε στην ενίσχυση των πληθωριστικών πιέσεων και την αύξηση της ανεργίας. Αυτά τα προβλήματα με τη σειρά τους αποθάρρυναν τις επενδύσεις και ενθάρρυναν την κατανάλωση αντί για την αποταμίευση. Η IADB προειδοποιεί ότι η προσπάθεια εξυπηρέτησης των μεγάλων δανείων θέτει σε αμφισβήτηση τη δυνατότητα συνέχισης των πληρωμών στο μέλλον. Οι αυριανές εξαγωγές απαιτούν ενίσχυση του παραγωγικού δυναμικού σήμερα. Αλλά οι χώρες που υποχρεούνται να μεταβιβάσουν πρόωρα ένα τόσο μεγάλο ποσοστό της αποταμίευσης δεν έχουν τη δυνατότητα να επενδύσουν.

Στην έκθεσή της η IADB υποστηρίζει την ανάγκη να μετριασθεί η λιτότητα και να ενταθεί η προσπάθεια για αύξηση της παραγωγικότητας ιδιαίτερα το δημόσιο τομέα.

Σημείωση: Αναφερθήκαμε ειδικά στην έκθεση της IADB γιατί θίγει ορισμένα ζητήματα εξαιρετικά επίκαιρα και στην Ελλάδα μετά τα τελευταία μέτρα της κυβέρνησης του Παπανδρέου. Αξίζει επίσης να σημειωθεί μια παρόμοια προβληματική στις ερωτήσεις του Γ. Αρσένη προς τον υπουργό Εθν. Οικονομίας κατά τη δεύτερη δόση της συνεδρίασης της Κ.Ο. του κόμματος του Παπανδρέου.

ΔΝΤ: μικρότερη η ανάπτυξη των αναπτυσσόμενων

Οι ειδικοί του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου στην έκθεση για τις προοπτικές της διεθνούς οικονομίας, που παρουσίασαν στη Σεούλ, προβλέπουν για το 1985 και 1986 σημαντική μείωση στην ανάπτυξη των αναπτυσσόμενων χωρών, εξέλιξη που θα ενισχύσει την ήδη υπάρχουσα ανησυχία για τα χρέη των χωρών αυτών. Κατά ένα μέρος η ερμηνεία για τις απαιτούμενες προοπτικές ανάπτυξης των αναπτυσσόμενων χωρών βρίσκεται στη μειωμένη ανάπτυξη των βιομηχανικών χωρών.

Αυτό που απασχολεί και ανησυχεί περισσότερο το ΔΝΤ είναι η επιδείνωση της κατάστασης των οικονομιών των υπερχρεωμένων χωρών και η αβεβαιότητα για την δυνατότητα εξοικονόμησης στο μέλλον, των αναγκαίων συναλλαγματικών πόρων για την εκπλήρωση των Τοκοχρεωλυτικών τους υποχρεώσεων.

Σύμφωνα εξ άλλου με την έκθεση του ΔΝΤ αυτός ο χαμηλός

ρυθμός ανάπτυξης στις βιομηχανικές χώρες οδηγεί σε περαιτέρω πτώση των τιμών των πρώτων υλών όπως επίσης και σε μείωση της ροής επενδυτικών και δανειακών κεφαλαίων. Ο ρυθμός ανάπτυξης για τις 7 περισσότερο χρεωμένες χώρες θα περιοριστεί στο 2,75% το 1985 και στο 3,75% το 1986. Το ποσοστό ανεργίας στις χώρες αυτές αυξήθηκε κατά 4% στο διάστημα 1980-1984.

Από τα τέλη του 1980 παρατηρείται μια συνεχής επιδείνωση στους όρους ανταλλαγής των υπερχρεωμένων λιγότερο αναπτυγμένων χωρών με τις βιομηχανικές χώρες. Το ποσοστό για το 1985 ήταν της τάξης του 2% έναντι του 1984 ενώ για το 1986 προβλέπεται ακόμα μεγαλύτερο ποσοστό επιδείνωσης (F.T. 22.10.85).

Εξ άλλου το 5 μεγαλύτερα δυτικογερμανικά οικονομικά Ινστιτούτα, σε έκθεσή τους αναφέρουν ότι οι οικονομίες των βιομηχανικών χωρών θ' αναπτυχθούν κατά 3% το 1986, ρυθμός που θεωρείται ανεπαρκής για την αντιμετώπιση της ανεργίας ή για την επίλυση του προβλήματος των χρεών του Τρίτου Κόσμου. «Η κρίση των χρεών κινδυνεύει να επιδεινωθεί. Η επίλυσή της γίνεται πιο δύσκολη αφού η επιβράδυνση της ανάπτυξης των βιομηχανικών χωρών θ' ακολουθήσει το τέλος του οικονομικού "μπούμι" στις ΗΠΑ».

Το μεγάλο χρέος των χωρών του Τρίτου Κόσμου, οι σκοτεινές προοπτικές σ' ότι αφορά την ικανότητά τους ν' ανταποκριθούν στις τοκοχρεωλυτικές τους υποχρεώσεις και η διαχείριση της κρίσης που έχει προκληθεί από την υπερχρέωση των χωρών αυτών είναι ασφαλώς από τα ζητήματα που θα βρίσκονται στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος το 1986. Το νέο στοιχείο που, όπως όλα δείχνουν, θα κάνει την εμφάνισή του και θα ανατρέψει πολλά δεδομένα είναι η αναστολή στην εκπλήρωση των τοκοχρεωλυτικών υποχρεώσεων από τη μεριά ορισμένων τουλάχιστον χωρών. Η θέ-

ση του Μεξικού είναι ιδιαίτερα δεινή, και δεν έχει άλλη λύση να διαλέξει πλέον.

Η υπερχρέωση των περισσότερων αναπτυσσόμενων χωρών θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως μια συνέπεια της «διαρθρωτικής κρίσης» και των αλλαγών που γνωρίζει το διεθνές καπιταλιστικό σύστημα. Σ' αυτή (την υπερχρέωση) θα μπορούσε να προστεθεί η «διαρθρωτική ανεργία» των βιομηχανικών χωρών μια ακόμα συνέπεια των αλλαγών στις μεθόδους και την οργάνωση της παραγωγής.

Μετά τη δεκαετία του '70 έγιναν πιο έντονες οι τάσεις για θεμελιακές αλλαγές στον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής. Οι σημαντικότερες ανακατατάξεις στο διεθνή καταμερισμό της παραγωγικής διαδικασίας, η διαφαινόμενη πραγματοποίηση στο άμεσο μέλλον της νέας βιομηχανικής επανάστασης και η αποτυχία της διαχείρισης των «διαρθρωτικών αδυναμιών» του συστήματος αποσαφηνίζουν με γρήγορο ρυθμό την κατάσταση. Όχι μόνο δεν αποκλείουν αλλά αντίθετα ενισχύουν την προοπτική ανάπτυξης συσσωδών και θεμελιακών κοινωνικών αλλαγών.

Μέσα σε μια εκρηκτική φορτισμένη ατμόσφαιρα το δίλημμα «διαχείριση ή ξεπέραςμα» γίνεται σαφέστερο και δημιουργεί τους όρους για μια άλλη πολιτική (δηλαδή οικονομική και κοινωνική) πρακτική. Τούτη τη φορά δύσκολα η «ψωροκόστινα» θα μείνει έξω από το χορό αυτό.

Οι καθαρές ελβετικές επενδύσεις στο εξωτερικό αυξήθηκαν τον περασμένο χρόνο από 184,5 δισ. ελβετ. φράγκα στον αριθμό ρεκόρ των 205,3 δισ. ελβετ. φράγκων, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της Union Bank of Switzerland.

Οι συνολικές ελβετικές επενδύσεις στο εξωτερικό αυξήθηκαν από 408,5 δισ. σε 453,6 δισ. ελβετικά φράγκα, λόγω κυρίως της επέκτασης των τραπεζικών δραστηριοτήτων καθώς και των ασφαλιστικών επίσης.

Κολομβία

Στη φωτογραφία άνδρες των δυνάμεων ασφαλείας μεταφέρουν το σώμα ενός νεκρού αντάρτη μετά από συμπλοκή σε γειτονιά της Μπογκοτά Σύμφωνα με τον στρατηγό Χοσέ Λουίς Βάργκας αντάρτες του Κινήματος 19 Απρίλη (Μ-19) κατέλαβαν το φορτηγό μιας εταιρείας και άρχισαν να μοιτάζουν το γάλα που μετέφερε σε φτωχογειτονιά της νότιας Μπογκοτά. Όταν έφθασε η αστυνομία ακολούθησε μάχη με τους αντάρτες. Σύμφωνα πάντα με την ανακοίνωση του στρατηγού της αστυνομίας, βρήκαν το θάνατο 11 αντάρτες και τραυματίστηκαν 4 αστυνομικοί στη συμπλοκή αυτή στις 30/9.

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ '85

5 χρόνια μετά τις δολοφονίες από το «δημοκρατικό» κράτος,
12 χρόνια μετά τις δολοφονίες από το χουντικό κράτος,
οι δολοφόνοι εξακολουθούν να κυκλοφορούν ανάμεσά μας.

Πέντε χρόνια μετά τα «ιστορικά» πλέον γεγονότα της 16ης Νοέμβρη 1980 ολοκληρώθηκε ένας κύκλος ντροπής και άρχισε ένας νέος.

Ο πρώτος κύκλος γιατί τόσο χρειάστηκε να ολοκληρωθεί η ανακριτική διαδικασία και να βγει το πόρισμα για τις δυο δολοφονίες, τους δεκάδες τραυματισμούς από τα Μ.Α.Τ., και τους δυο τραυματισμούς από σφαίρες.

Παράλληλα βγήκε και παραπεμπτικό βούλευμα για 11 άτομα, διαδηλωτές που συνελήφθησαν τότε ή άτομα που κατηγορήθηκαν αργότερα ότι συμμετείχαν στα επεισόδια.

Ο δεύτερος κύκλος άρχισε την άνοιξη που μας πέρασε, με τη δίκη των 11 η οποία από τότε έχει αναβληθεί δυο φορές, η τελευταία αναβολή δόθηκε τη δεύτερη 4/11/85 εξ αιτίας της απεργίας των δικηγόρων. Και συνεχίστηκε με την έκδοση του 4939/1985 βουλεύματος του «Συμβουλίου των εν Αθήναις Πλημμελειοδικών» στις 9 Ιουλίου 1985.

Το βούλευμα μεταξύ άλλων αναφέρει τα εξής. Οι κατηγορίες για τα έκτροπα της αστυνομίας είχαν στραφεί κατά των:

1) Μιχαήλ Λάου τ. Δ/τή Αστυνομίας Αθήνας, 2) Κων/νου Λεμονή τ. Αρχηγού Αστυνομίας Πόλεων, 3) Σταμάτη Σκλαδούνου τ. Δ/τή των ΜΑΤ της Αστυνομίας Πόλεων, 4) Παναγιώτη Αγγελόπουλου Υποδ/τη ΜΑΤ της Α.Π. Αθήνας, 5) Μάρκου Φαλελάκη, Αστυνομίου, 6) Χρήστου Καμπούρη, Αστυνομίου, 7) Κων/νου Τσιπίνη, Αστυνομίου, 8) Πέτρου Σπυρόπουλου, Αστυνομίου, 9) Αχιλλέα Αναγνωστόπουλου, Αρχιφύλακα, 10) Παναγιώτη Στεφανάκου, Αστυφύλακα, 11) Κων/νου Μηλιαρά, Αστυφύλακα, και 12 αγνώστων ατόμων για τις παρακάτω πράξεις: Α) Ανθρωποκτονία από πρόθεση, Β) Σκοπούμενη θανατηφόρα σωματική βλάβη, Γ) Απόπειρα ανθρωποκτονίας, Δ) Επικίνδυνες σωματικές βλάβες και μια βαρεία σωματική βλάβη, Ε) Απλές σωματικές βλάβες ΣΤ) Ηθική αυτουργία στις παραπάνω Β.Δ. και Ε πράξεις, και Ζ) Οπλοχρησία σε σχέση με τις Γ και Δ πράξεις.

Από αυτούς οι 4 πρώτοι (τα μεγάλα κεφάλια) απαλλάχθηκαν γιατί σύμφωνα με τον εισαγγελέα, ναι μεν έδωσαν τις διαταγές να επιτεθούν τα ΜΑΤ κατά των διαδηλωτών αλλά δεν μπορούσαν να έχουν ιδίαν άποψη για τα έκτροπα στα οποία επιδίδονταν οι υφιστάμενοί τους.

Οι επόμενοι τρεις οι οποίοι ήταν και επικεφαλής διμοιριών ΜΑΤ απαλλάχθηκαν γιατί δεν

προέκυψε κανένα στοιχείο εις βάρος τους από την ανακριτική διαδικασία.

Οι τελευταίοι τέσσερις παραπέμπονται να δικαστούν ως εξής:

Ο Πέτρος Σπυρόπουλος του Αριστομένη, Αστυνομός Β τότε, συνταξιούχος (Αστυνομός Α) τώρα, παραπέμφθηκε να δικαστεί στο Δ Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθήνας την 1/11/85 απ' όπου πήρε αναβολή για τις 13 Φεβρουαρίου 1986 ως υπαίτιος του ότι, στις 16/11/1980 και γύρω στις 21.30 ώρα, στην διασταύρωση των οδών Όθωνα και Αμαλίας, τυγχάνοντας Αστυνομός Β και επικεφαλής 2 διμοιριών ΜΑΤ έδωσε διαταγή στους άντρες του να κρύψουν τα διακριτικά τους και να επιτεθούν κατά συγκεντρωμένου πλήθους διαδηλωτών με ρόπαλα και να προξενήσουν: 9) Επικίνδυνες σωματικές κακώσεις στους:

1) Φανή Καρανίκα, 2) Μαρία Γεωργαντά, 3) Μαρία Νισούρη, 4) Νικόλαο Αρδανίτη, 5) Μαρία Κανταράκου, 6) Ευάγγελο Κалаϊτζή, 7) Ελένη Αρδανίτη, 8) Ελένη Σεγδίτσα, 9) Παναγιώτη Διαμαντόπουλο, 10) Αντώνη Γρηγορόπουλο, 11) Θανάση Παπαδόπουλο, 12) Σωτηρία Παλαιολογοπούλου, 13) Οδυσσέα Ραϊκοπούλου, 14) Ευφροσύνη Ραϊκοπούλου. 6) να προκληθούν απλές σωματικές κακώσεις στους: 1) Ελευθερία Πίσαρη, 2) Σταυρούλα Καραλή, 3) Ιωάννα Λάμπρου, 4) Δημήτρη Νισούρη, 5) Αφροδίτη Βισκαρουντάκη, 6) Ευγενία Μπενά, 7) Μαρία Αρώνη, 8) Θεοδώρα Φακιολά.

Οι υπόλοιποι τρεις κατηγορούμενοι παραπέμπονται να δικαστούν στο Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο (ημερομηνία δεν ορίστηκε ακόμη) και συγκεκριμένα

1) για ανθρωποκτονία εκ προθέσεως διότι πυροβόλησαν χωρίς διαταγή και «χωρίς να κινδυνεύει η ζωή τους» «με ανθρωποκτόνα πρόθεση» εναντίον διαδηλόντων που βρίσκονταν στο Πολυτεχνείο και του Στέφανου Παπαπολυμέρου τον οποίο πέτυχαν στο στήθος.

2) Πυροβόλησαν και προκάλεσαν επικίνδυνη σωματική κάκωση στο Βασίλη Πατρώνη με τρόπο που μπορούσε να δημιουργηθεί κίνδυνος για τη ζωή του.

3) Παράνομη οπλοχρησία και

4) Παραπέμπει τον Αχιλλέα Αναγνωστόπουλο να δικαστεί ως υπαίτιος του ότι από πρόθεση προκάλεσε τους άλλους δύο με τις φράσεις «τι τα έχουμε τα πιστόλια ουρέ, όλοι με τα περιστροφά, ορμάτε τους».

Όσον αφορά τις δολοφονίες

των Ιάκωβου Κουμή και Σταματίνας Κανελλοπούλου οι δικαστές απέχουν να αποφανθούν και το πιθανότερο είναι να διαταχθεί νέα ανάκριση από τον εισαγγελέα όταν επιστρέψει η δικογραφία στα χέρια του.

Σαφείς νύξεις του εισαγγελέα αφήνουν να εννοηθεί ότι υπήρξε σκόπιμη κωλυσιεργεία από μέρους των ανακριτικών αρχών όσον αφορά το ξεκαθάρισμα των μαρτυριών για την ανακάλυψη των ενόχων. Επί λέξει αναφέρει:

«Ερευνήθηκαν μ' άλλα λόγια οι πράξεις, παρ' όλο που ήταν αδιαμφισβήτητες και δεν εντάθηκε ο έλεγχος και η έρευνα για τους δράστες, που ήταν και παραμένουν άγνωστοι. Τέτοια προσπάθεια πάντως δεν μπορεί να γίνει πια σήμερα, γιατί είναι περισσότερο από βέβαιο ότι αντί στη διακρίβωση της αλήθειας θα οδηγούσε με τρόπο νομοτελεστικό στην παραγραφή των περισσότερων από τα διακείμενα εγκλήματα» (8ο φύλλο βουλεύματος) και κάπου αλλού:

«... παρατηρείται το απίθανο πράγμα φαινόμενο στην κεντρικότερη πλατεία της Αθήνας να τραυματισθούν 137 συνολικά πολίτες, να εξετάζονται σαν μάρτυρες περισσότεροι από 50 αστυνομικά όργανα και πολύ περισσότεροι πολίτες και παρ' όλα αυτά να μη διαπιστώνεται, ούτε σε μια περίπτωση ποιός κτύπησε ποιον... Φανερό είναι ακόμη ότι όλοι σχεδόν οι Αστυνομικοί που εξετάστηκαν, επηρεασμένοι από αισθήματα κακώς εννοούμενης συναδελφικής αλληλεγγύης, ελάχιστα βοηθούν να ριχτεί φως στα γεγονότα, και αν δεν μπορεί να ληφθεί ότι κάνουν ηθελημένη παραποίηση της αλήθειας οπωσδήποτε δεν καταθέτουν όλη την αλήθεια...» πιο κάτω αναφέρεται: «Για παράδειγμα, ενώ στη δικογραφία είχε συσχετισθεί από τον Ιούνιο του 1981, το έγγραφο της απομαγνητοφώνησης των μέτρων τάξεως, δεν κλήθηκε κανένα από τα πολλά πρόσωπα που μπορούσαν να γνωρίζουν σχετικά, να εξεταστεί ένορκα και με βάση τις διαταγές και τις συνομιλίες που αναφέρονται στο έγγραφο αυτό να προσδιορίσει τις ακριβείς κινήσεις των Αστυνομικών Μονάδων και των επικεφαλής τους».

Όσον αφορά τη δολοφονία του Κουμή υπήρχε κάποια δυσκολία γιατί τον πλησίασαν 60 άτομα αλλά στην περίπτωση της Κανελλοπούλου «... είναι δυο άτομα που κάποια στιγμή αποσπάστηκαν από τη διμοιρία, κτύπησαν και στη συνέχεια επέστρεψαν στο σχηματισμό τους. Κινήσεις δηλαδή χαρακτηριστικές που θα μπορούσαν να προδώσουν τους δυο δράστες, αρκεί να γίνει προσεκτικά ο εντοπισμός της διμοιρίας και η ένορκη εξέταση ορισμένων από τα μέλη της κατά

ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ

Μια αδυναμία του χώρου των Αναρχικών είναι η τάση του να να θεαματικός και θορυβώδης χωρίς να καταφέρνει να συγκροτηθεί και να γίνει επικίνδυνος για την εξουσία. Ρίχνοντας μια ματιά στην περσινή χρονιά θα δούμε ότι αρκετές φορές επικράτησαν απόψεις και πρακτικές υποκειμενισμού και αυτοεπιβεβαίωσης. Ακόμα σε κάθε κίνηση δεν δινόταν κάποια συνέχεια και προοπτική για την οργάνωση του αναρχικού κινήματος με άμεση συνέπεια τα χτυπήματα ενάντια στην κρατική εξουσία να είναι ανούσια.

Η όξυνση των κοινωνικών αντιθέσεων δεν έγινε αντιληπτή σαν τέτοια, αλλά σαν μιά φαλλοκρατική διαμάχη επίδειξης τσαμπουκά ανάμεσα στις δυνάμεις καταστολής και τους αναρχικούς Σούπερμεν, αφήνοντας σχεδόν αδιάφορη την πλειοψηφία των εκμεταλλευομένων της ελληνικής κοινωνίας. Ουσιαστικά αυτό που λειτουργήσε θετικά είναι το ξεπέρασμα του φόβου απέναντι στην εξουσία και η ενεργοποίηση μιας διάθεσης σύγκρουσης στον κόσμο. Ο χώρος όμως μπλοκαρίστηκε σε μια στενή λογική, που τον έκανε να μην είναι αντιμέτωπος συνολικά με το κράτος και τον πολιτισμό του, να μην παλεύει σε κάθε επίπεδο την κυρίαρχη ιδεολογία αλλά να θεωρεί σύγκρουση με το κράτος μόνο τη σύγκρουση με την αστυνομία. Δεν μπόρεσε να δημιουργήσει μια υποδομή συγκρότησης και οργάνωσης, τέτοια που θα δίνει συνέχεια και θα γενικεύει τις επί μέρους συγκρούσεις σε κάθε τομέα της ζωής.

Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες αναπτύχθηκε σε πολλούς συντρόφους μια λογική ακτιβισμού σαν άρνηση και ξεπέρασμα της προσωπικής μιζερίας. Μια λογική που θεωρεί συντηρητισμό κάθε προσπάθεια δημιουργίας υποδομής και οργάνωσης, μια λογική που θέλει να επαναλάβει το σενάριο των συγκρούσεων αστυνομίας-αναρχικών χωρίς να εξετάζει τις συνθήκες και τους όρους της κοινωνικής πραγματικότητας, χωρίς να τη νοιάζουν οι απόψεις που θα 'χουμε, χωρίς να 'ναι ικανή να κάνει μια σύνθεση στη δράση, μια ασυνείδητη δογματική-στείρα λογική που οδηγεί το χώρο σε μια αποκομμένη από την πραγμα-

τικότητα δράση, μια δράση περιστασιακή του τύπου «άντε να μαζευτούμε να δούμε τι θα κάνουμε» και φυσικά οριοθετημένη στο γκέτο των Εξαρχείων κάτι που βολεύει την κρατική εξουσία και που μας αποκόβει από τον υπόλοιπο κόσμο των εκμεταλλευομένων. Προοπτική καμμία. Μόνο εκτόνωση και ψευδές σπάσιμο της ανίας.

Από τη μέχρι τώρα εμπειρία μας πιστεύουμε ότι η έλλειψη κοινωνικών προσβάσεων είναι αυτή που μας κάνει ακίνδυνους για μια την κρατική εξουσία. Γιατί την κοινωνική επανάσταση δεν θα την κάνουμε εμείς και η παρέα μας αλλά το σύνολο των εκμεταλλευομένων κάνοντας το Αναρχικό όνειρο πραγματικότητα. Αυτό σημαίνει ότι όποιος δεν βλέπει την αναγκαιότητα υποδομής και οργάνωσης του χώρου —με παράλληλα επιλεγμένα χτυπήματα ενάντια στο κράτος— ασυνείδητα και με μια δογματική και κοντόφθαλμη πρακτική... δημιουργεί εμπόδια για την ανάπτυξη του Αναρχικού κινήματος στην Ελλάδα και μετατρέπεται το Αναρχικό όνειρο σε καθημερινό εφιάλτη.

Συγκεντρώσεις και πορείες σαν την χθεσινή που δίνουν στον αναρχικό χώρο το ρόλο της ουράς των γκρουπούσκουλων της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς και που τον καθιστούν γελοίο στα μάτια του κόσμου, γιατί πως αλλιώς όταν ρίχνοντας μια μολότωφ, σπάζοντας τη βιτρίνα και βάζοντας το στα πόδια, την ίδια στιγμή ο άλλος πίνει καφέ στο απέναντι μαγαζί και θαυμάζει το θέαμα που του προσφέρεται. Που είναι η γενίκευση της σύγκρουσης; Η παραπάνω πρακτική μετατρέπεται τον εξεγερσιακό χαρακτήρα των πράξεων μας σε απλή προσωπική εκτόνωση, μια πρακτική χωρίς ποιότητα και φαντασία.

Η σύνθεση, του μίσους για τον παλιό απ' τη μια κόσμο και της φαντασίας διάθεσης για ΖΩΗ από την άλλη, είναι ο εγυρητής για την συνέχιση του αγώνα, για την οργάνωση του αναρχικού κινήματος και την καταστροφή της καπιταλιστικής κοινωνίας μέσα στην προοπτική της Γενικευμένης Αυτοδιεύθυνσης και των Εργατικών Συμβουλίων.

Αναρχική Πρωτοβουλία Μαρούσιου
Αναρχική Ομάδα «Κοινωνική Ανατροπή»
Αναρχική Κολλεκτίβα Ηρακλείου
Γαλατσιώτικη Αναρχική Ομάδα «Χωρίς Όρια»
Ομάδα Αναρχικής Δράσης Αρμελοκήπων
Αναρχικοί Πατισίων
Αναρχικοί Ηλιούπολης

που δεν αποκλείεται να γίνει δυνατό μελλοντικά».

Γεγονός είναι πως σήμερα εξακολουθούν οι φυσικοί και ηθικοί αυτουργοί, οι δολοφόνοι και αυτοί που παρακολούθησαν τις δολοφονίες, να υπηρετούν στο σώμα και την «οικοδόμηση

Δεύτερο σημαντικό γεγονός πιστεύουμε πως είναι και το ότι η δίκη των 11 διαδηλωτών αλλά και η δίκη του ΜΑΤατζή Σπυρόπουλου, έγιναν μέσα σε ελάχιστη συ-

μπαράσταση η πρώτη και σε απόλυτη αδιαφορία η δεύτερη, από ένα κόσμο που λογικά έπρεπε να είναι και ο πιο ευαίσθητος σε τέτοιες καταστάσεις.

Εύλογα γεννιέται και το ερώτημα, αν είχαν σκοτωθεί κάποιοι αστυνομικοί πόσα άτομα και σε πόσο χρόνο θα είχαν συλληφθεί;